

بیمه و گاری گورگان

منتدی اقر الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

محمد کهریم نانہوا

ہولیر ۲۰۱۴

نویسنده:
محمود کریم ناندرا

شه‌وگاری گورگان

حکومتی هرنمی کوردستان

و وزارتیی روشنه ییری

به پرتومبه رایه تی گشتی چاپ و بلاوکرده وه

به پرتومبه رایه تی چاپ و بلاوکرده وه یی هولنیر

سەرپەرشتیاری گشتی
ماجید نووری

شەوگاری گورگان

نووسینی: محەممەد کەرم نائەوا

بابەت: رۆمان

پیتچینی: کاکە بینجان

هەلەچینی: دلشاد قادر

نەخشەسازی ناوڕۆک: ناسیا صباح

نەخشەسازی بەرگ: ئامانج ئەمین

تیراژ: ۵۰۰ دانە

چاپ: بەرپۆڵەرایەتی چاپخانەی رۆشنبیری- هەولێر

نرخ: ۲۰۰۰ دینار

لە بەرپۆڵەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتیەکان
ژمارە سپاردنی (۱۴۴) سالی (۲۰۱۴) ی پێدراوە

هەولێر- گەڕەکی راستی/ لایەکی گەڕامی بەغدا
بەلەخانەی بەرپۆڵەرایەتی چاپخانەی رۆشنبیری
ژمارە تەلەفۆن: ۶۶۲۵۸۵۴۱۳

هەولێر

بەرپۆڵەرایەتی
چاپ و پەڕاوێندە

گونده که مان له شوینه کی زۆر خوښ و له دهشتاییه کی پان و بهرین دابوو، به هاران ههتا چاو ههته ره دهکات یه کپارچه سهوزایی وگول و لاولاو وه کوریکه نیسان و کنیرو گول خه زیمه و گول حاجیله و گول هیز سهریان تیک دهنا، لاله زاریک بوو، مه پرسه چه ند جوان و دلگیر بوو، میگه لی مه پومالآت و گارپهش و چوارپی پتوه رده بیون ده له وه پان، چرته یان ده هات ئه م گیایه سهوزو ته پوتازه یان ده خوارد.

له هه مووی جوانتر نه وه بوو! نه وکاته ی که شه خه ژنان و کیژکالی ناوایی به پۆشساکی ئالو والا به رامپیلیان به رامپیل ده دا، سئ سئ، چوار چوار، به کۆمه ل (پیشه قان) یان به دهسته وه ده گرت، هاوشیوه ی په وه ی مامزان له ناوایی ده چونه ده ره وه، له م ئاقارو به یارانه دا به ناوگول

و گولزاردا پهرته یان لیده کرد، به دواى که نگرو کاردی، شیلمشاق
و زهرگه زهوى، پیفۆک و کوارگ، دۆمبه ران و گورۆکه دا ده گه پان و
ده سووپان

چاویان ده گیترا، ناوه ناوه باره کچیک په نجهى شاده و دۆره دریژهى
جوت

ده کردو دهینایه قۆرتى گه رده نى، تى هه لده کرده. «به لۆره به لۆره»
وه کو هۆزار ده پچریکاند، له نواله و پیده شت و زورگه کانه وه دهنكى
ده داوه نه وه. نه پینه کى نىوان خوشه و یستان بوو، کاکه ی شوان گوى
قولاغ بوو، به بلویره که ی وه لامى ده داوه، به ئاوازی واده ی جى ژوانى
شه وو پامووسانیان بۆیه کدى ده ست نیشان ده کرد.

له وه ش جوانترو خوشتر نه وه بوو. که کیزوکال تیلگه یان پرده کرد
له که نگرو کاردی وپاشان به کدى گردده بوونه وه هه تا شل کوت ده بوون
شایی و هه لپه رکیتیان ده کرد، دواتر چه شنى په وه ی قازو قورینگ
به ره و مال ده بوونه وه.

گونده که مان که وتبووه نزیک که ندیک، به (که ندی کۆرکه ران)
ناسرابوو، له وه رزی زستان و به هاراند لىوان لیوده بوو به ئاوى باران،
ئاومارکى له گه ل خۆى ده هینا، هه رزه کارانى ئاواى هه تا سه ر نه ژنو
ده لینگى شه روالیان هه لده کرد، لولیان ده دا هه تا ته په نه بیت، ده چونه
ناولیشاوى که ند نه و ئاومارکانه ی که هیشتا به ئاویدا ده چون ئا و فره ی
نه دا بوونه قه راخ، ده یانگرتنه وه و ده یانبردنه وه بۆ مال، بۆ سووته مه نى
سوودبه خش بوو.

له پۆژانى خوش و سامال، کیزگه ل و ژنانى ئاواى مه نجه ل و
که لوپه لى نه وه ی پیدایستیان بوو ده یانکرده کۆله پشت، ده چون
بۆکه ندی کۆرکه ران له دوورى ئاوه دانی ده راویکی خوش و لا پى
لیبوو، دواى نه وه ی بارگه یان داده نا، هه ندیکیان ده چون دارودوویان
خپده کرده وه، هه ندیکیان سیکوچه ی ناگردانیان داده مه زراند،

مەنجه ئيان دەخستەسەر سىڭوچكە و پريان ئاودەكرد، پاشان ئاگردانيان ئاگردهدا، ئىدى بەشونك خەرىكى جل شۆرین دەبوون، دواتر بە سابوون و (گلەسەر) سەرى خۆيان دەشوشت، پاشان بەلیفكە پشتى بەكديان دەشوشت.

چرە دووکه لى کۆرکەران لەگەرووی ئەوکه ندهدا بەئاسماندا هەلده چوو، دیمەنێکی هینده جوان و قەشەنگ بوو مەپرسە،! چاو لێی تێرنە دەبوو.

هێواران بەرەبەری زەردەپەری خۆرئاوایوون، لەشوینەکی بلند دەستت بکەربایە چەپەری چاوت، بەهەر چوار لای ئاوابیدا بتروانیبایە! تۆزو گەردەلوولی میگەلی مەپرو مالآت تیکەل بەتیشکی زەردەپەری خۆرئاوایوون دەبوو، ئای که دیمەنێکی جوان و سەرنج پاکیش و دلفرێن بوو، لەهەمووی جوانترو قەشەنگتر کاتی لەبێردان بوو، ئەو دەمەى که شەنگەبێری بەنازو عیشووە مەنجه لى مەپدۆشینی هەلده گرت، بەلەنجه ولار بۆ لای بەردەبێری دەپۆیی، ئاگرى لەدل و دەروونی کاکەى شوان بەردەدا، پاشان کاروبەرخ تێبەردەردان و لەوکاتەى که لەگەل دایکیان لێک هەلاوێردەکران، سەدای باعە باع و ماعەى بزنان، سەمفۆنیایەک بوو گەلێک لەسەمفۆنیای (بتهوفن) خۆشترو بەسۆزو کاریگەرتربوو.

نازانم بەچ زمانیک؟ باسى سەرپالە و سەپان و تیلەکیشان بکەم، کاتی که بەگۆرانی (هەدرۆنە درۆنە) دەچوونە بەر (گازى) بەریان لەتەبارە دەگرت، چرتەى داس و قەیناغان پۆژە پێیک دەپۆیی، تەبارە خۆى لەبەر نەدەگرتن، باسى چى بکەم؟ پۆژانی شەغره کێشان، گێرەى قرشە کوتین، سواری جەنجه پو شەنە باو کووزد کوتانەو، شەقل کردنى پەوسەى گەنم و جۆ، سویم دەبێتەو بۆ شەوانى (کاکێشان) ئەو هەرخۆى لەخۆیدا شایى و شەهیا نەبوو بۆ گەنج و بارە کێژان، چەندە خۆش بوو ئەو پۆژانەى که داپیرە ئامینە و پلکە بەسى و پوورە

سولتانه، نه وکاته ی که ساواریان ده کولاند، ئیمه مندالانی ئاواپی
 هه ریه که و (له گن) پیکمان به ده ستمانه وه ده گرت، هه پپامان لیده کرد
 بۆ لای داپیره، (دانووی بۆمان تیده کرد، له خوشیان پیمان عاردی
 نه ده گرت، گریانم دئ بۆ به زم و په زمی شه وانی ساوار کوتانه وه، چاوه
 چاوبووین زوو ده ست هه لگرن، به لکو ئیمه ش به شه شه وچه ره ی
 خۆمان وه ربگرین.

جه رگم ژان ده کات بۆ پۆژانی سه رماو سۆله ی زستان، که به پتخواسی
 ده چووین بۆ سه رگوفه ک و شوینی زبل و زالی ولسات (فاق) مان داده ناوه،
 دواتر ده چووین له ژیر سوانده ی خانو و پشتمان ده دایه دیوار له سه رمان
 هه رده له رزین، ده ستمان ده چوو، په نه جگانی ده ستمان نه ده گه یشتنه وه
 یه کدی، له سه رمان ته زی بوون، ده مانگۆت: کئ به ده سستی پیتی ده کرئ
 پلۆ بخوات. ۱؟! نه وه ی بیتوانییا سه ره په نه جگانی ده سستی ویک بینیته وه
 بیانگه ی نیتته یه کدی. ۱! واتا پلۆی پتیه خورئ، به لام پلۆی چی. ۱؟! کوا
 پلۆ برنج به ده ست ده که وت، مه سه له خه یال و تامه زوویی بوو، نه گینا
 جه ژنه و جه ژنه به دیداری پلۆ برنج شاد ده بووین، به م سه رماو سۆله
 له په نا دیوار چاوه چاوبووین، که کیشکه یان سواندوکه، جوپه، په سۆله،
 چۆله که یان سۆفه قیته و بوغاز به فاقی وه ده بئ، به تاسووقه وه هه ستمان
 راده گرت، که چرتی ته قینی فاقه که مان ده بیست، پیکرا ده مانگۆت:
 نه ها لییدا پتیه بوو، هه پپامان لیده کرد زوو ده گه یشتینه سه ری نه بادا
 به فاقیوه مردار بیتته وه، نه و جا هتواران دواپی نوژی شیوان، چۆله که و
 ریشۆله کانمان سه رده برین، له سه ر ئاگری به رده ستره و نیله نیلی ئاگری
 سۆبه ی به قشیل په یتا په یتا ده مانبرژاندن، هتته به تام و له زه ت و
 خۆش و چیژداربوو، به هتسکه وه ده مانکروژتن، پاشان به هه قایه ت و
 مه یل مه یلانی شه وگارمان به پچ ده کرد، مالی ویزانم بۆ نه و پۆژانه ی
 که به سه رچوو رابرد، هه رگیز ناگه پتیه وه.

بیجگه له مالی ئاغا، نزیکه ی هفتا خانه واده له م گونده خنجیلانه یه

ئاكنجى بوون، خانوبەرى ئاغاي دىٰ لەھەورازى ئاۋايى لەسەربىستىك بەسوغرەكارى بەشان و پىلى خەلكى گوندى لەسەر شىۋازو ئەندازەى شارستانی لەدوونھۆم وگۆشكەك دروست كرابوو، بەسەر تەۋاۋى ئاۋايدا زال بوو، كەمىك بەولاتر حەۋشەو حەسارى ئاغابوو پتر لەپىنچ ھەزار مەتر دۈۋجاي داگىر كىردىبوو، ھۆرى مىگەل و تەۋىلەى ۋلاخى بەرزەو يازدە (ھۆدە) شى تىدابوو، مائە سەپان و پەنجەرى ئاغاي تىايدا نىشتەجى بوون، بەلام ئەوانەى ئاۋخۆرەو و كىتپارەو جوتيارى ۋەرزى بوون، لەدەرەۋەى حەسارى خانوۋيان لەخشت و قوپ دروست كىردىبوو، دىۋەخانى ئاغاي گوند كەۋتبوو بەرامبەر (بىرى ئاۋ)، كە ئافرەت دەچوون بۆ (سراۋى) دەبوۋايە بەپىش دەرۋازەى دىۋەخاندا پەتبىن، شۋىنى دانىشتى ئاغاي لەدىۋەخان پىك دەپۋانىيە قاناتى بىرى ئاۋو پىي ھاتۇچۇ بۆ سەر جۆخىنان.

ئەگەرچى خاكى گوندەكەمان خاكىكى كشتوكالى بەپىت و بەرەكەت بوو، بەلام كىردەى خەلك و بىردەى ئاغابوو، چونكى سەرەپاي سوغرەكارى، لەبىست عەلبەگەنم ئاغاي چۈرە عەلبەى لەۋ جوتيارە ۋەردەگرت، لەپاي ئەۋەى لەزەۋى ئاغاي (تۆى) كىردۈۋە.

ۋەبىرمە پۇژىكىيان لەجى جۆخىنان لەگەل مىندالانى ئاۋايى گەمانمان دەكرد، ۋەختىك دىتمان! لەپىش ھەيرانى دىۋەخان بوۋە قەپەبالغى ۋەدەنگە دەنگ، پىمان پىۋەنا چۈۋىن دىتمان دۈۋخىزە تكارى ئاغاي بەقايشى تەنگ ھەردۈۋ پىي (عەدۇ) يان فەلاقە كىردىبوو ۋەريانگىزپارەۋە سەرپىشت، ھەردۈۋ لاقى لەحەۋابوو، ئاغاي حەيزەرانەكى شەلكى بەدەستىۋە گىرتىبوو، بەھەمو ھىزۋ قۋەتى خۆى لەبنى پىي عەدۇى دەدا، زىرپەى دەگەبىيە ئاسمانى حەۋتەمىن، كەچى كەسىك دەسەلاتى نەبوو دەستى ئاغابگىڭ.

عەدۇ تاقانەى داکو بابى بوو، گەنجىكى حولولى بوو، پىگىرى لەفەرمانى ئاغاكىردىبوو، گوتىۋوى (من سوغرە لۇبابم ناكەم، نەخاسمە

بۆ ئاغا)عه دۆ بنى هەردوو پىئى هەلپەنما بوو له گەڵ لىدان، لىئى كردبوو
پفكه و ئاوزه، كه ده پۆيى گۆد بىوو، كه شه قاوى ده هاوئىشت وهك نه وهى
تازه (سوننهت) كرابى گه لاوگه ل ده پۆيى .

نه وانەى هەموو بە لایەك بە لām كرده وهى (دزى) كارى بە لایەك،
نه گەرچى هەندىك له بنه مالهى ئاغاكان له نىوان خۆياندا ناكۆك و
ناته بابوون، بە لām له ئاست خەلكى رهش و پووت و بىچاره يەك دهنگ
بوون، جا له شهوانى تاريك و نهنگوسته و چاودا، به مەبهستى دزى و
هەتك پىكردن به خورتى و زۆرداره كى زهلاميان ده ناردە سەريەكدى .

له پيش چهرمووانى ئاوايى گوى بىست بووم دهيانگىزپاره
دهيانگۆت (سالىك له سالان شهويكيان تاريك بوو چا و چاوى نه ده ديت،
ئاغا به زۆرى و زۆرداره كى سى زهلام ده نيرته سەر ئاغا يەكى ناحەزى
خزى، به لكو زه بريكى كوشندهى لىبدەن، كاتى كه زهلامهكان ده گه نه نزىك
گوندى سه گه ل سه رهويان بۆ ده بهن، تۆبه دار پىده حەسین لىيان دینه
دهست، ده بىته شه ره تفهنگ، يەك كىك له و سى زهلامانه ناوى (سلۆ)
بوو، گوللە يەك قۆرنجى چه پەي پىكا بوو، به هەرحاللى هەبوو له ئاوايى
به دورى ده خەنه وه، به لām برينه كەى سەخت و كارى گەردە بى، له پەلوپۆ
ده كه وى، هاو پىيه كانى به ناچارى له ناو بنه تووتىرپكان به جىي دىلن، خۆيان
دهرباز ده كەن، كا برای بريندار له ناو بنه تووتىرپكان گيان ده سپىرئ،
شهوى پاشتر به دواى سۆراخيدا ده چن، ده بىنن كۆچى دوايى كردوه،
ئىدى له ترسى نه وهى ئاشكرانه بن، هەريەم شه وه له هەمان شوين
قۆرتەكى بۆه لده قەنن، هەريە پۆشاكى بەرى ده يخەنه ناو قۆرتەك و
به گل دايدە پۆشن و ده يشارنه وه، ناشوین له ترسى حكومهت شكات
بكهن، سلۆ، له تپى سهى ده چىت و مال و مندالى پووت و په جال
ده بن، ئاغاش بزى سمىلى ده هات نه په كونه به لا .)

خەلك له ژيانى خۆياندا بىزارو وه پس بىوون، به دواى دەرە تانىك
دهرگايەكدا ده گه پان، به لكو له م كوله مەرگىيه پزگاريان بى .

له یادمه ئه و پۆزه ی که باوکم کۆچی دواپی کرد، من ئه وه نده ی په پۆشی (شیوه غه ریه ی) هتواران بووم، نیوه هه نده له خه می کۆچی دواپی باوکم دا نه بووم، چونکه له و وه خته له هه مووی خۆشتر به لای من ئه وه بوو. ! مندا له کانی هاوته مه نی خۆم بوون، ئیره بیان پیم ده برد، له بهر ئه وه ی چونکی من کوپی کابرای وه غر کردو بووم ده یانلاواندمه وه، شان به شانی پیاوه گه وره کان له سه ر سفره ی خوان داده نیشتم شیوه غه ریه م ده خوارد، په وره وه ی پۆژگار پشوو نادات نازانم چه ند جۆخین به سه ر کۆچی دواپی باوکمدا تپه پی بوو، (مامه م) بپوه میرد بوو دایکمی ماره کردبووه، ماوه یه ک بوو هه ستم پتیه کرد سوار پایسکلنکی لایده ده هاته گوندی، که ئه و ده هات مامه م و ده رویش سمایل و سۆفی عه لی و دیوانه یاهوو مام حه مه د که پوو چرادان و هیدیکه ش، هه رجاره ی له مالتیک خرپه بوونه وه، نه یانده هیشته ئیمه ی هه رزه کار تخونیان بکه وین، به لام من ده چووم له پشتی ده رگاوه هه ستم راده گرت، گویم له فسکه فسکیان ده بوو که چی هه رم له بهر ی ده رنه ده کرد.

وابوو پیک وه بیره له سالی هه زارو نۆسه ت و په نجاوسی، فه لاهی ده شتی هه ولیر له ئاغه واتی گونده کان هه لگه رابوونه وه، له دژی زۆلم و سته م و چه وساندنه وه و ده ره به گایه تی راپه پی بوون، هه موویان سویتندیان به (ته لاق) خورادبوو، که چیتر گوپه راپه لی فه رمانی ئاغاگان نه بن و هاتووچۆی دیوه خان نه کن و قاوه ی ئاغانه خۆنه وه، له زۆربه ی گونده کان فه لاه دیوه خانیان بۆخویان چی کردبوو، دیوه خانی ئاغای گوند بیجگه له چه ند که سانیکی گۆرده و بهرماوه و چلکاوخۆر، ئه گینا دیوه خان ساردو چۆل بوو، ببوو مه یدان ی جلیت بازینی مشکان به لام له گه ل ئه وه شدا ئاغاگان به پشتیوانی (میری) پشت ئه ستوربوون، دلنیا بوون که ئه م بارودۆخه زۆر ناخایه نی، ئه گه رچی ئه و راپه رینه شه ست ناوچه و نزیکه ی دووسه د گوندی گرتوه، به لام له راستیدا چونکی فه لاه بی پشت و په نابوون، زۆری نه خایه ند دامرکاوه.

له لاپه پگه ی شار له حه ساریک بنه و بارگه مان به عاردی دادا،
 حه ساریکی گه ووه و چوارگوشه بوو، پتر له بیست خانه واده ی هه ژارو
 لیقه و ماوو بئ ده رته تانی تیدابوو، سهریان پیک وه نابوو، به نه مری و نه ژی
 داوه پابوونه وه، به نده نه و حه له هیشتا که له لادی بووین دور له پووتان
 شهیتانی ببووم، له بیرمه بویه که م جار که شهیتانی بووم، شهیتانم
 به که نیشکه که ی مام (عه به دوو کورته ک) پئ پیکه نی، ناوی (شوپی) بوو،
 زورجوان و نازداربوو، نه م ناوه هر له خوی ده هات.

ده ستم داری گرتبوو، له شار له سه ر سینی چوکلنیم ده فروشت،
 نه خیر، سنیمان نه بوو، (له نگه ری) یه کی په لمان هه بوو، له سه ر له نگه ری
 بنیشتی (نه بوسه هم) م ده فروشت، له مهیدانی که رفروشان و مهیدانی
 دارفروشان و کافروشان له دهوورو پشته شیخه لالا، یالالا بنیشتیالا بنیشت
 بنیشتم ده فروشت.

به لام هه رچی مامه م بوو، ده چووه کزله لگری، یان ده چووه (که یاری)

گەنم و جۆر دانەوئێڵەى دەور دەکردهو لەوەرزى مەپ بپنەوێش
 دەچوو (جەوېرى) جەوېرێكى دەست گەرم و لێهاتوو بوو لەگین بوو
 هێدى هێدى پەروپالمان بێتەو، لەگەڵ نەدارى مالى خۆمان بکەین،
 بەلام شەوێکیان لەکت و پېرى دايم سەرى نایەو، بەکۆچى دوايى
 دايم شیرازەى ژيانمان لەبارىک هەلۆهشاو مالىكى ساردوسپ، مالى
 بى کابان چەشنى ناشى ئاولیپرای وایە، ئەسلەن دەبێتە گۆرەپانى
 جلیتبارێنى مشکان، بۆیە مامەم ناحەقى نەبوو هەوای ژنەتێنان کەوتبوو
 کەللەى، دەروجیران و ناسیاوی پاسپاردبوو ئەگەر ئافرەتێكى سەر
 لەخۆگەرايیتەو، وابێ لەپدێنى ئەو بوەشیتەو، دواچار چارەنوس
 وابوو، بێوێرێكى تەریان بۆ دەست نیشان کرد، ناوی (زینەت خان)بوو،
 لەقیز بەلەى دابایە دەپەپاند، ئیدی مالهەمان گەرم بۆو، سەرمان
 پێکەنابوو، ئافرەتێكى پووخواش و میهرەبان بوو، ئولفەتم پێو گرتبوو،
 پەحمەتى دايمكى لەبیرم بردبۆو، زینەت خانى زېدايم هەریەخۆی سەرى
 لەبەر سەرى مامەم نابوو هەراسانى کردبوو، دەيگۆت: ژنى بۆيێتە .

هەریەخۆی کچێكى پەش ئەسمەرى جوان و شوخ و شەنگى بۆم
 دەست نیشان کرد، ناوی (پەحمەخان)بوو

دریژى دادپى خۆش نییە، پێنج شەش مانگ بەسەر شایى و
 زەماوەندى من و پەحمەخان تێپەری بوو، لەگەڵ مالى مامەم یەك
 مەنجەل و یەك سەرشۆرک بوو، مامەم بەناوسالدا کەوتبوو کارى کۆل
 هەلگى لەگۆپوتین و لەشەوکارى کەوتبوو، بەلام زینەت خانى زېدايم
 هیشتانەکی وەبەریەو مابوو، ئافرەتێكى بەلەپەش بوو، بەژن و بالا
 بەرز، توندوتۆل بوو، هیشتانەکی ئاگرى گەرم و دل تەپبوو، بەجۆی
 نەدەدا، ئەو شوپە شوپەى ئاوی مەلەوانى پێش بانگى بەیاننیانی من و
 پەحمەخانى هاوسەرم، بەناشکرا دیاربوو هەراسانى کردبوو، کارى لەهۆش
 و مۆخ و ئێسقانى کردبوو، لەحەژمەتان دەبنیسا، بۆیە لەپەحمەخانى
 هاوئێبوو ملان، بەپرتە و بۆلە و هەنجەت پێکردن کەوتبوو قوونەشەپ،
 نەخێر، کارگەییە شەپە چەپەلۆک و چنگەقژەو تینک پنانەو، لەتام

دهرچو بوو، كه لكى گوزهرانى پټوه نه ما، خواردن و خواردنه وه مان لى
 ببوه قوزه لقورت و پششاور زه قنه بووت و ژه هرى مار، له م نيوه نده دا
 مامه م ده ستي كه وتبووه بن به رداش تيمابوو لاتوجومى نه ده كرد، دواچار
 پوژيكيان په حمه خان پټى گوتم: (دايكم مري، باوكم مري يان مالم
 بوجياده كه يته وه خانوم بؤ ده گري يانيش ده چمه وه مالى بابم، خومن
 به دهل خوین نيم، به دووش نه كه وتووم چاوبه ره ژيريم).

نيتړ نه وه نده ي من خوم ده خيلى كرد لى پارامه وه نارامت بى، نه خير
 بوخچى پټچابووه له پيشه خوى دانابوو، وايد زانى گويزى بؤده ژميرم،
 نه هاته رايى، ناچار سوالكه ر ناساى به كولا نان كه وتم، ليره وه لوى بگري
 و بسورپ ژورتيكى چول ده ست كه وي، به لكو له م دوزه خى زينت
 خان و په حمه پزگارمان بى، خواورپاستان ثافره تيك به ناوى (هه بيه ت
 خان) دلى نه رم بوو، هه رله حه وشه و خانوبه روى خوى تيايدا دانيشتبوو،
 نه ويش ته نيا باربوو، به كرى ژورتيكى پندايين، له چه قه چى زردايكم
 قوتار بووين.

هه بيه ت خان، نه گه رچى به ناوسالدا كه وتبوو، به لام ثافره تيكي
 سووروسپى چاوشين پرچ زهره بوو، چونكى زاويزى نه كرده بوو، هيشتا
 ته پو پته و بوو، سمت و ساتانتيكى به رداش پټوه بوو، ناشگيريك ناوى
 راده كيشا، تابلي هيم و نارام و له سه رخو چاوتىرو دل فره وان، به ريزو
 تيكه لى بوو، چوارمانگ بوو كړيچى هه بيه ت خان بووين، كرى دوومانگى
 قهرزدار بووين.

باليره وه له سه ر نه م قهرزدارييه و كړيچيايه تى هه بيه ت خان، نه م
 لاپه ريه داده ينه وه، باهه موومان پيكه وه بچين لاپه ريه كه له پوزان
 و زه م نه كوپريزگه يى، يان بلين جوانكه يى من هه لده ينه وه، پاشان
 ده گه پټينه وه سه ر به زم و په زمسى په حمه خانى هاويزنم و هه بيه ت خانى
 ته پيرو نه كه حه پامى من، هه نكي بزانيں پوزگارو چاره نووس به چى
 ده گات. ۹!

كه له لاديوه هاتين بوشار، په وشتي گه نجاني گوندو لاوانى شار

به فروتنی بو، من تازه هه‌لده‌چووم، گه‌نم په‌نگ و خه‌پن و په‌پش چاوبووم،
 هه‌ستم په‌نده‌کرد هاوته‌مه‌نه‌کانم به‌چاری گورگانه سه‌یرم ده‌که‌ن، نیازیان
 خراپ بو، به‌لام هه‌رچی من بووم، په‌حمه‌تی دایکم وه‌های په‌چاوبومه‌وه،
 له‌سه‌ر په‌شتی لانک مه‌پرسه، توندو تۆل، گورج وگۆل، زیت و جه‌ربه‌زه،
 وه‌ک په‌لیک هه‌لکه‌وتبووم، دایکم به‌لایلیه‌وه سه‌ردولکه‌ی نه‌به‌ردی گۆشی
 کردبووم، له‌بیرمه ده‌یفه‌رموو!

(کوپم گه‌وره‌بی ده‌یه‌ته شوان

خه‌نچه‌رله‌که‌مه‌ر په‌رتۆ له‌شان.

میگه‌ل پاده‌دا بۆ شه‌وین و شیوه‌خوار

په‌ی به‌گورگ نادا لیتی بدزی به‌رخ وکار)

هه‌رئه‌وه‌ش بو من هه‌نده (دپ) و شه‌پخوازبووم، هه‌رگیز جه‌ساره‌تیان
 نه‌ده‌کرد لیم نزیک بینه‌وه چاو شکین و جووجه‌له ترسینم بکه‌نیه‌کیک
 له‌وانه ئاوقه‌رانی خۆم بو، ناوی (کانه‌بی)بو، به (کانۆ) بانگیان ده‌کرد،
 کانۆ گه‌نجیکی حولولی تامگیل بو، زۆرجاران هاوته‌مه‌نه‌کانی خۆی
 ناوی کچیکیان له‌په‌شتی وینه‌ی که‌ نه‌کته‌ریکی میسری ده‌نووسی، له‌گه‌ل
 نامه‌یه‌کی دلداری ده‌یانخسته ناو زه‌رفیکی کاغه‌ز

((ئه‌وسا نووسین له‌سه‌ر زه‌رفی نامه به‌زمانی عاره‌بی بو، جانه‌گه‌ر

نامه‌که هه‌رله‌م شاره‌وه بۆناو شارو له‌په‌نگه‌ی پۆسته‌وه هه‌ناردبات، ده‌بوویه
 له‌سه‌ر زه‌رفه‌که بنووسی (منها والیها) له‌گه‌ل ئه‌دره‌سی ته‌واو.))

ئه‌وجا کوپه‌گل، ناوینیشانی چایخانه‌ی گه‌په‌کیان له‌سه‌ر زه‌رفه‌که
 ده‌نووسی، بگات به‌ده‌ستی به‌په‌یز (کانه‌بی حاجی برام) پاشان ده‌یانبرد
 بۆ فه‌رمانگه‌ی پۆسته، پولیکی (۵) فلسیان لێده‌داو ده‌یانخسته ناو
 سندوقی پۆسته، دواى دووسى پۆڤ پۆسته‌چى نامه‌که‌ی ده‌هینا، کانۆ،
 که‌نامه‌که‌ی به‌ده‌ست ده‌گه‌یی له‌خۆشیان شیت ده‌بوو، کانۆ، نه‌خوینده‌وار
 بوو، پووبه‌پووی هه‌ر خوینده‌واریکی ناسیاو بووایه، ده‌ستی ده‌گرت
 ده‌یبرده په‌ناگه‌یه‌ک پیتی ده‌گوت: ئه‌م نامه‌یه‌م بۆ بخوینه‌وه، هه‌رله‌پای
 ئه‌م نامانه‌وه بوو ناوی (گیله‌)یان به‌سه‌ریدا براندبوو، وابوو پۆڤکیان گه‌له

ده چټته ناو بازارې، له م شـه قام بـو نو شـه قام ته قالای (نه نوهر) ی وینه فروش وینه ی ثم کچه ده بیښی داندراوه بو فروشتن، وینه ی کی لیده کرې، پاشان ده گه پټه وه بولای هاو پټیه کانی، هرچی جنټری ناشیرینه بو گړې ناچه راتیان چه والـه ده کات، ماوه یه ک لټیان به دوور ده که وټه وه، دواتر براده ره کانی هرچو نټکی هه بوو ناشتیان کردبووه، دواى نه وهش وینه ی کچه نه کتـری هـر له لای مابوو، ده یگوت ((خو شـم ده وټی)).

له و ساته وه خته ی نیمه تازه مال و بڼ ئیشوکار، قهرزدارى هه بیته خان بووین، له حه ژمه تان ویک هاتبووه وه، دوش دامابووم، ها کادیتم پوژیکیان گټله په یدابوو، دواى هه ندیک فشـه وگالته و گه پ، پټکه نی گوتی، ده زانی نیازی سه فـهرم هه یه، ده چم بو نه دا کردنی فـهریزه ی حـج، من و توش سه رده مانیک براده ربووین، جابویه هاتووم به لکو گه رده نم نازاد بکه ی، پټم گوت: راسته براده ربووین، به لام خو من شیرى سپیم پئ نه داوی، له جیاتی جاریک سه دجار گه رده نت نازاد بڼ، پوژ مؤغرت خټر بڼ، به خټر بچی به سه لامه تی بگه پټیته وه، گوتی: ناخر ده زانی چیه ؟! حه قت به سه رمه وه یه، له وانه یه نه وه ی من ده زانم، تو نازانی، بویه ده لټم گه رده نم نازاد بکه پټم گوت: تیتنا گم گټله، نه وه ی تو ده یزانی من نایزانم، یانی چی ؟! دیقه تم دابووئ گټله له قسه کردنا شیرزه و زمانی ده گیرا، ده یگوت ((ناخر ناخر نازانم کوو کوو کووی پټت بلټـلمه پووم نایه، نازانم کوو کوو حالـی حالـیت بکه م))؟!.

ده مارم لټی جووت بوو، لټی هه ستامه وه سه رچوک، پټم گوت: ده زانی چیه گټله، سه لیکه ی کوو کوو مو کووی تو م نیه، ده یلټی، بیلټی، نه گه رنا وات له حالـی. ! گوتی: ده یلټم، به لام

قسه م پئ برې، پټم گوت: به لام و مه لامی پټناوئ گټله، دلنیا به و بیلټ و برپا به وه. ! دیسان ده سـتی پټکرده وه، ناخر ناخر وه للامی له پووم نایه، نازانم کوو حالـیت بکه م، هه رچه ند ده که م به سه رزمانم دانایه ت بیدرک یتـم.

تاوئ دامام، جگه ره یه کم داگیرساند، دووسئ مژم لټدا، دواتر پټم گوت:

قهیدی ناکات، مادام به سهر زمانت دانایهت، فرموو به نووسین، له سهر کاغز بۆم بنووسه، له قاقای پیکه نینى دا گوتى: بى ئه قل من چووزانم بنووسم و بخوینمه وه له دلى خۆم داگوتم ئه وه به ده لاین ((قه له به قه لى گوت پووت په ش بى)) پیمگوت باشه جه ناب فرموو چه شنى كه پو لال، هه رچى هه به به ئیشارهت پیم بلئ!

تاوئ داما بیرى لیکرده وه دواترگوتى: ژورچا كه فرموو ته ماشا كه .
چاوى هاوئته سه ریه كدى، فئجا ده ستنى كرده پرخه پرخ و منگه منگ و هئدى هئدى وه كو سه گسار ده یژه نى، گوايه خه وتوووه خه ون ده بئینى، پاشان چاوى هه لئنا له سه گ ژهن كه وت، گوتى: به زاتى خودا ئیشى شه يتان بوو، ئه و مه لونه پئى كردم، كه به ئاگاهاتم ناو پستیرى خۆم پاگئرا بوو، ژۆربه خۆمدا شكامه وه له شه رمان .

– ئیستا حالى بووى ؟!

– نه خئیر، شه يتان و مه يتان و مه لونه چى ؟!

تاوئ داما، سه رى خوراند، دواتر پیکه نى گوتى :

– باشه ئه توقهت شه يتانت پئى پئینه كه نیوه ؟!

– بامن به كچان شه يتانم پئى پیکه نیوه ،

– ئیتراسته شه يتان هه وه سى لئ بئت ده چئته سه ر شكلى كچ، جارى واشه

هه ر بۆ ئه وه ی زه له به پیاو بكات، ده چئته سه ر شكلى كوپو ده سته پۆى ده دات، واپوو شه وئ له شه وان خه وتبووم، ئه و مه لونه له شتیه و شكلى تر هاته خه ونم، كه به خه به رهاتم كار له كار ترازابوو، به لām گوناحى من نه بوو، كارى شه يتان بوو پئى كردم، بۆیه خئیره گاتئ ئه گه ر گه رده نم ئازاد بكه ی ؟!

ده فه رموو ئه رباب تر بلئ: دلت چى ده وئ ؟! وه ره له گه ل ئم گئله به تئكه و فركه، يان وه كو ده لاین! ((گونى بگه ره ده ست نوؤت نه شكئ)) كه چى له گه ل ئه وه شدا خۆم له گووره نه برد، له دلى خۆمدا گوتم: وادياره ئم گئله ئاگه وه ده بئى گئلتز ده بئت، كه تئفكریم لـم ته نگانه به دا نئچيرئكى قه له و و چه ره، پسقه و هاتروته به رده ست، واچا كه له ده سته خۆمى نه ده ملیم پرسى:

– ئەرئى چەند ساللەر بەر لە ئەمىر بولۇپ كەشەيتانت بەن پىن پىكەنى ؟!
– ئەو لەزەمنى ھەرزەكارى دابو، چارەسەر دەكرى،
– چۆن چارەسەر دەكرى ؟!

من بەدرىزايى ئەوماو ەزەننىيە، بەگيانى پيس و قەلبى بىن نوئى،
بەسەر ئەم خاكە پىرۆزە دا دىم و دەچم، ئەم خاكە لەژىر پىم دا زىرە و دادو
فىغانىيەتى، پۆزى پىنچ جار بە بىن دەست نوئىز چوومە تە لەسەر بەرمالە
نوئىز، لە حوزور پەرەردگار پراوەستام، مەعلومە بۆيە خودا غەزەبى لىم
گرتو، ماندى و شەقى، كەچى پسقم ھەرسوارە پىداچووم گوتىم: ئەم
ھەموو مانگى پەمەزانە بەگيانى پيس و بىن نوئىز بەرۆزەبووم، تو بللى
بەرازى دەم بەستراو، كروا من ئەوندەم تەمەن وەبەرماو، پۆزەوكان
بگرمەو و نوئىزەكان (قەللە) بگرمەو ؟! واى لەم غەدرە، ئاى لەو زولمە،
سەربارى ئەم ھەموو زولم و قورەشىن و چلپا، جەنابى سەللانە،
سەللانە ھاتو، داوادەكات گەردەنى ئازادبەك.

ئىدى بەم قەسەزلەل و ھۆقە بازىانە تەلەم بۆ گىلە داناو، گىلەم
خستەداو، گىلە بەئەسپايى دەستى خستە سەرشانم گوتى: برا، بەك
ناكەوئى، ئىش بەپارەپىك بىت خەم نىيە.

ئىتر بانەبىتە ھەقايەتى مېشى، گىلەبەك بەستە دىنارى ئاخنىيە
باغەلم، گوتى: ھەزار و مەلای دەستكورت ئۆرن، بەم پارەيە مەسەلەى
قەللەكردەنەوئى نوئىزەكان و ((كەفارەت))ى پۆزەوكانت پىن پايى بەك،
پاشان گوتى: ئەوجا فەرمو گەردەنم ئازادبەك، بامنىش دىم دابەكەوئى!
پىمگوت: گەردەنت خۆش و ئازادبىن، ئۆغرەت خىربىن، خودا حەجەت
لىن قىبوول بىكات، كەوام گوت! گىلە ھەردوچاوى پىرى فرمىسك بو، گريان
ھەوكى گرتبوو لەخۆشيان، دواجار بەكترمان ماچ كرد، بەخۆش حالىيەو
بەرىمكرد پۆيى.

قەت بەدرۆ نەيانگوتو (مالى نەخۆرى بۆچەكمە سۆرى تەقە تەق
دەكات).

بەللى گەلۆ، لەسايە سەرى گىلە گىرفانم گەرم داھات، جارى زو

قەرزى دوومانگ كرىي خانووم دابە ھەيىبەت خان، دواتر ھەيپام لىكرد
بازارخۆت بگرە واھاتم، شەيتان (پاشپەي) كىردووه، پارەى بۆم
ھەناردووه، ئىتر ھەرچى دلم چوئى، خۆ ئارەقەم پىن نەكردووه، بى
دلى خۆم نەكرد، (بازۆكىرى ئەمپۆ بەقىنگى سبەينى)) ھەلبەتە لەم
دەستكەوتە مەزنە، پەحمەخانى ھاوسەرم بىن بەش نەكرد، پۆزى پاشتر
قۆلمان تىك ھەلكىشا پۆيشتىن بۆ بازار، دەستە جلىكى جوان و نايابم
بۆى كرى، باسەرتان گىژنەكەم، ماوھەك بەكەمالى ئىسراحت بەپارەى
گىلە قەتاندەمان.

به‌نده، سبه‌ینان زوو به‌ره‌به‌ری به‌یانینان، ئه‌وده‌مه‌ی سه‌گ وگورگ
لێک ئاشکرا ده‌بن، له‌گه‌ڵ مه‌لا بانگدان به‌په‌له‌ پرپووزه له‌بن شه‌په
جاجمی حه‌وت په‌نگ قیست ده‌بوومه‌وه، (ئه‌و جاجمه‌ی په‌حمه‌تی
دایکم له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا وه‌سیه‌تی کردبوو به‌بۆنه‌ی هاسه‌رگیری من،
پێشکێشی به‌ ده‌ستگیرانم بکه‌ن)

که له‌خه‌و هه‌ڵده‌ستام، خۆم گورج و گۆڵ ده‌کرد، په‌حمه‌خانیش
به‌ته‌رده‌ستی (نوردی)یه‌ نانیکی گه‌رم و هه‌ندیک پێخۆری ده‌کرده
پریاسکه‌و هه‌تا ده‌رگای حه‌وشه‌ له‌گه‌ڵم ده‌هات، پریاسکه‌که‌م
لێوه‌رده‌گرت، هه‌یپام لێده‌کرد بۆ گۆڤه‌پانی کرێکاران، گۆڤه‌پان چ
گۆڤه‌پان؟! جمه‌ی هات، دارت هه‌ڵدایا به‌عاردی نه‌ده‌که‌وت، کرێکاره‌کان
چاویان ده‌برپیه‌ زارکی چایخانه‌کان، چاوه‌چاو بوون تاکو وه‌ستاکان
به‌کاوه‌خۆ قاوه‌لتیان ده‌کرد، چونکه هه‌رچی وه‌ستاکا‌بوون ده‌چوون

له چاپخانه کان لنگ له سهر لنگ، به ړا له خوږبونه وه داده نیشن، کولیره ی
 گهرم و چایه و کوبه ی برنج و کوبه ی به هورده گوشتیان ده خوارد،
 دواتر جگه ره په کیان به لالیویانه وه ده گرت، به نازوفیز ده هاتن بولای
 کریکاران، وه سستا کان، کریکاری خیتگرو کریکاری قورپانکرده وه ی
 پیش ده سستی وه سستاو خه لفه ی تاییه ت بولیدانی چینی ناوه وه ی
 دیوارو کریکاری هه لدانی که رپوچ بول ده سستی وه سستا، نه وانه هه موویان
 کریکاری هه میشه یی بوون، به نژدی و کهس و کاری وه سستا کان بوون،
 قهت بئ نیش نه ده بوون، نه وانه بولای مامه حه مه یی و ماستاو چیه تیان
 ده گتړا، کلکه سئوته ییان له به روه سستا کان ده کرد، بویه هه رگیز به بئ
 کارنه ده ماوه، سهر له وده دا بوو!

نه و گوردانه خو یان له کریکاری ناسایی به گه وره ترو له پیشترده زانی،
 لییان لابه لاو خو فه پزو لالوت بوون، چاکه جه نابیی وه سستا یاغریاغر
 ده هات بول گولبژیری کریکاران، وه کو چه رچی مه پوما لات و په شه ولاخ،
 چون له مهیدانی ناژه لان به ناو میگل ده که ون، به هه مان شیوه به ناو
 کریکاران ده که و تن، جه نابیان به په نجه و سهر له قاندن!!

(تو وهره توتوتوش وهره تر) جاری وا ده بوو که وه سستا به په نجه ی
 ناموباره کی ناساژه ی بول کریکاریک ده کرد، که چی کریکاریکی دیکه
 به سه هوو ده چوو پیش، وه سستا پپی ده گوت: له گه ل توم نه بوو، نه و
 کریکاره داماوه هه ناسه سارد ده بوو، ده ته زی له حه ژمه تان، نیدی له گه ل
 گه زه نگی خوړه تاو تاوه کو زه رده په پی خوړتاو ابوون وه کو ولاخی بن
 دولاب ده یان په تاندن، له به رامبه رپاره یه کی کهم خوی تیان لیوه رده گرتن،
 جاری واده بوو که سبه ییان دچوین بوسه نیش، کاترمیریک، پتر
 که متر خه ریکی کارکردن بووین، کاتی که خاوه ن کارته شریفی ده هینا
 بول سهرکار، سه رزمیرییه کی که رپوچ کیش و قورپکیشه کانی ده کرد،
 نیوچه وانسی گرزومون ده بوو لوجی تیده که وت، پووی ده می ده کرده
 وه سستا وده یگوت!

(باوكم خۆمن) (ئەحمەدقەدۆ) نىم، لەسەر خەزىنەش پالئەكە وتووم،
ئەم ھەموو قورپكىش و كەرپوچ كىشەت ھىناو ھەخۆرپارەيان بدەمى،
سئ چوارىكىيان بەرپىكە بابۆنەوہ).

جارىكىيان ھىشتا ژنم نەھىناو، ئىشى قوركارىم دەکرد، وابو
پۆژىكىيان ساتە وەختىك بوو چووبووين، بۆسەرئىش، خەرىكى كارکردن
و قورپكىشان بووين، قورپكىشەكان ھەموومان ھەرزەكاربووين، دىتم
خاوەن مالى پەيداو، كابرەيەكى حاجى بوو، بەناوسال داكەوتبوو، كەواو
سەلتەى پۆشى بوو، ھەرايىيەكى لەپشتى بەستابو، يەككىشى لەسەر
ئالان دبوو، (يەمەنى) يەكى سۆرى لەپىنى دابو، زەلامىكى كورەبنە
بوو، كت و مت زەلامى ناوچاوى (نايشەگويدريژ) بوو، كەھات دىقەتم
دابوئ ھەستم پىكرەد حاجى ھەربەچاوسەرژمىريەكى قورپكىشەكانى
کرد، دواتر چووبەسرتەھەندىك فسكە فسكى بەگوئى وەستادا چرپاند،
چاوم لىبوو، وەستا سەرى پەزەمەندى بۆ حاجى پالەقاند، دواتر وەستا
بانگى من وسئ قورپكىشى دىكەى كرد گوتى (دەست بەردەن، بۆن
دەست و پلئان بشۆن پىئويستمان پىئان نىيە بۆنەوہ).

ھەرچوارمان ھەناسە ساردبووين، بەنا بەدلى قاپى قورپكىشانمان
دانا، چووين لە (ئەستىل) ھەكە دەستى خۆمان شووشە، كزومەلەول
پۆشتىن.

ئىشەكە دورست كردنى خانوبەرە بوو، كەوتبوو پەشت ھەسارى
ھەمەدئاغا، نك مالى كورەچىيەكانى گەپەكى كەرتۆپى لەسەعدوناو،
ئەو شۆينە پەكەرتەكەرپوچ و پارچە تاسولقەبوو، چەند شەقاويك لە
شۆينى ئىشەكە بەدورى كەوتبووينەو ھەربەرئو ھەبىرم كەردەو! كات
چىشتەنگاويكى قايم بوو، كەلكى ئەوئ پىئو ھەمابو بچىنەو بۆ
مەيدانى كرىكاران، نەخىر درەنگە، تۆزىك سەنگرامەو، نەخىرلە جىوہ
چەقىم، ھاوکارەكانم پرسیان: ھابۆچى پاوہستای؟!

گوتم: لەھىوارپو ھەزار دوعاونزەمكردو، لەخودپارامەو ھەلكو

سبهی کاریکم دهست کهوئ، دوعاقبول بوو، به لام عهبدی چاوچنوک
بپی گوتیان،

– نه وه بپی، ئایا چمان له دهست دئ. ۱۹

– به لئ، نه گهر به قسم بکهن هاوکارم بن، دهست بده نه دهستم
زورشتمان له دهست دئ، نه گهر مه راممان بی. ۱۹

– باشه وه کو چی. ۱۹

– ناهیلین کاریکه، سهیرکه ن! ئهم ناوه هه مووی خپکه
به ردوکه رته که رپووچه، هه رچوار لایان لیده گرین، ده یاندهینه بهر
بهردان له ئیشیان ده کهین، واز ناهیلین یان ده بی نیوه پۆژانه مان
به دهی، یانیش ناهیلین که رپووچ به نه سهیرکه رپووچ.

ئیتیر هه رچوارمان دهست له ناو دهست به لئینمان دا دهست پی بکهین،
هه رچوارلامان لیگرتن، دهنگمان دان و دهستمان پیکرد، سیهرمان له
حاجی گرت دامانگرت نه بهردیک و نه دووان، حاجی خوی دابووه
په نادیار، هه رکه سهیری دهر دینا به جاره کی سی چوار که رته که رپووچمان
تیده گرت، حاجی ده کشاوه دواوه خوی ده داوه په نادیار، وهستا له سه
دیوار بوو، ناوناوه پوومان له وهستا ده کرد، ئه ومان ده کرده نیشانه،
به لام نه که به مهستی پیکان، مه بهستمان نه وه بوو له ئیشیان بکهین،
ماوهی نیوسه عاتیک نه مانه یشت که رپووچ به نه بان که رپووچ وهستا
هانی کریکاره کانی ده دا راوه دوومان بنین، یان بمانگرن، که کریکاره کان
بۆمان ده هاتن بمانگرن، ئیمه پیمان پتوه ده نا به دورده که وتینه وه که
ئه وان ده که پانه وه، دوا به دوا ئه وان ده که پانه وه، دیسان دهستمان
پیده کرده وه، به لام نه وهی راستی بی ههستمان پیکردبوو، پرپه دل
نه یانده ویست بمانگرن، به لکو به مه بهستی چاوو راوو ترساندن بوو،
ئه م قوونه شه ره پتر له نیوسه عاتی خایاند، دواتر وهستا دهنگی
هه لبری بانگی کردینه وه گوتی:

– وازیتن، قهیدی ناکه وهرنه وه سه رهئیش.

— نه خيږ، نايهينه وه، نيوه ي پوژانه مان دهوئ، نه گهر نا، هه ريگيز وازناهيښين.

دياريو وهستا و حاجي خهريکي گفټوگړ و ته گبير بوون، به لام نه مانزاني ته گبيريان چي بوو؟! وهستا بانگي کردين گوتي:
— قهيدى ناکه له سهرقه سى خوټان وهرن، هه ريه که و نيو پوژانه تان ده دهيني.

— نه خيږ نايهين، به حاجي بلئ نه و قه سبه ي نه و خواردويي تي ناوکه که ي له گيرفاني نيمه دايه، نه گهر راست ده که ن؟!
پاره که ي به کړيکارکي دا بومان بنيرن.

هه رچه ندی وهستا و حاجي شيړه که له م لاو پټوييه کيان له ولاوه هيټا، نه خيږ سه رمان نه هيټا به ري، ده سته پو نه بووين، (نه وسا پوژانه ي قوپکيش چوار (درهم) بوو، دواچار ناچار بوون و ابو و حاجي ده ستي نايه به ر باخه لي کيسه ي پاره ي ده ريټا هه شت درهمه مي لي ژمارد، دايه ده ست وهستا و گوتي (هابگره بويان بنيره، به سندان و قوزه لقورت و زه قنه بووت و زه هري ماريان بيت، سه گبابانه خوږين به ري چاوي گرتوون).

وهستا پاره ي ليوه رگرت، به نياز بوو خو ي پاره که مان بؤ بيتي، بانگم کرد پټمگوت (وهستا، پاره که بسده به کړيکارکي با نه و بومان بيتي) پاره که ي دايه ده ست کړيکارکي به ته من هاوردي، نه م هيشت بمانگاني ده نگم دا (خالو پاره که له وي دانئ و بگه پټوه)، پاره که ي دانايه سه ر که رته که رپو وچه ک و گه پاره، چووم پاره که م هه لگرت وه ژماردم، ته واو هه شت په نجايي بوو، دهنگي هاوه له کړيکاره ياخي بووه کانم دا، وهرنه وه وازيښتن، هاتن گردبوونه وه هه ريه که سه ت فلوسم داني، ليټماندا پويشتين.

به لام نه وه ي راستي بي، ترسي به ياني پوژي ټاينده له دلدا چه که ره ي گردبوو ده ترسام! تو بلئ وهستا ليټمان خوش بيت.؟!

به يانې پوڅى دواتر له مەيدانى كرځكاران زۆر به پارېزه وه
پاوه ستابووم، چاوه پوان بووم، به لكو وه ستايه ك به په نجه هه لښه قانندن
بللى (تووه ره)، نازانم كوويو؟! به چيپه وه خهريك بووم، كاتى
سه رم هه لېږي ديدهم له چاوى وه سستا چه قى، وه لى هه رگيز خۆم
شيلونه كړدچاوم نايه دوو چاوى وه ستاي گورين، وه سستا له تريقه ي
پيكه نين دا گوته:

— ده زانى زهره رتان بوو، د پړاندتان؟!!

— تيت ناگه م، بوچى د پړاندمان؟!!

ئوى چه قى خۆمان لى نه ستاند؟!!

— ئيوه نه تان زانى، حاجى له رزى هاتبوو، ئه گه نه ختيكى ديكه
پى گيريتان كړدبايه، داواى پوژانه ي ته واويشتان كړدبايه، حاجى
ناچار بوو بېژميرى، چونكى حاجى له حوت ناوى دواوه گوزينكى
ته پرته بووه، ده يزاني ئه گه ر له سهر داواكار ييه كه تان پازى نه بيت، ئه و
چه له نيمه ش ناچار ده بووين ده ست هه لگرين، ده بوو حاجى پوژانه ي
هه موو كرځكاره كان بژميرى، وانا به م نرخه حاجى قازانجى بوولاشانېكم
بوو هه لته كاند گوتم:

: وه سستا، له دواى چووان مه چو، چونكه ئه وه ي چو! پويى هه رگيز
ناگه پيته وه.

گه لۆ، راسته ده لێن ((کهر به لایاران ناگاته ههواران)) هه
وهک له وه پێش باسم کرد، تاریک و پوونی به یانیان هه پیام لێده کرد
بۆ مهیدانی کرێکاران، ئاوی پێم داده چۆرا، چاوم شل ده بوو هیندهی
چاوه پوان و چاوبگێرم، به لکو نه مپۆ وه ستایهک به زهیی به دل دابیت،
به ناخیری گیانی به په نجهی نامۆباره کی ئاماژه م بۆ بکات بلێ : تو وه ره
له گه ل خۆی بمبات بۆ قورکێشان، به لام ئیشی چی و ته په سازی چی؟
نه گه ره له ههفته یه کدا دوو پۆژ کارم چنگ که وتبایه، نه ز پاشا بووم
بۆ خۆم، نه گینا هه تا ده مه ده می چێشته نگاو له مهیدانی کرێکاران
ده مامه وه، دواتر به نا ئومیدی و هه ناسه سارد، هێرته هێرت به خۆم و
به توره گه ی تویشووی کاره وه ده گه رامه وه بۆ لای په حمه خانی هاوسه رم
له مال، هه موو جارێ که پێم له کۆسپه ی ده رگای هه وشه ئاودیه
ده کرد، په حمه خان، به پیرمه وه ده هات ده یگوت (به خیر بیته وه، دیاره

نه مړوش چاره نووس و ابوو، خه م مه خو، خدا كه ريمه، تاسه رمابن
خدا پسق ده دات سه ري بڼ پسق له بن گلي دايه).

: له سهر حالي خو م به زه ييم به ساده يي و ساويلكه يي و دل فره واني
په حمه خان ده هات، پيدا ده چو ده يگوت:

(و هره دانيشه، نيشه لا سبه يني نيشت ده سته كه وي، و هره
پوونه، ده زانم چايه نه خوار دوته وه، دانيشه باچايه كه گرم بكه مه وه
چايه كي خه ست بڼ تيبكه م، وايي ميشكت بيته وه سه رخو نيسراحت
بكه ي).

چاي چي؟! هر ترپاته كه ي به يانيان بوو نه يده پړاند گ رمي
ده كرده وه، چاي چي؟! زه رتكاويك بوو بڼ خو ي هر مه پرسه؟! به
هيچ جوړي تامي چاي نه ده دا، به لام له گه ل نه وشدا سيووريم به م دل
دانه وه ي په حمه خان ده هات، هاني ده دام چوك نه ده م، به نوميده وه
به دواي كاردا بگه پيم، به لام له شاره كي بڼ ياساو پيساو بڼ پاشا،
پر كيشه و ململان چاوه پي چي بم؟! شار چ شار؟! شاريكي پووت و
قووت، ده نكي ناميري كارخانه يه كي به ره م هين چييه؟! نابيس تري،
بيجگه له دوو كه لي كووپه ي كووره چييه كاني ده ورو به ري شار، له گه ل
دوو كه لي كوورخاني گه رماوه كان ناسماني شاريان داپوشيوه، نه گينا
چره دوو كه لي يه ك ده زگا پيشه سازي چييه؟! نابيندري به ناسماني
شاردا هه لچووبيت، شاريكه (تا) دارو دوو چاري سيته پوش بووه، زيان
تيايدا به مردويي له دايك ده بيت، شاريكه پشتي له پيشكه وتن و
شارستانيه ت و جووله و گه شه ي نابووري كردوه، بيجگه له پيشه ي خم
چييه تي، نه ويش پاشماوه ي (جووله كه) كانه، دوا به دواي دامه زراندي
ده وله تي نيسرائيل و په وكردي جووله كه كان بڼ نه وي، جائه وه ي دواي
جووله كه كان ده ستي له پيشه ي خم چييه تي گيريوو، وهك نه وه و ابوو
ده ستي به سه ر گه نجينه ي قاروون داگرتبيت، نه گه رنا، نه وه يان پينه
دوژ، نه ويهي چاخانه و هه نديك هورده پيشه ي ساده و ساكارو ده ست

کارو هیچی تر، بۆیه ئیتمه مانان له م شارهدا له سهر قهرزوقۆله دهژین،
 قهرزیش، قهرزی بینه ونبیه، فهرمووا به ته مای قورپکاری پۆشاکى بهرم
 هه موو به قهرزه، به قهرز خۆم داپۆشویه، قهردارى کوتالفرۆشم،
 قهردارى گۆشتفرۆشم، بگره هه تا دهگاته لانكى نۆبه ره که مان نک
 دارتاشى گه په ک به قهرزه له سه رم، که توومه ته بن بارى قهردان،
 له ترسى خاوه ن قهردان قه ت نه ده وێرام به پۆژى پووناک تخوونى مالى
 خۆم بکه ومه وه، به تاييه تى له ترسى قه ساب و په جه به شى تى دارتاش
 له ترسى ئه م دووانه به پۆژ ئه شقيا بووم، تاريک بۆ تاريک ده چوومه وه
 مالى، نۆبه ره که مان باژه ره ببوو، بانگم ده کرد له هاميزى خۆمى بگرم،
 ناحه قى نه بوو له هارپژنى گريانى ده دا، به هه له داوان خۆى له باوه شى
 دايكى ده کوتاوه، توند خۆى به به رۆكى داکييه وه ده قه رساند، ئه گه ره له
 ده مه ساتى ئه نگه رى هيواران، يان پيش تاريک که وته وه چووبامه وه،
 ناچار پچ گۆريم ده کرد، نه با دا له هیکه وه بکه ومه داوى قه ساب و
 دارتاش، بۆیه له خودى خۆم له ژيانى خۆم دا وه رس ببووم، له
 گيزاوى ئه م بارودۆخه دا مېشکم له ق ببوو له کارکه وتبوو، بگره جارى
 وابوو ناوى جگه رگۆشه م لئ تیک ده چوو له بيرم ده کرد.

پۆژيکيان به م سه ر لئ شى وایيه سه رى گۆژله م لئ ون بوو، مه سه له ی
 قهرزو خاوه ن قهرزم له بيرچووبۆوه، ده مه وساتى چيشته نگاويکى
 درهنگ، هه ردوو ده ستم له پشترا تىک ئالاندبوو، کلۆم هینابووه سه ر
 ئه برۆم، ياغر ياغر به فيکه فيک به ره و مال م لم پتوه نابوو، له بيرم چوو
 بوو پتگه گۆرى بکه م، به په نادزه و به نيوان کۆلان و پاشماوه ی خانوه
 که لاوه و دارماوه کانى جووله که کاندایه موه بۆ لای په حمه خان، ياره بى
 خودايه ئه وه ی من دیتم و لیم قه وما و به سه رم هات، به سه ر شه يتان
 و کافرى زه ندیق نیت، نازانم ئه سپى خه يالم به ره و کوئى بالى گرتبوو،
 ئه و ده مه هشیاریوومه وه هه نده ی نه ماوه بگه مه به ر ده رکی دوکانى
 خوله ی قه ساب، (سه باره ت به قهرزی خوله ی قه ساب و په جه به شى تى

دارتاش و هه موو خاوهن قه رزه كان، ئه وه ندهم درۆى زلزل و نه قولام له
پهوياندا كردهبو مه پرسه، بام له حه سه ن درۆزن بپى بوو).

بۆيه زانيم له وزه ياندا نه ماوه، فرت و فيئل و كه له كه بازى چيتر
سه ر ناگرئ، خوله ده ستي بمگاتئ شوورت و شۆم ده شكينئ، له
ترسان بامداوه و پيم پيوه نا دامه بهر نه رمه لۆقه، خوله به دوامه وه
بوو ته قله كووت ده هات، نه خيتر، پيم هه لگرت وه كو ولاخى چه مووش
تازه پشت كرابيئت ريمبه له عارديه وه دينا، له م كۆلان بۆ ئه و كۆلان،
هاوچه شنى رپوى و تاژى سه رادووى نابيئت، پيچاوپيچم ده كرد، نه خيتر
بئ هووده بوو، خوله ي قه ساب هه ر به دوامه وه بوو هاواري ده كرد! (بۆم
پاوه سته سه گى سه گباب نه پۆي، گۆشتى من زه قنه بووت ده كه ي،
كه چى سه ربارى ئه وه ي پاره ناده ي ده ستي ده ستيم پيده كه ي).

له م پاكه پاكه و پيچاوپيچه دا ته قاريم كه وته پيش دووكانى
په چه به شيتى دارتاش، ئه و پيش مشاره كه ي به ده ستيه وه گرت و دهنگى
دام، (نه پۆي سه گباب، بۆخۆشى خۆت (هين)) ده كه ي گوجيله ش
له پيشكه ي مندا به خيوده كه ي، پاره ش ناده ي، پيتوايه من به قه رزى
بيته و نيه لانكم بۆ توخمه سه گه كه ت دورست كردوه، ده تو پاوه سته
بۆم ده ستم بتگاتئ، شه رت بئ ئابه م مشاره قاچت بپه مه وه).

ئه ز، له پاكردن نه كه وتم له وئ لۆوئ، له م كۆلان بۆ ئه و كۆلان، ناوه
ناو سووكه ئاو پيكم ده داوه، ئه وانيش هه ردووكيان به هه په شه و گوپه شه
و جووندان ته قله كووت به دواوه م بوون، نه ده ويترام سه ر به كاوئل
بووه كه ي خۆم دابكه مه وه، له گه رمه گه رمه ي پاكردندا خواو پاستان پيم
كه وته ده روازه ي ته لارى سه را، يه ك شه ق وه كو پاسارى (باشووكه)
سه رادووى نابيئت تهنگى پئ هه لچنى بيئت، خۆم فجووپى حه وشه ي
سه را كرد، ئاو پم داوه هيشتا هه ربه دواوه م بوون، ئه ميان چه په چاخ
و ئه وه كه ي ديكه مشارى ليم هه لده شه قاند، ناچار چاو م دا ده ركه ي
ئوورى باش كاتب، پرسى به رده ست و پۆليسم نه كرد، خۆم گه يانده

دەرگاؤ پالښم به دەرگه وهنځا، دەرگاگه م به ته واوی واری نه کړده وه،
ته نها سهرم برده ژورئ، دیتم! جه نابی باش کاتب میوانی هه یه
مژووله، به نه سپایی دەرگاگه م پیوه داوه، نازانم چۆن بوو به سهر زارم
داهاټ گوتم (پاوه ستن کوږه، نارامتان بی باش کاتب نوږژ ده کات.)
هه ردوکیان له جیوه چه قین و پهق پاوه ستان، تاویک دواتر میوانه کان
هاټنه دهره وه، ژنهک و پیاویک بوون پیده که نین، نه وانه پیشترا ناکوک
بوون، کابرا سوږنده کی خواردبوو دهستی به دهستی ژنه که نه کوئ،
دیاربوو باش کاتب دهستی ژنه ی دابووه دهست پیاوه که له خوشیان
بوو پیده که نین.

باش کاتب به سه دای زهنگه وه بانگی پوښی پیښ دهرگی کرد،
کاکی پوښ چوه ژورئ، دوی تاوئ هاته دهره وه پرسى.

— کئ بوو گوتی باش کاتب نوږژ ده کات.!

— به لئ من بووم.

فهرمووی لیکردم بؤ ژورئ باش کاتب، جه نابی باش کاتب
گوتی،

— تو بووی گوتت باش کاتب نوږژ ده کات.!

— به لئ قوربان من بووم، بچوکت.

— باشه، پیم بلئ بزائم کیښه وگرفتت چیه و له گه ل کییه.!

— به لئ قوربان، به ننده بابایه کی هه ژارو نه دارم، کارو پیشه م
قوپکارییه، نه بوونی و دهست کورتی تهنگی پی هه لچینوم، قهردارى
قه ساب و دارتاشم، هه ردوکیان وا به خو به چه په چاخ و مشاره وه
له پیښ قاپی پاوه ستاون بمکوژن، هه تا گه یه نیره پوچم له بهردا
نه مابوو، له و ترسه بوو سهرم لئ شتوابوو، نازانم کوو بوو به سهر زارم
داهاټ گوتم: باش کاتب نوږژ ده کات، قوربان نازانم چیه که م.!

نیمه قهرزه کانیاں بدهمه وه، تاکو نه مړو کار به مه گیه به مه به سستی
کوشتنم هالیزه هاله وئ پاوه دوویان نام له کوښم نه بوونه وه، ناچار

هانام بۆ سەرا بۆ حەزور جەنابت ھێنا، کەچی کە سەرم بە ژووری داگرت، دیتیم بەریتان مژوول بوون، دەرگا کەم پێوە داو، پێم گوتن: پاوھستن کورە، باش کاتب نوێژ دەکات.

من لە بەردەمی باش کاتب کزوومات و مەلوول ملم لار کرد بۆو پاوھستا بووم، دیار بوو باش کاتب بەزەیی پێمدا ھاتبۆو، دواتر گوتی: ئیستا بانگیان دەکەم بێتە ژووری کارێکی وایان پێدەکەم ناوی خۆیان لەبەر بکەن، دەبێ مەمنوونی تۆبێن لە قەرزەکانیشیان خۆش بن.

دواتر ھەردووکیانی بانگ کردە ژووری، دواى ناو پرسین چ کارەن؟! لییان ھەستاوھ سەرپێ، خۆی لێ راست و چەپ کردن، گوتی: پێتان وایە ئێم ولاتە بێ حکومەت و بێ یاساو دادگا و قازی و دادوەرە؟! ئەگەر راستە کەن ئێم پیاوھ قەرزدارى ئێوھ، بۆچی؟! ئەھاتن لە دادگا سکاڵای لەسەر تۆمار بکەن، پێم بلێن بزانم ئێوھ بە چ ھەقیک؟! بەمشار و سیکارد سەرتان لە دواى ئێم قورپ بەسەر ناو، تەماشای کەن لە ترسان زارە ترەک بوو، نتقی گیراو، پەنگی پووی پەپوھ پەنگی مردووی لێ نیشستوو، لەوانە یە زداوی پڑابێ، کێ نالێ بەندی جگەری نەپساو؟! دەبێ بۆ لای پزیشک ھەوالە بکری، گوتی بگرن! ھەرلەم پۆوھ تاکو سێ پۆژی تر، ئێم بەلەنگازە داماوھ بمی، یان دووچارى حالەتی دەروونی بیت، پێستەتان لەبەر دادەپنم، وەکو (گاپەش) کە ولتان دەکەم جەنابی پێداچوو گوتی: بێ غیریەتینە، سەگ غیریەتتان بخوات، خۆ ھەر ھیچ نەبێ ئێم مۆیە برای دینیە، ئەگەر نا ھاو نیشتمانییە، ئێوھ ئەگەر بابی یەک زەپرە ویژدانان ھەبیت، بۆ کەمیک پارە ئێم ھەژارەو لەقاف ھەلنەدەکێشا.

(من، لەگەڵ ئێم قسانەى بەپێزیان بەزەبیم بەحالی خۆم دەھات گریان لە قورپم دا قەتیس مابوو) ئیدی جەنابی باش کاتب شەرت و شۆی شکاندن، ئاوھپووتی کردن، ھەردووکیان دەستەو دامینی باش کاتب بوون، گوتیان:

(قوربان داواى لى بوردن دهكەين، له سهرده سستی به پىزتان
ئامادهين له قهردهكانى خۆمان خۆشدهبين، نه هيچى ئيمه نه هيچى نهو)
باشكاتب، پىتى گوتن:

هه تا نه گهر بىت و نه وىش به م شىوهيه پازى بىت، به لام دادگا
به پىتى ياساو مافى گشتى، به هۆى نه م كردهوه نامرؤفاهيه تان هه رگيز
لپتان خوش نابىت، به پىتى ماددهى ژماره (٠) له ياساى نىشتيمانى بۆ
سزادانى تاوانباران، بۆ ماوهيهكى ديارىكراو سزاي زيندانى كردنتان
به سهردا ده سه پىتنى، يانيش له جياتى به ندىكردن به پاره سزاتان ده دات،
ده بى كاش بىزمىرن.

بانه بىته هه زارشهوه، بىجگه له لىخۆشبوون له قهرزهكانيان، باش
كاتب دايدۆشين، بپه پارهيهكى قنجى لى بهردانهوه، دواجار پىتى گوتن:
ياللا بپۆن نه كه ن جارىكى ديكه پى له تهختهى چرووك بنين، نه گينا
گرده بپ قاجتان ده بپمهوه، تىگه يشتن.؟! ياللا له خۆتان هه لدهن
دهرگاكرهوهيه.

پشتى هنگى نه م بپه پارهوه و پوولهى كه له خولهى قهساب و
پهجه به شىتى دارتاش وهرى گرتبوو، وئيدام، فئيجا له تريقهى پىكه نىنى
داو پرسى،

– باش كاتب چ دهكات.؟! –

– به لى قوربان، باش كاتب نويزدهكات.

ئهوجا به زهرده خه نهوه ده سستى بۆم دريژكرد، ده سستم داده سستى،
ده سستى يه كديمان گوشى، پاشان دوعابوونم لى خواست، پۆيشتم.

تۆخەى، لەسای سەرى باش کاتب، لەقەرزو شەپوبەلای خولەى
 قەساب و پەجەبەشیىتى دارتاش پزگارىم بوو، وابوو بەهەناوى بەتال و
 زگى برسى ئەوندەم پاگە پاگە و ئەم کۆلان و ئەو کۆلان کردبوو، ترس و
 تۆقینیش سەربار، لەبرسان لاگەم لێوہات، جووت کەبابخانە خۆت بگەرە
 واہاتم، گىرفانم گەرمە، یاللا وەستا دەست گەرمبە و بۆم لێدە، چوار
 مەشقى لێى دانیشتم، بخۆ خۆ پێوہ ماندوو نەبوومە، (مالى نەخۆرى
 بۆ چەگمە سۆرى تەقەتەق دەکات) دواجار دووگەبابى (لاتەرەف) یەشم
 بەگەلدا مەست بووم، چوارشیش کەبابى سەرپێیى شیان بۆم پێچایەوہ
 بۆ پەحمەخانەى ھاوسەرم، ئیدى ھەستام بەمرومۆ بەناو بازارپدا کەوتم،
 ئەوہى دلم چوئ بەبئى سەوداوە چەند و چوون، بیکیشە کاکە، دووکیسەم
 پێکرد.

خۆر بەناوچەوانى ئاسمانەوہ بوو، ھەردوو دەستم گىرابوو، بۆیە
 گەیمم بەرامبەر دوکانى خولەى قەساب ھەر بەسەر سلاویکی قنجم

لێکرد، خوله بهرزه پێ له بهرم ههستاوه سههه پێ، به سههری لموز پێم
گوت:

- شوکر چاکی. ۱۹

- به لێ قوریان گه وههت کردین، سوپاس.

له وێوه به نه نه سهست دامه وه پێش دوکانی په جه به شیتتی دارتاش،
ئه ویشم داخ کرد، دواتر دوکاندار به دوکاندار ئه وانه ی قه رزداریان بووم.

- ئه رێ زه حمهت نه بێ بزانه چه ند قه رزدارم؟!

- به لێ به سه ره چاو، بۆم ده ژمارد.

هه ر که پێم له کۆ سه په ی ده رگای هه وشه ئاوديوکرد، بانگی هه یبهت
خانم کرد، کرێی دوومانگ قه ردار بووین بۆم ژمارد، فهرموو، ئه وهش
کرێی مانگیک پێش وهخت، نه بادا دیسان له ترسی خاوه ن قه رزوقۆله
به پۆژ ئه شقیاو، ته نها شه وان وه کو شه مشه مه کوێره تاریک و تاریک،
ئه گینا نه وێرم سه ر ده رپێم،

: پێشینان فهرموویانه (به ی، له لای ته نکێ ده دپێ)).

به لێ، هه تا ئه و (با) یه ش له مه یدانێ کرێکاران بێت، واته هه تا ئه م
خزم خزمانێ و کلکه سه و ته یی و مه رای و مێچکه مێچک و ده له چه یی و
خزمی خه زووری سه پانی شێخی له ئارادابن، هه زارانی وه کو خۆم ئاسا،
ده بێ شه وانه له به ر قو په قو ری زگی خه و له چاوی بزپێ، لێکدا لێکدا
که له که ی بگوری، چونکه له م شاره ی ئێمه دا پیاوی ئه وها به جه رگ و
ئاژاو دلێرو نه به رد هه یه، گوێی شیربگری مێی ده کات، که چی نانی شه وی
نییه بیخوات، پیاوی واش هه یه قه له زراو ترسنۆک، یه ک قه زناغ خوێی
تێبکه ی به شه و ناوێری تخونی (گه ره کی جاوله به ران) بکه وێ، که چی
بالیفی له پاره دروست کردوه، ژنه که ی به هۆقه ژپه و زیو و مرواری
به خۆی وه ده کات، خۆی پێ ده رازینته وه، پسه قی پیاوی مه رد که وتۆته
ده سته گۆرده و ده یوس و گه مپۆران، له هه موو ده ورو زه ماناندا گه مپۆر
باوی بووه، هه تا دنیا دنیا به مسۆرگه رت بێ پیاوی پشت مل پان هه ر له باو
ده بیته، به ئاشکرا له سه ر به رو بووم و به ره می به پیزی پێسته ده ژێ، پۆژی

یەك ملیۆن جار پێی بلێن: گەواد، تەرەس، دەیوس، جاكێش و نەخێر، تەقەى سەرى دێ، گۆشتى پێدەگرێ، كارخانا چیبەتى یەك جۆرنییه، جۆرەها شێوە وشێوازی مۆدێرنی هەیه، ئەم وەستا چەكوچ بەگوانەش دەگرێتەو، ئەوانەى لەپێناو پارووەكى تۆزێك چەور مێچكە مێچك لەبەر خاوەنكار دەكەن، لەدەمە دەمى تاوكە و تنەو تەكو زەردەپەرى خۆرنا و ابوون دەیانرەتێنێ، ئەگەر كرێكارێك پێ گێرى بكات؟! بیگومان بەیانى نان بپرای دەكات، بەتاقى تەنیا وەكو كەنگرە بێكەسە لەو گۆرە دەمینێتەو نایا بۆ ئیش.

بەلێ ئەرباب، نانى مرۆى كەللەرەق لەنێوان عارود و عاسمان دا غەزیریو، كەچى بۆ مل حیزو كەللەپووكان لەسامارى دەبارى، وابوو دیسان بەهۆى لامى و كەللەپەقییەو دووچارى قەرزو قۆلە بوومەو، دەست بەتال دۆش دامابووم، پۆزێكیان لەبەر سێبەرى دیوارى مزگەوت هەلقونچابووم، گوێم لەپیش سەپییەكى دنیادیتە بوو دەیگوت:

(گورگ ئەگەر لەبرسان بئۆپى، گۆشتى كوشتەى دەستى خۆى نەبێت دەم لەبەرماو نادات.) یەكێكى دیکە بۆى سەلماند گوتى: ((ئەگەر كۆپ هەبێ تارىكە شەو نۆزە)) بیرم لێكردەووە تارىكە شەو! واتا شەوى دزان، لەدلى خۆمدا گوتم: پەحمەت لە مردووى پیش سەپیان.

بیگومان دزو خاوەن مالى بەتەمای خودان، بەرەبەرى بەیانیان لەخەو هەڵدەستام، ناوى خودام لى دینا، لەجیاتى ئەوێ برۆم بۆ مەیدانى كرێكاران، چاوەپوانى پەنجەى وەستای چەكوچ بەگروبوكم، دەچووم بەئەسپایی بەسەردیوارى حەوشەى مالان دا هەڵدەگەڕام، تەشكە (لەباد) با، شەرجام بوو، كۆنەلێفەو بەرەبایە، هەرچى دەستم كەوتبایە لولم دەدا، دەمخستە ناوگونیە، یان لەبن هەنگلم دەنا، ئەگەر قورس بایە لەكۆلەخۆم هەڵدەدا، تێم دەتەقاندبا ئەو تەن بۆ پوون بكەمەو بۆچى لەكاتى بەرەبەرى بەیانیان دەچوومە سەرماڵان بۆ دزی؟! یەكەم شت حەس حەسى تۆبەدارى شەوان لەدەمە دەمى مەلابانگدان دڵنیا دەبێت، وەختى ئەو نەماوە درەنگە بۆ دز ئەم كاتەدا بچیتە سەرماڵان، دووهم شت، پیاوانى ئەو

سه‌رده‌م فیری چیشته‌خو نه‌بوون، پئیش مه‌لا بانگدان له‌خو راده‌بوون ده‌پویشتن بۆ سه‌ر نیش وکار، نه‌گه‌ر چی به‌رله‌وه‌ی له‌مالّ ده‌رکه‌ون بانگی هاوسه‌رکانیان ده‌کرد له‌خه‌وه‌ستن، بۆ نه‌وه‌ی دوايه‌دوای نه‌وان ده‌رگای خه‌وشه له‌لای ژوو‌ره‌وه په‌پئیش بکه‌نه‌وه، به‌لام که‌که‌بیانوه‌کان له‌خه‌و هه‌لده‌ستان هه‌ر به‌چاوی خه‌والوو شمشیره‌یان په‌پئیش ده‌کرده‌وه، خه‌و چاوی گرتبوون، بیگومان خه‌وی به‌ره‌به‌ری به‌یانینیش زۆر قوپس و خۆشه که‌ده‌که‌وتنه‌وه خه‌وئ ئاو به‌ناوما‌لیان وه‌ریئت، نه‌خه‌ر به‌ئاگانایه‌ن، منیش به‌ته‌پده‌ستی ده‌ستی خۆم ده‌وه‌شاند.

ده‌سکه‌وتی ئه‌م به‌یانیه‌ هه‌رچییه‌کی ده‌ستم که‌وتبایا، ده‌مبهرد بۆ لای (جاجم فرۆش)، له‌قه‌یسه‌ری گه‌وره‌ دوکانی کۆنه و نوئ و نیوداشی هه‌بوو، به‌رله‌باد جاجمه‌که‌ونه مافوو‌رو کۆنه لیفسه‌ره‌نازو شتی دیکه ده‌کپی و ده‌یفروشته‌وه، جاری یه‌که‌م و دووه‌م، جاجم فرۆش، پیتی وابوو که‌ئه‌م پارچانه‌ حه‌ق مائی خۆم، له‌ده‌ستکورتی ده‌یانفرۆشم، به‌پاره‌یه‌کی باش ده‌یفرساند، به‌لام که‌کار له‌کار تراز، تیگه‌یی! ((که‌ر له‌کوئ که‌وتوه‌و کونده له‌کوئ دپاوه‌)) من، تازه‌کاربووم، که‌چی جه‌نابی له‌وسه‌ری گه‌پابووه‌وه، نه‌سه‌لن دانه‌خۆره‌ی کردم، ته‌له‌ی بۆم دانا‌بووه‌وه، وابوو پۆژیکیان جاجمکی دوولای حه‌فت په‌نگم ده‌ست که‌وتبوو، برده‌م بۆ لای دایی جاجم فرۆش، جاجمه‌که‌ی هه‌رگه‌تپو وه‌رگه‌تپو کرد گوتی:

– باشه‌ لیّت ده‌کپم، به‌لام ده‌سته‌به‌رم لیّت ده‌وئ. پینم گوت:

– بۆچی که‌فلیت لیم ده‌وئ؟! گوتی:

– کوپم، نه‌بادا سبه‌ی پۆژی له‌دوکانی من ئه‌م جاجمه‌ی به‌سه‌ریکه‌نه‌وه، نه‌وسا بیجگه له‌زه‌ره‌روزیان و تپه‌لدان و خه‌پسخانه، له‌م بازاره‌دا خه‌یاشم پتیه‌ ده‌چیت و ده‌یی ئاشکراش بکه‌م ئه‌م جاجمه‌م له‌کئ کپیه‌؟!.

– بۆچی دایی، تو پیت وایه که‌ئه‌م جاجمه‌ بزیارییه‌؟!.

پیکه‌نی، به‌ته‌وسه‌وه گوتی:

نه‌خه‌ر، له‌وانه‌یه له‌به‌شه‌ میراتی باوکه‌ته‌وه بۆت ماوه‌ته‌وه، یان له‌شه‌پی (سات و قه‌لّ) وه‌گیرت هه‌تاوه‌؟!.

نه‌خیر، له‌ناست دایی جاجم فروش دهمم بووه ته‌لای ته‌قیو، به‌داوئ
وه‌بووم، دواتر دایی گوتی: پۆله‌ دل له‌ دل مه‌ده، زۆرانی وه‌ک تو
خهریکی ئەم کارهن، پێداچوو گوتی.

کوپي باش، خانه‌واده‌و بنه‌ماله‌ی دۆمه‌کان، که‌داخوازیکه‌ر دیت
بۆ خوازیبێنی که‌چه‌کانیان، به‌که‌چه‌کانیان دا هه‌لده‌لێن مه‌تحيان ده‌که‌ن
ده‌لێن: مالانگه‌په‌کون دۆزه‌ره‌نان په‌یدا که‌رنتۆ ئیوه‌ مانانیش مادامه‌کی
نان په‌یدا که‌رن، ناهێلن خاوخیزانتان برسی و سه‌رگه‌ردان بیت، نایه‌لن
چاویان له‌ده‌ستی پیاوی نامه‌ردو ناکه‌س به‌چه‌ بیت، نه‌وه‌خۆی له‌خۆیدا
سه‌ره‌رزیه‌ بۆ ئیوه‌مانان، له‌دلی خۆمدا گوتم: ئاشکرا بوو کێ دزه‌ ۱۹۰
نیتر له‌و پۆژه‌ به‌دواوه‌ له‌گه‌ڵ جاجم فروش لیکدی ئاشکرا بووین،
شانمان له‌شانی یه‌کدی گیرکرد، بۆنه‌و، کۆزوشه‌ش بوو، هه‌رپارچه‌یه‌کی
ده‌مه‌ینا به‌نیوه‌قیمه‌ت حیسابی ده‌کرد، کرده‌ی من و برده‌ی جاجم فروش
بوو.

جاریکیان وه‌رزى هاوین بوو، خه‌لک له‌سه‌ربانان و هیواش هه‌بوو
له‌حه‌وشه‌ ده‌خه‌وتن، تاریک و پوونی به‌یانی بوو خۆم هه‌لدايه‌ سه‌ر
دیوارو ئاودیوه‌ حه‌وشه‌یه‌ک بووم، دیتم دوو که‌س له‌ناوه‌پاستی حه‌وشه‌دا
خه‌وتبوون، دنیا گه‌رم بوو، جاجمه‌کانیان به‌قه‌دکراوه‌یی له‌لای پێینگانیا
دانابوو، ته‌ماحگیربووم، پێدینه‌که‌م له‌پشتم کرده‌وه، خه‌ریک بووم لولم
ده‌دان تاكو به‌ پێدینه‌که‌ بیانبه‌ستم بیانکه‌مه‌ بارکۆله‌، ته‌قاپیره‌ژن لیم
به‌ئاگاهات، لێی له‌ هه‌للادام، که‌چه‌کesh وه‌خه‌به‌ره‌ات، کارله‌کارترازا،
جاجمه‌کانم به‌جێ هێشت بۆی ده‌رچووم، خۆم هه‌لدا بۆ سه‌ردیواری
حه‌وشه‌، هێشتان به‌ته‌واوی به‌سه‌ردیوار نه‌که‌وتبووم، هه‌ردووکیان تيم
هالان، نیوه‌ی جه‌ستم له‌سه‌ردیواربوو، که‌چی پاشه‌لم له‌ده‌ستی ئەوان
دابوو، قونجیرکه‌ی هۆتویان له‌لا پان و سمتم گیرده‌کرد، نینۆکیان له
گۆشتیدا ختم ده‌بوو، دواچار له‌م پاکیش پاکیش و قونجیرکه‌ لێدان و هه‌ول
و ته‌قه‌للای من بۆ ده‌ریازبوون ته‌قا دۆخیم پسا، شه‌پوال که‌وته‌ قاچ و
گۆزینگم، دایک و کیژ توند گرتبوویان پایانده‌کیشا، منیش ته‌کانم ده‌دا

به رخۆم ئاودیوبم، له نکاو به دیوی دهره وه دا که وتمه خواره وه قورتاریبوم، به لām شه روا له که م بووه قسمه تی دایک و کیژ، به لنگی پروت مامه وه، باشبوو دهر پیتی کورتم له بهردابیو، که چی خۆشبه ختانه دنیا هیشتانه کئی ئهنگۆره بوو، شه قام وکۆلان تاکو ته را ئه گینا چۆل بوو، به په نا دزه و بن دیوارو بن دیوار خۆم گه یانده وه لای په حمه خانی هاوسهرم له مال، په حمه خان خه ریک بوو بیکاته فینگه فینگ و پوومه ت و قژ پنانده وه، پیم گوت: (وسبه ئارامت بی، مه یکه به هه لā هیچ نییه ئافره ت کاری قه زاو قه دهره)، به هه رحالی هه بوو هیورم کرده وه، دواتر به پیکه نینه وه گوتم: کاری دزی ئه وهایه، خانه واده ی دز پۆژیک سینگ ده خوا، پۆژیک سینگ ده کوتی، دواتر پیکه نین گرتبوی به ری نه ده دا، تومه زه به لاق و له ته رو دهر پیتی کورتی من پیده که ئی.

بۆ به یانی پۆژی ئاینده، ئافره تان دوو، دوو، سێ، سێ له پنگاویان، له بهر دهرگه و قاپی حه وشه، له زارکی کۆلان سه ریان نابووه بناگوێی یه کدی به چیه و فسکه فسکیان بوو!!

— کچی بابان کۆر، ئه م شه و دز چووێته سه رمالی عه تیخانی

بیوه ژن.

— کچی وسبه سه ره به هه ش، مالی عه تیخان چیان هه یه، تاکو دز

بچیته سه ریان.؟!

- چووزانم خوشکئی، هه بی و نه بی ئه م ماسته بی (موو) نییه، مه سه له ی

کاکه و براله یه، ئه گه رنا؟! ئه م دزه به م به ره به ری به یانییه خۆشیت نه بووه

بچیته سه رمالان، قابیله شه وقاتی بوو.؟! نه خێر، مانگ له چوارده بیت،

هیچ عه وجه به ئه نگوست ناکات،

- ئی ئه م دزه دزی (هینه)، له میژه پاوکه ی بۆ داندراوه، دانه خۆره

کراوه، ئه گه ر وانییه کوو شه پوالی لی به جی ماوه.؟! ئیدی پێدا ده چوون

گولله یان به تاریکیه وه ده نا

: به لئی کاری دزی، ئه گه ر چی کاریکی سه خت و ناوه مواری پر مه ترسی

و به دهره وشتیه، به لām تام وچێژ و له زه تی تاییه تی خۆی هه یه.

جاریکیان چوومه سەر مالیک ئەوەندە ی گەرام و سوورپام، چاوم گێرا
 شتیکی وام بەرچاوانە کەوت، تەنها (گیسک) هەکی دابەستەیان لەحەوشە ی
 بەستابوو، لەدلی خۆمدا گوتم: دوا ی ئەم هەموو ماندووبوون و ترس
 و لەرزودلەپاوکییە، خۆ بە دەست وارا یی ناگەرێمەو، بۆ مال، ئەسلەن
 عەیب و شوورەییە بۆ دز بە دەستی بەتال بجێتەو، چووم پشت
 پەستی دەرگای حەوشە م ترازاند، دواتر ئەو پەتە ی لە ملی گیسکە کە یان
 ئالاندبوو، سەرێکی پەتە کە بەسکە زنجیرێکەو، گرێدرابوو، گرێکە م
 کردەو، سەری پەتە کە م بە دەستەو، گرت، تومەزە مندال گیسکە
 دوپەیان بە دەست گەمە دەستە مۆیان کردبوو، فێری گەمان و لێج ببوو،
 کە سەری پەتە کە م بە دەستەو، گرت، بە دوا ی خۆمدا پامدەکیشتا، لە دواو
 خەریکی هەلبەزودابەزبوو یاری دەکرد، ناوەناو خۆ ی هەلەدا هەردوو
 دەستی دەهاوێشتە سەر شانم دەبژەنی، زەینم دابوو! ئەو نامەردە
 حەیتە کە ی پەق کردبوو، ئەگەر خۆ م بۆ شل کردبایە، ئەو بێنامووسە
 دەیفەوماند، دواتر باشبوو چیتر خۆ ی بۆ نەگیرا دەست پەرێکی کرد،
 خاوبۆو لە هەلبە کەوت.

بەرێگاوه بیرم لێکردەو، هیچ مەعقۆل نییە، لەم گۆشتە تەپو تازە یە
 نەخۆم، بە م خەیاڵەو، بردم بۆ لای قەساب، بە م مەرجه پێم فرۆشتا
 بە چرپە بە گۆیی قەسابدا داچرپاند، پێم گوت: عەیب نەبێ ژنە کە م
 ئاوسە مەگیرانی بە جەرگ و ناو دەکات، دەبێ جەرگ و ناوی گیسکە کە م
 وێبەیتەو، ئەگەر نا؟ بەتۆ ی نافروشم، قەساب پازی بوو گوتی: ()
 قەیدی چیبە پێچک چوارە بە ژمارە).

وابوو جەرگوناوی گیسکە دوپە م بردهو، بەبۆنە ی جەرگ ناو چونکە
 دەگمەنە، هەببەت خانیشمان داوەت کرد، ماوێهەکی خۆشم بەسەربرد
 لەگەڵ کاری دزی، سەیر ئەو بوو کە پارە و پوولم نەدەما، دەچووم
 بۆ لای دایی جاجم فرۆش، پێشووخت بەسەر شتی دزیاری پارە م
 لێوەردەگرت، کەچی نازانم بۆچی؟! هۆکارچی بوو؟! ماوێهەکی بوو هیرم
 نەبوو، هەم بۆ نەدەرەخسا، بەختم نووستبوو، لەکارکەوتبوو، هەرچەندی

هه وڵم دهدا له كه لینهك خۆم تێبكه م دهستی خۆم بوه شینم نه بوو، تاكو سبیانهكی دوی نوژی به یانی له مزگوت هه شتۆده بهرماله نوژم لول، به ته پردهستی خسته ناو گونیه به شانی خۆم دادا پۆشتم، دایی، خۆت بگره وابهرماله نوژم هیناو هاتم.

نازانم چ هه رامزاده یهك، كامه کوپی باش، کوپی کام فیشهك دز پێ هه سیابوو، پۆلیسی لیم ناگادارکرد بۆوه به گرتنی دام، دوشه و له بنكه ی پۆلیس به دهست به سه ری مامه وه، بۆ به یانی پۆزی دواتر په لکشیان کردم بۆ بهردهم دادوهر له دادگا.

له م وڵته ی ئیمه له سه رگه نده لئ و دزینی شتی زۆرو گه و ره وه نه قولا، لیکۆلینه وه لپرسینه وه له گه ل کهس ناکن، به لام له پای دزینی شتی کم و بچوک و بێ قیمهت که وڵت دهکن، پێستهت پوانه ی ده باغ خانه دهکن، بۆیه نامۆزگاریتان ده کم! نه گه ر هاتو پۆزی له پۆزان بیرتان له کاری دزی کرده وه، بیرۆکه ی دزی کهوت که لله تان، قهت خۆتان له قه ره ی دزینی شتی بچوک مه دن، ئابرووتان پێوه ده چی خۆتان، له قه ره ی شتی قه به وزل و قه له و به دن، بێگومان له ژياندا به خته وه رو خودان شوهرت و سه رفرازو سه رکه توو ده بن.

جه نابی دادوهر، دوی وه رگرتنی زانیاری تاییهت به که سیستی جه نابم، گه ره کی بوو به زمانی هه پوجیف و چاوو پاو له خسته م به رێ، به پێزیان پێیوابوو که نه ز قه للاحم، به ساده و ساویله کی خۆم ده رکی هه نبانه ی بۆ واری ده که مه وه، هه ر چ دزییه کی کردووه، به سوک و سانه ی له پێش ده می هه لیده پێژم، به لام من پێگیریم کرد، پێمگوت: جه نابی حاکم راسته من دزم، به هۆی کاری دزییه وه ده ستگیر کروام، ده شی له سه ر دزینی ئه م بهرماله نوژانه دادگاییم بکن، به لام کوا داواکار، شکاته کر؟! نه گه ر که سیک سکا لای له سه رم تۆمار کردووه؟! بابفه رمووی، ئیسپاتی بکات که ئه م بهرماله نوژانه حق مالی ئه ون، ئه وه خته ملم له مووه ک باریکتره له هه مبه ر یاسا.

حاکم گوتی: ئیمه، حکومهت له جیاتی شکاته کر نادیار، چونکه

مزگهوت جگه له وهی شوینیکی پیروزی مالی خودایه، مولکی گشتیشه، که واته نیمه وهکو حکومت و پولیس خوی به پرسسیاره له پاراستنی که لوپه لی مزگهوت.

ببورده گهره، نه وهی من بزانه هیچ که لوپه لیکی مزگهوت له تۆمارگی حکومت تۆمارنه کراوه، که واته هیچ تۆمارگی که له بهره ست دانیه، وای بیسه لمین ئیسپاتی بکات، ههنگی به پیتی یاسا مافی دهوله ته له دادگا سکالا له سهر کابرای دز تۆمار بکات.

دیاربوو جه نابی حاکم پووی گرژبوو، زۆر تۆره بوو لیم، گوتی: هه ی بی غیرهت، سهگ غیرهت بخوات، چووته مالی خودا له مزگهوت باری که ریک بهرماله نویرت دزیوه دان به دزیه که شت داده نیتیت و نه زمان په پیهت له چی. ۱۹! به لئ قوریان له پاستیدا نه بهرماله نویرانه حق مالی خودان، موسلمانان به خیری مردووه کانیان به مالی خودایان به خشیوه، که چی نازانه ئیوه که سه رتان نایه شی بچی په پوی تیده ئالینن؟ ۱! بیگومان خودای په روهردگار موقته دیره، له پوژی هه ستانه وه و حسابدا لیتپچینه وه له گه ل دا ده کات.

دیاربوو جه نابی حاکم و هاوکارانی سهر به دادگا له بن لیوان ده گرژینه وه پیکه نین گرتیوونی، نه جار هیان دادوهر پرسی: — هه لبه ته به ته مابووی بیانفرۆشی، یان؟ ۱!

— به لئ قوریان، به ته مابووم بهرماله نویره که بۆ خۆم و په حمه خانی هاوسه رم گلبده مه وه، به خیری خاوه نی نویری له سهر بکهین، به نیازی بوم بهرمالیکیان بدهم به (مه لا کۆره ی شهش په نجه) له وانه په جه نابتان بیناسن، مه شهوهره سی ژنی هه په، به مه رجیک؟ ۱! له مانگی په مه زانی ئاینده دا بۆ گیانی په حمه تی دایکم، خه تمی قورئانی بۆ بکات، هه روه ها به ته مابووم دوو بهرمالیش به جیا بفروشم، له پوژی هه پنی دا پاره که ببه بچم له بهر قاپی مزگهوت، دوابه دوی نویری به کۆمه ل به خیری خاوه نی بهرماله کان پاره و پوله که به سهر هه ژارو بی دهره تاناندا بیه شمه وه جه نابی نه بهیشت قسه که م ته وواو بکه م پرسی: ئی، چیتربلی بزانه. ۱۹!

— به لئ، به ته مابووم به رماله نوږه کانی دیکه ش به کچې بیانفرۆشم، به نیازبووم به گوږه ی پاره که بۆمانگی په مه زان هه ندیک دانه ویله ی پئ دابین بکه م، بۆخرجی جه ژنه ش خودا پارزی پزقه .

دواى پښتنى ته م قسانه، جه نابى چيتر خوى پئ نه گيرا، له حرېته ی پټکه نینى دا، نه وانه ی له ژوروى دادوه ردا بون، تیکرا له قاقای پټکه نیاندا، که چى من هه گیز خوم له گووره نه برد، نه سلن نه شگرژیمه وه، چۆن پټده که نم؟! دواچار حاکم بپیارى دادگای خوینده وه، تیايدا هاتبوو!!

— یک: به بپیارى دادگا، له م ده به رماله نوږه، دوو به رمال بدرئ به که سى دز، په کیکیان بۆخویان، نه وه که ی دیکه یان بۆ مه لا کړه ی شه ش په نجه، له برې خه تمى قورئان بۆ پوځى په حمه تی دایکى دز، — دووهم: به بپیارى دادگا، که سى دز نازاد بکړئ، به و مه رجه ی به لټینامه و په نجه موری وه ربگیریت و واژوى بکات، که جاریکى تر تخوونى مالى خودا نه که وى،

: تۆخ خه یسه ت تۆخه ی، به پروسپياتى پزگارم بوو، به لام توبلئى: کئ، به لټینامه ی و په نجه مور به فلسيکى قه لپ ده کړئ؟! ئیدى له دیر زه مانه وه گوتوویانه! ((تۆبه ی گورگ مه رگه))

يان له کورده وارى داده لټن ((قونئ فټرى تپئ، هه رده تپئ)) به لئ پېشه ی دزى، تام وچېژو له زه ت به خشه، تیکه ل به هه ست و نه ست وهوش وشاده ماری خوین ده بیت، هه روه کو کابرای کوهولى، زور زه حمه ته مړو بشئ وابه ناسانى ده سته بردارى بیت، ناخرمنیش له سه ر پېشه ی دزى لئ پاهاتووم، وه کو نیکوتین تیکه لاوی خوینم ببوو، هیدى هیدى له گه لى ده هه ژامه وه، له پاستیدا ویزدانم ئاسوده بوو، چونکه که م خوری دایم خوربووم، هه رگیز چاوم له خۆده وله مه ندکردن نه بوو، قه ت بیرم له وه نه کردوته وه پوژئ له پوژان بېمه ده وله مه ندیکى به ناوو ده نگ بټگومان بیستوتانه ده لټن ((ده وله مه ند خه ریکى جۆخینه، هه ژار خه ریکى دۆخینه)) بئ چاوو پویى نه بئ، به نده، ته نهاله خه مى زگ و به رزگم دابووم، ((هینى نه مړوبه قینگی سبه پئ)) دروشمى ژيانى منه،

دواچار سببهینه کی زوو، وهرزی سهرماوسوّل و ته پرو تووشی بوو، به پوژوهه مالنیکم دهستنیشان کردبوو، وابووله کاتی هه لگه پان به سهردیواری حه وشه دا، پیم هه لزه لی به ربوومه وه سهرعاردی، گرده بره یسکی لولواقم شکا، په کم که وت، دواي گرتنه وهش ده له نگیم، له پای ئه م له نگیه وه بوو دهسته واژه ی (شه ل) واته ئه حه شه ل، بوو به پاشگرو نازناوم، ئیتیر به لنگی شه له وه چیتیر که لکی خو هه لدانه سهردیوارو باز بازو کیم نه ما، چیتیر نه ده چووم بو سهرمالان، به م قاچ شکانه م، (له قه ل بووم له کوتریش بووم)) من، له وه پیتش به لاقی ساخ که ده چوومه مه یدانی کرککاران، وه ستای دل رهش و ژه نگاوی، له هه فته ی پوژیک نه یانده بردم بو ئیشکردن، ئیستا به لنگی شه ل، کئ پیم ده لئ مه رحه با.؟!

به لئ، ئه م هه موو ده رده سهریی و کاروپیشه ی دزی و قاچ شکانه م، هه موو له ئه نجامی دل ره شی و بئ زه یی و مهنه نته تی مروف و خزم و خزمانی و خو خوییه وه یه هه لیده گرمه وه، هه رچه ندی ده که م و ده کو شم نان و دو م یه کدی گرنا بئیت، مرو، ئه گه ر شه له بئ کویره بئ گوجه بئ مجرو بئ ژیان ئه وه نازانی، ده بئ به رده وام بو په یدا کردنی نان تئبکو شئ، به لام چ جو ره نانیک؟! نانیک به زه بری هیزی بازوو، به جهر به زه یی و چاوقایمی خو ت بیخه یته سهرسفره ی خوان، نه ک نانی میچکه میچکه یی و کلکه سوته یی و ماستاو چیه یته ی و چاو به ره ژیری، وه کو کابرای عه ده مه سینه ی دیوه خان، بو یه مکو ربووم به شیوازیک دیکه له سهر پیشه ی خو م، پیشه ی دزی به رده وام بم.

وابوو پوژیکیان به شه له شه ل به ره رو بازار دابوومه به رحینگان، له بازار ی ورده واله فروشان هه ندیک مورووم کر ی، پاشان له بازار ی ته زیج فروشان پینچ مه تر داوی نایلونم کر ی.

: پیتشتر بیستبووم قه ره جه کان به م فرت و فیله ی ئیستا کئ بو تان باس ده که م، چو ن؟! مامرو که له شیریان قیره بپ ده کرد ده یان دزین. منیش به هه مان شیوه و دستوری قه ره جه کان، قله مورووه ک و قله نوکه کم به سهریک دیکه داوه که وه ده کرد، ده چووم له شو ئینانه ی مریشک

و که له شیر به دوی دانه ویلله دا دهگه پښ چینه ی لیده کهن، سه ریکی داوه که م به ده ستمه وه ده گرت، سه ره که ی دیکه که موروودانی پیوه بوو، به هیواشی بوم تیته لده دان، به تاو بوی ده هاتن تی پروده بیون به دندووک ده یانقوزته وه، په له یان ده کرد زوو ناودیوی بکن، که چی له ناو قوپگیاندا گیرده بوو، بویان قوت نه ده درا، جاهیدی هیدی به ناسپایی داوه که م پاده کیشا، هندی جار زوربه ناسانی قیرپرم ده کردن، جاری واشبوو فریای نه ده که وتم ده خنکان مرده بوونه وه، جار جاره به ره لاده بیون، په نجه پوده بیوم، ثم پښه و شتوازه ناهه موارو سهخت و ناله باربوو، زورنازاری پیده گیاندن، ویزاتم ناسوده نه بوو، بویه بیرم له پښه یه کی دیکه کرده وه، به لکو نازاریان پښ نه گات، ویزدانم ناسوده بیت.

پوژیکیان لام دایه دوکانی (یاقوی عاره ق فروش) چاره گیک عاره قم کرې، له ماله وه هندی که نمی بن بیژینگمان هه بوو، هردوو پوژ، سئ پوژ جاریک ده سته کارده بیوم، پیکیک عاره قم ده کرده ناو قاپیکی په ل، که میک ناوم به سه ردا ده کرد، چنگیک که نمم له چاوی ده کرد، پاشان ده مبرد له نریک گوغه ک و شوینی زبل و زال، یان له دم جوگه وچلپاوی مالان، له شوینه کی لاچه پ دام دنا، نیدی مریشک به باله فره وراکردن بوی ده هاتن ده که وتنه سه ری توپان لیده برې، دواتر یه یک له دوی یه یک گیزو ویزده بیون، له په لوپو ده که وتن له جیوه په له واژ ده بوونه وه، پشتی هنگی دوو، دوو، سئ سئ جه له م ده کردن، به شه له شل هه پیام لیده کرد بو بازارې مریشک فروشان (ماموی مریشک فروش خوت بگره پزقه و پوت هات.

ماموی مریشک فروش، هاوچه شنی دایی جاجم فروش بوو، هردووکیان هیته کارامه و جاقی و راهانو بیون له سه ر کاره کانپان، خوشترت به باره وه نری بایه، پاده سستی توانت کردبایه، بښ خه م بای، به ده ست گرمی به دهردی ناردی ناو دپکانپان دهرد.

له م تیکه و لیکه یه دا به شی من ته نها بخوو برېو بوون نه گه ر چی خپرو بیره که ی ده چووه گیرفانی جاجم فروش و مریشک فروش، به لام

هه‌رگیز به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو، چونکه چاوه‌پوانی په‌نجه‌ی ناموباره‌کی
 وه‌ستانه‌بووم منه‌تم له‌سه‌ر بکات، واته پیاوی که‌سیک نیم ده‌ست
 له‌سه‌ر سینگ به‌رفه‌رمانی بم، سه‌ریه‌ستم، هه‌موو پوژی دوا‌ی نو‌ژی
 (ناوه‌ند)عه‌سر، به‌ئاره‌زووی خۆم تیلاکم لئ خواره‌کرد، یان جه‌مه‌دانیم
 ده‌نایه‌بن هه‌نگلم، کللوم به‌لاری ده‌هینا سه‌ر ئه‌برۆم، به‌پتوه‌جگه‌ریه‌کی
 (ئه‌بویه‌زون)م، به‌لالیومه‌وه ده‌گرت، یا‌غر یا‌غر ده‌چووم له‌قاوه‌خانه‌ی عه‌بۆ
 قاوه‌چی، له‌پیزی پیاو ماقولان له‌پیشه‌وه له‌سه‌ر ته‌ختیک داده‌نیشتم،
 لنگم تیک ده‌په‌راند (شا)م به‌سه‌پان پانه ده‌گرت.

به لئی کاکه برا، مرۆ له ژيانیدا هه رگیز نابێ و ناكرێ چاری له دهستی دهوله مه ندى پيسكه و له چهره رو دۆ نه ديه بێت، ده بێ شاقه ل و له چكى كه وای بنیته به رنیه قوو پز دینی، ده لینگى شهروالی هه تا ئه ستورپایی پانی هه لېكاته، قورپشیلان بوو، گێره ی قورپه برنج بوو قورپه په سستی سه رخانوو بوو، قهت لیی نه په نگیتته وه، ملی لئ بنی گرنک نییه، گرنک ئه وه یه ! مرۆ له ژيانیدا ده ست وه کهری بکاته، بتوانی له هه موو ئاشه ک باراشی خۆی لی بکاته، واته ژیان بێ گۆرپانکاری هیه چێژوتامی خۆشی ناداته، بۆیه واکه قهت نیتلی له هه وارێک کوچه ئاگردانت په ش بێت، خۆتۆ له و (مار) هه که مترو بێ هۆشترنیت، سالی جارێک خۆی ده گۆرێ، کراسه کۆنه که ی فیه ده داته، کراسیکی تازه ونوێ ده پۆشی.

ئه زیش که که رسته ی پراووشکارم هه لده گرم، بریتیه له ده فزیک و هه ندیک دانه وێله، له گه ل بتلیک ئاوو چاره گیک عاره ق، ئه وانه ی

که رسته ی پراووشکارو بژیوی من بوون، وه لئی لیتان ناشارمه وه، ده میکه له گه ل ئه و که رستانه لیکدی بیزار بووینه، په زایان له پیش چاوم گران و دژیو بوو، هه وه سم به چه هریان نایه ت، که هه لیا نده گرم سه رتاپا هه منو و گلیانم ده بیته (لیر) پی حه سپا بووم لیک دیمان هاویتی بووه ملان، نه سلن (شیر) مان لیکدی ده ساوی، نه خیر، ژنه وتم تازه پیکه وه هه لئا که یین، له پیش چاوی به کتر ته وار په ش بووینه و اچا که هه تا کار له کار نه تراز اوه، (به رد به لایه ک باگوردان به لایه ک) بالیره به دواوه که له شیر و مریشکه کان به هه وه س و ئاره زووی خو یان، به ئاسوده یی چینه له خو له پوک و زبل و زال بکه ن، جگه له وه ش حه زنا که م چیر چاوم به چه هره ی ماموی مریشک فروش بکه ویتی وه، ماموی مل کۆپه ران، ده لئی به کۆتکی شوانکاران ئاودۆی خواردو ته وه .

شه و بووری له خه ونم دابو! پیمو ابو مردبووم، به پروتی له سه ر تاته شوری مزگوت درژیان کردبووم، له م خه ونه مدا که له شیر و مریشکه کان هیشتان سه رخۆش بوون، به ری نه دابوون به خو بیته وه، به چوارد هورمدا باز نه یان به ستا بوو، گه مارۆیان دابووم، په ی تا په ی تا لیم ده هاتنه پیش، باز نه که یان ته سکترده بووه وه، گه ره کیان بوو به دندووک چاوم هه لکۆلن، که له باب به جنچه که یان لیم به زمان هات گوتی: (نامه رد، تۆنانی مردووان ده خو ی، که چی تیلاکت لی خوارد ه که ی پیتی وایه که نانی ده ست و بازووی خو ته زه قنه بووتی ده که ی؟!)

: وه کو شی ت له خه و پاچله کیم، هه رله جیوه نیو پاست بوومه وه، چاوم هه لپشافت، ته ماشای ئه ولا ئه ملای خۆم کرد، هیچ له ئارادانه بوو، به لام له شه رمان ئاره قه ی په ش و شینم ده ردابوو، له ترسان تۆقیبووم، هه نا وه کو ته م گرتبوو، هه ر له به رخۆمه وه بلماندم! په ککو چ خه ونیکی ناخۆش بوو، ئه م خه ونه وای لیکردم به یه کجاری ده سته ردار ی دزی بم، ئیترما بیریکه مه وه، تیفکریم، پیشه یه کی دیکه بگر مه ده ست به مه رجیک؟! بۆنی ئیرانه ی لی بیت.

رۆژتکیان به ناو بازاردا ده گه پام و ده سوپام، به دواى شتیکدا ده گه پام خۆشم نه مده زانی ئه م شته چیه؟! له نکاو له دووکانیکی تاییهت به فروشتنی که لوبه لی یاری و ده مانچه که ی مندالان، دیده م چه قییه سه ر ده مانچه یه کی پلاستیکی، له شیوه و قه باره کتومت چوارده خۆربوو، زۆر سه رنج راکیش بوو، ده ستم گه یاندی هه لگیرو وه رگێرم کرد، فیشه کی پلاستیکی ده خوارد، که و ته به ردلم کریم، ده مانچه م خسته به رپژدینم پۆیشتم.

: له و پۆژه وه بوومه خاوه نی ده مانچه، ده بی بژیوی پۆژانه ی خاوخیزان و مانگانه ی کرێی خانوو به لوله ی ئه م ده مانچه یه په یدابکه م، وه لی له دلی خۆمدا گروتم:

له وانه یه به هۆی ئه م ده مانچه یه وه، وه کو (حه مه دکۆ) ئاسای به ناوده نگ و شوهره تی خۆم بکه وم، هه نگین له نیوکۆمه لدا بیگومان

شوینم دیار ده‌بیت، ته‌شریف بۆه‌رکۆچک و دیوه‌خانی ئا‌غاو سه‌ره‌ک
 عه‌شیره‌ت و به‌گله‌رو‌گه‌وره‌ پیاوانی ده‌ولت ببه‌م، بێشک به‌فه‌رموو،
 فه‌رموو که‌ره‌مکه‌ بۆه‌وراز هه‌لکشێ، زۆر به‌پێژه‌وه‌ پێشوازی‌م لێ‌ده‌که‌ن.
 ئه‌ی چۆن؟! حه‌سابی پیاوه‌ ماقوول و نه‌جیب زاده‌م بۆ ده‌که‌ن، بگه‌ر
 له‌پۆزانی پرسه‌و سه‌ره‌خۆشیشدا له‌مزگه‌وته‌کان دا، بپواتان بێ له‌خۆم
 ته‌ریق ده‌بمه‌وه‌!! هه‌ربه‌هه‌مان شیوه‌، (فه‌رموو فه‌رموو هه‌لکشێ بۆ
 هه‌وران))

ئێ، ئه‌م خه‌لکه‌ چاوبه‌ستراوه‌یه‌ هه‌رنه‌وه‌نده‌ی لێ ده‌وه‌شیته‌وه‌،
 گای به‌گونان ده‌ناسن، ئه‌گینا که‌ر، هه‌رکه‌ری جاران و دوینی و پێرینییه‌،
 ته‌نها کورتانی گۆپاوه‌، بێگومان له‌وانه‌شه‌!! پۆژی له‌پۆزان هه‌ر به‌هۆی
 ئه‌م ده‌مانچه‌ نه‌فه‌رتیه‌وه‌، دووچاری کێشه‌و گه‌رت و گۆبه‌ندو تووشی
 کونه‌په‌شه‌و دوژمنداری بم، له‌ده‌مه‌وساتیکی وادا گه‌رفتاری به‌لایه‌کی
 ناگه‌هان بم، هه‌تامن نه‌لێم (شێر نیمه‌ پێوی مه‌)) که‌ولم ده‌که‌ن
 پێسته‌م ده‌چیته‌ ده‌باغخانه‌، ده‌ی، ده‌ی گویی مه‌ده‌ری، قه‌ت نابێ مرۆ
 هێنده‌ ترس‌نۆک و قه‌له‌زراوبی، به‌قه‌رد بترسێ، ئه‌گه‌ر بده‌ر له‌وانه‌کی
 گه‌وره‌ بترسێ، نابێ هین بدات،

: لێ‌ره‌وه‌ پێپه‌وی کارم گۆپی، له‌دووتایم ده‌ست به‌ کارده‌بووم،
 ئه‌گه‌رتۆبه‌ته‌ کارکردنی دره‌نگی هیوارانم بایه‌، ده‌مانچه‌ی گۆرینم
 ده‌خسته‌به‌ر باخه‌لم، له‌دره‌نگانی شه‌ودا یا‌غر یا‌غر ده‌چووم تاقیبی
 سه‌رخۆشه‌کانم ده‌کرد، ئه‌وده‌مه‌ی به‌لاره‌لار له‌میخانه‌وه‌ به‌ره‌و مال
 ده‌بوونه‌وه‌، له‌سوچیک له‌هیکه‌وه‌ ده‌مانچه‌م له‌سه‌ر پێسه‌ی ملی داده‌نا،
 نه‌جوولێی سه‌گباب، له‌ترسان نتقی ده‌گیرا، به‌ته‌رده‌ستی ده‌ستیکم
 به‌گیرفان و باغه‌لی دادینا، ما‌ق‌رم پێ نه‌ده‌هیشته‌، پشتی هنگی
 دوو، سێ شولا‌قم ده‌خ‌یوانده‌ لاقوونی، برۆ سه‌گباب ئاو‌ر نه‌ده‌یته‌وه‌
 ها، هه‌روه‌تۆ، جێ دانیشته‌نی عاره‌ق خۆره‌کانم پێ‌ده‌زانی، ده‌چوون
 له‌ده‌روبه‌ری قه‌سابخانه‌و بن دیواری شووره‌ی قه‌برستانی چراغ

داده نیشتن، ته رتیباتیان پیز ده کرد، به دهم گورانی و قوریات گوتن، هیدی هیدی پیکیان هه لده دا، له هیکرا به ده مانچه ی گورین ده نیشتمه سریان ده نگم ده دان! یاللا پووت بن سه گبایینه، نه گه رنا؟! داتان ده بیژم، ده ی ده ست و بردکن، زوکه ن خوتان بخورینن، نه که ن زمانتان نه گه پئی، سه لیکه ی چهنو چونم نییه، دره نگم به سه ردادیت، ده ی پیویست به خوگنخاندن ناکات، هه رچی پاره و پوولی ویتانه بۆم بنیرن، هه تا ناگرم له سه ر پشتتان نه کردووه ته وه، بیگومان به ناچار ی گوپرایه لم ده بوون،

: به لئی، نه وه یاساو پیسای زه برو زهنگی چه که، ده بی زوریش مه منوونم بن، چونکی وه بهر شق و پتله قه م نه داون، هه ربیلین: له ل! تیرشعق و شولاکیان ده که م،

وه لئی نه گه ر تۆبه ته کارکردنی ده مه وساتی مه لابانگدان بووایه، تاریک و پوونی به یانی ده چووم له سه ره کۆلانیان و ده روازه ی گه رماوه کان، له په ناگه یه کی تاریک خۆم داده نووساند، چونکی دانیشتوانی شار له شه وانی هه ینیدا بۆکافر کوشتن ده چنه غه ز، بۆیه سه به یانی پۆزی هه ینی پێش مه لابانگدان، بوخچه ی که ل و په لو پۆشاک ده نینه بن هه نگلیان، به تای کراس و ده رپیتی سه ی یان کراس و بیجامه ی خه تخته قه ستی گه رماو ده که ن،

: جاوه کو میرده زمه له هیکه وه ده مانچه م لئ سواره کرد، پێشم لیده گرتوه، لوله ی ده مانچه م داده نا سه رته خته ی نیوچه وانی، ده مگوت: خو بکړه وه سه باب، له جیوه ده چه په سا، ده می ده بووه ته لئ ته قیو، چاوی سه یی ده بوو، ده سستی به خۆیدا شوپده کردوه، ده سستیکم به گیرفان و باخه لئ داده هینا، نه گه ر پاره و پوولی به که می هه لگرتبایه؟! بوخچه که م لێوه رده گرت ده مکۆلپیه وه، جاسه عاتی ده سستی بوو، هی به رباخه لئ بووایه، هه رنا کورته ک و شه پووال و پز دین وکلار و هه وری و جه مه دانی هه مووم گلده داوه، پاشان دوو شاپی ته پم

تیډه سره واند، یاللا برؤ سه باب، له خۆت هه لډه، دهی، وام لیډه کرد
تام و چیژو له زه تی غه زاو کافرکوشتنی له بیربچیتته وه .

ئهوجا ده مه ده می چیشته نگاو، به خۆم و کورته ک و شهروال و
هه تیو هوت، ده سته کوتی زه حمه تی ماندوو بوون و شه ونخونیم،
نهرمه نهرمه، به شله شله ده مدایه به رحینگان برپۆ، (قاری بازار)
خۆت بگره واهاتمهنگین (.) دۆمی په حمه تی ده لال باشی بازایی
پیره ژنان (قاری بازار) بوو، ئه گهرچی کابرایه کی مه ی خۆره وه بوو،
له چاو مریشک فروش و جاجم فروش به سه د ناو شۆرا بووه، ئه گهرچی
مرۆیه کی هه ژارو ده سته کورت و نه داربوو، به لام مرۆیه کی چاو تیرو
دلفره وان و به ویزدان بوو، هه رگیز چاوی له بهر نه ده نا، له پای کاره کی
دهنگی ده کهوت، قورگی هیشک ده بوو هیڼده ی هاواربکات، که چی حه ق
دهستی ماندوو بوونی پاره ی یه ک پا که ته جگهره ی غازی و چاره گیک
عاره ق پتری نه ده گیتراوه،

که ل و په له کانم رادهستی به ریزیان ده کرد، ئه م نورانییه وه ک
پیشه ی هه میشه یی به پوخته یی و نایابی که ل و په له کانداه لډه گوت،
دواتر ده یدایه مه زات!

(ئه م کورته ک و شهروال و مشکیه په شبه له که مه زات، قوماشی
فه تاج پاشایه ژۆر نایابه، جهره بی نییه، به خسووسی به پادان دراوه،
ده ی، کئ بوو خۆی پۆشته بکاته وه، بابکۆخی، وهره له دهسته خۆتی
مه ده، هه رزانه په شیمان ده بییه وه، وهره بۆی، ئه وه فاسوونه، عه ماره
سو ت نییه، وهره پیش بکۆخه، که س نییه ها؟! هه پاج یه ک، هه پاج
دو که س نییه، هه راج سئ، هه بگره شایفه ل خیر، پیروزه، کورته ک و
شهرواله کی پیاوانه یه، هه رله خۆت دئ)

به لئی ئەز خولام، له ژياندا به دهیان و به سەدان شیوازو پیگا ههیه
 بۆ پهیداکردنی نان، وهک نانی کلکه سۆتهیی/نانی پاکاری/نانی سینه
 سپهرکردن/نانی میچکه میچکهیی/نانی دههگهوانی/نانی چاو به ره ژیری/
 نانی ماستاوچیه تی/نانی عه دده مه سینه/نانی گه وادی/نانی گۆردهیی/
 نانی گۆشتی خاو/نانی دزی/نانی زهرگ لێدان/نانی کۆسه کۆسانتی/
 نانی پێگهی و پاوه پرووت/نانی فیشهک دزی وهتد.

به لام هه ره که سێک ته نهها جارێک تام و بۆنی نانی دزی و پێگهی
 نه کردبیت؟! هه رگیزنازانێ چه ند به تام بۆ له زهت و چێژداره، ولاشی
 ماچ و پامووسان نییه، ئەگەر له ژياندا ته نهها یه کجار تامی بکهی؟!
 ئیدی ته واو، بریت به هیهچ نانیکی دیکه ناشکێ، ئەگەر پۆژی له پۆزان
 تۆبهی (نسوح) یش بکهی؟! نه خێر وهکو شۆربا خۆره وهی قوونه ته کهیه و
 خانه قا چاوت هه ر لێیه تی، هاوچه شنی کابرای خزمه تکارو خواردنی

به رماوه‌ی مائی ئاغا، ده‌گپنه‌وه ده‌لێن: (کابرایه‌ک خزمه‌تکارو
تۆبه‌داری شه‌وان بوو له‌مائی ئاغا، هی‌واران ده‌چوبه‌رماوه‌ی مائی
ئاغای ده‌خوارد، پۆژیکیان له‌دوره‌وه میوانیکی زۆر ئازیز و خوشه‌یست
و گیانی به‌گیانی دیت ده‌بیته میوانی، له‌سه‌ر پایه‌ندازی ئه‌م میوانه
پێژداره‌ قه‌له‌موونیکی خرتی بۆ ده‌کوژیته‌وه، به‌هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌لێ:
به‌پالۆ ساواری لێبێنیدی هی‌واری له‌گه‌ڵ میوانی خوشه‌یست
له‌سه‌رسفره‌ی خوان داده‌نیشن، پالۆ ساواری داده‌نێن، ئه‌مما چ پالۆ
ساوار؟! به‌دۆنی خۆمائی ده‌برقیته‌وه، سینگ و پانه‌ عه‌له‌شیش
به‌سووره‌وه‌کراوه‌یی له‌سه‌ر پالۆ ساوار داندراوه، هه‌رمه‌پرسه‌؟! مردوو
بیخوات زیندووی ده‌کاته‌وه، که‌چی مامه‌ی خزمه‌تکار، فکرو هۆش و
بیری هه‌رله‌لای به‌رماوه‌ی مائی ئاغبوو، ده‌ستی نه‌ده‌چووئ ده‌ست
بۆئهم نیعمه‌ته‌ زهریفه‌ درێژبات، کیچ ده‌که‌وێته‌ که‌ولی، ناچار ده‌لێته
کابرای میوان: تۆ، ناری خودای لێ بێنه‌ نانی خۆت بخۆ، من بۆکاری
پێویست هه‌تا مائی ئاغای ده‌چم و دیمه‌وه، هه‌پپای لێده‌کات بۆ مائی
ئاغا، دوو، سه‌ئ که‌وچک له‌چیشتی به‌رماوه‌ ده‌خوات دلی داده‌که‌وئ،
دواتر ده‌گه‌پته‌ بۆ مال، له‌گه‌ڵ میوانه‌که‌ی شیو ده‌که‌ن.)

جابه‌نده‌ی بچوکتان له‌لوله‌ی ئه‌م ده‌مانچه‌ پلاستیکییه‌وه تام
و له‌زه‌ت و چێژم له‌دزی و پێگری وه‌رگرتبوو، له‌سه‌ری پاهاتبووم،
ئه‌سته‌م بوو وابه‌سووک و سانایی ده‌ستبه‌رداری بم، بۆیه هه‌رکاتێ
که‌بۆ دزی و پێگری ده‌چووم وامده‌زانی بۆ گوته‌ندوشایی په‌شه‌به‌له‌ک و
زه‌ماوه‌ندی بووک گواسته‌نه‌وه بانگه‌هێشت کراوم،

: ئاخ‌ تۆ وه‌ره‌ پێمبێلێ بزانه‌م ئه‌م چه‌که نه‌فره‌تییه‌ بۆچی هێنده
به‌سام و هه‌ییه‌ت و تۆقینه‌ره؟! ئایکه‌تۆقینه‌ره، ئاژه‌ل به‌ئاژه‌لاتی خۆی
لێی ده‌سله‌مێته‌وه، هه‌ست به‌خه‌ته‌رناکی ده‌کات، نه‌خاسمه‌ مرۆف.
ئه‌وجا که‌له‌هێکه‌وه لولوی ده‌مانچه‌م داده‌نا بنا گوێی هه‌رکه‌سیک،
ده‌ست به‌جێ په‌نگی پووی ده‌په‌ری، نته‌ی به‌رده‌دا، خودا شاهیده

پیاوی وام پووت کردوه، نه‌گەر زانیبای ئەم دەمانچە یە پلاستیکه؟
وه‌کو پلینگ ئاسای تیکوپینکی ده‌شکاندم، وابوو جاریکیان پیس لیم
قه‌وما، دواتر بۆتان ده‌گێرمه‌وه.

مانگی په‌مه‌زان بوو، په‌مه‌زان دوولاقی شکابوو، لاقیکیشی ته‌که‌ته‌کی
بوو، گویم له‌خه‌لک و دانیشتوانی گه‌په‌ک ده‌بوو، ده‌یانگۆت: (مجیۆر)
یک هه‌یه مه‌ندیله‌کی له‌سه‌ری خۆی ئالاندوه، چه‌ند ئایاته‌کی قورئانی
ئه‌زبه‌رکردوه، گوايه (مه‌لاهه)، پارشیوان ده‌چپته‌ مزگه‌وت موسلمانان
ئاگادارد هه‌کاته‌وه هه‌ستنه‌ له‌خه‌و پارشیۆ بکه‌ن سه‌رانیش چاده‌کاته‌وه
له‌پۆژوانی ئافره‌تی موسلمان ده‌پرسی: ئایا دووگیانه؟ نه‌گەر گوتبای
به‌ئێ.

پیتی ده‌گوت: به‌پیتی شه‌رع ده‌بێ سه‌ری ئه‌و مه‌خلوقه‌ش
چابکه‌یه‌وه)

:ئه‌و مه‌خلوقه‌ی هه‌یشتا له‌دایک نه‌بوو بوو، هه‌وای سه‌ه‌ردنیای
هه‌لنه‌مژی بوو، فیزی درۆ ده‌له‌سه‌و که‌له‌که‌بازی و قۆلجهرین و
گه‌نده‌لکاری و حه‌رام خواردن نه‌بوو بوو، مه‌گەر خودا بۆ خۆی بزانێ،
نه‌گەر ناکێ ده‌زانێ ئەم مه‌خلوقه‌ ده‌ژی، یان هه‌ر به‌مردوویی له‌دایک
ده‌بێ؟!

له‌دلی خۆمدا گوتم: ده‌ردت له‌گیانم مجیۆر، بابۆت به‌مێنێ هه‌تا
پۆرت دادێ، پیتشر گوتم په‌مه‌زان دوولاقی شکابوو، لاقی سییه‌می
ته‌که‌ته‌کی بوو، یانی ئاخرو توخری ته‌مه‌نی مام په‌مه‌زان بوو، پۆژیکیان
به‌پۆژه‌وه ده‌ورو خولی مالی مجیۆرم دابوو، پێ و شوینم ده‌ست نیشان
کردبوو، به‌کویدا به‌ۆم بۆخزه‌ت جه‌نابیان، خۆپیتشینان له‌ختوخۆرا
نه‌یانفه‌رموه‌!

(قه‌لای می‌ردانه‌شه‌و)، مالی مجیۆر شان به‌شانی مزگه‌وته‌وه بوو،
ده‌مزانی جه‌نابیان له‌کاتژمێر چه‌ند له‌ده‌مه‌وساتی پارشیۆ ده‌چپته
مزگه‌وت بۆخویندنی قورئان تا‌کو موسلمانان وه‌ئاگا بێنێ له‌خه‌و

هه‌لێسن پارشیۆ بکه‌ن به‌پۆژووبن، جائه‌و شه‌وه‌ی که‌خۆم ئاماده‌کردبوو بۆگیا‌نی مجی‌تور، شه‌ویکی ئه‌نگوسته‌ چا‌بوو، هه‌ور زگی که‌یانده‌بوو عاردی، نم‌نم ده‌پپووشاند، ده‌مانچه‌ی گۆرینم خسته‌ به‌ر پۆژدینم، جه‌مه‌دانیم له‌چه‌ک کرد، کلێته‌م به‌سه‌ر داهینا، ته‌نها کونی چا‌وم دیاربوو، چووم له‌به‌رامبه‌ر نه‌ینۆکی قه‌د دیواری ژووری مائی خۆمان پاوستام، سه‌یری خۆم کرد، خۆم نه‌ده‌ناسییه‌وه، دواتر به‌ئه‌سپایی بۆی ده‌رچووم، مه‌لا پێش‌چوونی من چووبوو بۆ مزگه‌وت قورئانی ده‌خویند، که‌له‌مال ده‌رچووبوو ده‌رگای حه‌وشه‌ی به‌دوای خۆیدا گالدا بووه‌وه، به‌لام له‌دیوی ژووره‌وه‌ په‌پێش نه‌کرا‌بوو، به‌ئه‌سپایی خۆم خزانه‌ حه‌وشه‌، له‌قورئانه‌کی خۆم مات کرد هه‌ستم پراگرت هه‌یج جووله‌و ته‌قه‌و په‌قه‌ له‌ئارادا نه‌بوو، کش مات، له‌م بێده‌نگییه‌ی ئه‌م ساته‌ وه‌خته‌دا، له‌دلی خۆمدا گوتم:

ئه‌گه‌ر به‌سه‌ه‌ودا نه‌چووم؟! له‌وانه‌یه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌رکی سه‌رشانی به‌جێ ده‌گه‌ینن، به‌ئاگادارکردنه‌وه‌ی موس‌لمانان تاوه‌کو هه‌لێسن پارشیۆ بکه‌نکه‌دیته‌وه‌ له‌چه‌کی که‌وا‌ی بنیته‌ ژێر نیفۆ‌ی ده‌رپێ‌ی، له‌جیات‌ی خاتوون به‌خۆ‌ی پارشیۆ ئاماده‌بکات، له‌م خه‌یالۆکه‌ دا‌بووم، مجی‌تور ده‌نگی برا، زانیم دیته‌وه‌، خۆم بۆی ئاماده‌کرد، به‌هه‌واشی ده‌رگای حه‌وشه‌ی کرده‌وه‌ ها‌ته‌ ژوورێ، به‌دوای خۆیدا ده‌رگا‌که‌ی پێ‌دا‌وه‌، خه‌ریک بوو پشکه‌ی شمشیره‌ی په‌پێش بکات، به‌ئه‌سپایی لووله‌ی ده‌مانچه‌م داناسه‌ر پیشه‌ی ملی، پێمگوت:

ده‌نگت لیوه‌ نه‌یت مالۆس، ئه‌گینا ساردت ده‌که‌مه‌وه‌، زمان‌ی تێک ئالا، ده‌ستی به‌خۆیدا شو‌پکرده‌وه‌، له‌جیوه‌ سام گرتی بوو، هه‌مووگیا‌نی وه‌ک شه‌نگه‌بێ ناو‌ئاو ده‌له‌رزی، پێمگوت: بێ‌چه‌ندوچوون و خۆبادان هه‌رچه‌ند پا‌ره و پوولی زه‌کات و سه‌رفتره‌ی سه‌رچا‌کردنه‌وه‌ی موس‌لمانان، که‌له‌مانگی په‌مه‌زان له‌خه‌لکی هه‌زارو که‌م ده‌رامه‌ت وه‌رگرتووه‌، بێنه‌یه‌که‌جێ په‌تی که‌وه‌،؟!

— گوتی کوره باوکم پیاوی چاک به، لهخودا بترسه، ناخرکه سیش
نا بابایه کی وهکو من دهست و پئ سپی، کوو ویژدانت لیت قبول
دهکات؟!

— ئه من نه زیرۆکانه نک من پاره و پول ناکات، بۆخودا پیت ده لیم،
ماته لم مه که، نه گهرناقسه ی پیم بری گوتی:
— ناوی خودا بیتنه له که لی شهیتان وهره خوارئ،
— مجبور، نه وهش مه که به ئیشی شهیتان، خوت ده زانی له مانگی
په مه ژانندا شهیتانه کان زنجیر به ند ده کرین،
: له به ره خوی ده یگوت، لاحه وله وه لا قوته ئیلا بیلاه عه لیول
عه زیم، دواچار گوتی:
— لیم گه پئ بابچم کابانی مال به ئاگا بیتم، پاره که نه وه ی هه یه
لای نه وه.

— باشه، مادام یاللا پیتشم که وه،
— ناخر منداله کانم هوردن، به م حاله وه به دهست و ده مانچه وه بت
بینن زاره تره که ده بن، زراویان ده رژئ له ترسان.
— نه وه په یوه ندی به منه وه نییه، گرفتی خوته.
ناچار به هیواشی ده رگه ی ژووری خهوتنی کرده وه، منیش
ده مانچم له سه ر ته پلی سه ری پاگرتبوو چوینه ژوورئ، به نه سپایی
نه بادا منداله کان به ئاگا بین، دهستی گه یانده لاق و له ته ری خاتوون،
به سه رته! (نافره ت نافره ت) بانگی ده کرد، ژنه هه رله جیوه که له که ی
گۆپی گوتی! (وازم لئ بیتنه تاقه تی ئاوگهرم کردنم نییه و نه فیتیش
نییه)

:خهریک بوو له تریقه ی پیکه نین بدهم.

پایه ژاند پئی گوت: ههسته کچی، ناوی چی و ترخینه ی چی؟!
ژنه هه رله جیوه نیوه راست بووه وه، نه ختیک چاوی هه لگلوفت، چاوی
هه له پنا، که چاوی به دهست و ده مانچه ی من کهوت، خهریک بوو

بزروکیتن، مجبور ده‌ستی هاوئته سهرده‌می تووند ده‌می گرت، پئی
گوت: وسبه، مه‌قیزئینه، بامندال‌ه‌کان زپخه‌ون نه‌بن، ژنه پرسى:

– نه‌وه چیه؟ نه‌م پیاوه کئیه؟! چى ده‌وئت.؟!

– نه‌وه شه‌یتانه، زنجیری پساندوو په‌ی کردوو، هاتوو داواى پاره
ده‌کات، بئنه هه‌رچى هه‌یه له‌پئشى دانئ، نه‌بادا بیه‌قئئ منال‌ه‌کان
هه‌تیووبن، توش دووچارى بئوه‌ژن کوشى بى، نه‌وه‌یان خراتر، ژنه
پریاسکه‌یه‌کى له‌بن بالیفى ژئیر سه‌رى ده‌ره‌ئنا گوتى: هابگره‌ بیدئ،
به‌سندان و قوزه‌لقورت بئت، ئیتر پاره‌که‌م لییان وه‌رگرت، ده‌رگا‌که‌م
له‌سه‌ریان داخست، له‌کولانکه‌ی ده‌رگاوه‌ بانگى ژنه‌م کرد، پئمگوت:

(مه‌نجه‌لۆکێک ئاوبۆ مجبوره‌ فەندى گەرمکه، په‌مه‌زانه‌ خیرته‌گاتئ.)
گویم لیبوو گوتى: سه‌گبابى بن چاوه‌ پوو خودا عالیمه‌ چاوو پوو
به‌میزکه‌ر شوراوته‌وه‌

:من زه‌برى خۆم وه‌شاند، داخه‌م کرد، هه‌تا له‌ژياندا ما‌بئ هه‌موو
مانگى په‌مه‌زانان، هه‌رگا‌فه‌کى کوئ بیستی زاراوه‌ی په‌مه‌زان بئت،
وه‌ک لاپه‌شه‌ له‌نووک‌وه‌ لئى وه‌بن ده‌داته‌وه‌، جاده‌لئ! چاووپووى
به‌میزی که‌ربه‌میزی به‌رازبه‌میزی مه‌یموونبه‌میزی حوشتریه‌ی سه‌گ
و پشيله‌ شووراوته‌وه‌، هه‌رچى نه‌وه‌لئ، بابیلئ، نه‌وا به‌ده‌ردیکى
واده‌تلئته‌وه‌، خۆی، خۆی ده‌خواته‌وه‌.

پۆیسته له سه ر مرۆ، به رله وه ی بچیتته مه یدانى سوارسوارانانى بۆ
پیشبپکى و قوشمه قوشمانى، ده بى بزانی ئاخۆ ئه وه سه پى له ژێر
دایه تاچه ند خۆشبه زه ؟!

به ئى من له زوویکه وه په ملی ئه وه م لیدابوو، ده مزانی ئه م ده مانچه
پلاستیکییه دووچارى سه ر ئیشه و گۆبه ند م ده کات، دوو به قه د
ئه وه ی شادو شه نگۆلى کردووم، پۆژیک دادى له کونه که پوومه وه پیم
قه یده کاته وه، ته نه که به کلکمه وه ده کات، به لام واکه بۆ مرۆ تانه و
پۆژه ی له ژياندا مابى وه کو که له شێر بژى، هه رده م بانگ بدات، نه ک
له ترسى زه برو زه نگى پۆژگار ده ست به کلاوى خۆى بگرى بانه ییبات،
- با، کلاوى کى ده بات؟!

کلاوى پیاوی ترسنۆک و قه له زراو ده بات،
من، له زوویکه وه ده ستم له کلاوى خۆم به رداوه، ده ییاناییا؟!

فلقیرو جهه ننه م، بابیبات،

دنیا یه کی سهیره، هه موو درنده یه ک گوشتخوره، که چی ته نیا
ناوی گورگ به ده، ئیمه خرپه یب دارین، نهک هه عیب دارو به س،
بگره هه ره موومان دزین، نه گه ر وانییه؟! هه رکه سیگ ده لئ: من
دز نیم، ویزدانم ئاسووده یه!؟

(مه به ست له م که سانه یه که سه ره په تکیان به ده سته وه یه)

بابئ سئ به ردی له مستی ده نئیم، هه نگین ئاشکراده بئ کئ دزه؟!
بگره نهک په تک به ده ست، هه رکه سیگ جورئه ت بکات، بئ سوئند
بخوات بلئ: من دز نیم من دلنیا م که ده می ناگاتئ، بویه ئیژئی تورشه،
یان کابرایه کی مرده له ی ده ست وپئ سپی قه له زراوه، واتا نه و کوره
نییه ده ست له هه موو کونان پابکات.

لئتان ناشارمه وه من دزم، کرئچیم، کرئچی هه یبته خانم،
له گه رپه کی (که نده کوخ) له شار ی هه ولئیر، نزیک بنکه ی پۆلیسی
(لاخه به ر)، له مندالئیکی ته مه ن شه ش سالانه وه تا ده گاته پپو
پیره ژنه کانی گه رپه ک و پۆلیسه کانیش ده مناسن، ده زانن چ زاتئیکی
پیرۆز و ده ستپاکم، مریشک و که له شیرو کوترم بۆیان نه هیلاوه، وه لئ
سه ده حیف و مخابن له م ولاته ی ئیمه دا گوشتی سه گ ناخوړئ، بویه
پاره ناکات، نه گه ر پاره ی کردبایه؟! خو م له قه ره ی دزینی سه گیش
ده دا، بازرگانه کانیش یه ک بست چپیه؟! به سه ردا بازیان نه ده دا،
هه ولئ قوړخ کردنیان ده دا، له گه ل ولاتی کوړیا و تایله ند بازرگانیا ن
پپوه ده کرد،

من، دزی ده که م، به لام ویزدانم ئاسووده یه، بئ ویزدانی ناکه م،
نه م شه و خو م تیده که م شتیک ده دزم، دواتر ده یفرۆشمه وه به قنیا ته وه
پاره که خه رج ده که م، تادوا ماقپی لیده خو م، به لام مرؤ، قه ت نابئ
به هو ی مه یسه ر بوونی کاروپیشه که ی له خو بایی بیت، نه خاسمه کاری

دزی و پټگری، به هۆیه وه لاف له سه ر خه لکی هه ژار و بڼ پشست
و په نا لیبدات، وایڼ پړو پیره ژن منداللی ناو لانکی پڼ بخه وینن،
له یادمه! په حمه تی دایکم تازه له مه مکی کردبوومه وه، تا دره نګانی
شه و ده گریام نه ده خه وتم، خه وم له چاوی دایکیشم حه رام کردبوو،
دایکم ده یگوت: شه وه چاوت بقووچینه بنوو، نه گه رنا، دز دڼ لۆخوی
ده تبات.

به‌ره به‌ری نوژی شیان بوو، به‌شل و خاوی به‌ره و مال ده‌بوومه،
 دنیا نه‌نگوره بوو، له‌هه‌وراز بنکه‌ی پۆلیسی لاه‌به‌ر، نیوچه‌وانم
 له‌نیوچه‌وانی کابرایه‌کی بیانی سوورفهل چه‌قی، جه‌نتایه‌کی به‌لاشانی
 دادابوو، پارچه‌کاغه‌زیکه‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو، ناوه‌ناوه‌سه‌یری کاغه‌زه‌که‌ی
 ده‌کردو پاشان چاوی به‌دیوارو نه‌ملو نه‌ولادا ده‌گیڤا، به‌مه‌زه‌نده‌ی
 خۆم، پیموابوو که نه‌م جانتایه‌ی شانی لیوان لیوه‌له‌پاره‌و پوول،
 که‌وتمه‌خلیله‌و قرت پرت، دوو، سئ جار شه‌یتانم به‌نه‌فره‌ت، نه‌خیر،
 ته‌ماح گیربووم، هیواش هیواش پی به‌پی کابرای بیانی به‌دوایدا
 پۆیشتم، پیچایی بوو، که‌له‌پیچاییه‌که‌ سوورپاوه، تاریکایی بوو، چیدی
 خۆم پینه‌گیرا، له‌پشترا لوله‌ی ده‌مانچه‌م دانا‌بان پۆسه‌ی ملی و تیم
 پاخوپی! هه‌ردوو ده‌ستی به‌رزکرده‌وه، هه‌ندی‌ک ورته‌ورتی لیوه‌هات،
 ده‌یگۆت: (تۆکه‌ینۆکه‌ی) نه‌گینا هیچی لئ حاللی نه‌بووم، جانتا که‌یم
 له‌شانی کرده‌وه، پاشان به‌نیشاره‌ت تیم که‌یاند! پووبکاته دیوار، پشتی

هنگی دهستیگم به گیرفانی کراس و پانتوپی داهینا، هندیگ پاره‌ی هورده و هیچی تر، پشیه‌کم به جانتاکه خوش بوو، جانتام بردو بوی ده‌رچووم، به‌هله داوان خۆم گه‌یاندە مال، که زارکی جانتام کرده‌وه، هه‌ناسه ساردبووم، هه‌زار جنتیوم بۆ ئه‌بوئه‌ژدادی کابرای حه‌واله‌کرد هه‌رنه‌و ئیواره‌یه هیشانه‌کێ نه‌خه‌وتبووین، هاکادیتم پۆلیس به‌حه‌وشه‌ی وه‌ربوون، بێ چه‌ندوچوون قۆلبه‌ستیان کردم، په‌لکیشیان کردم بۆبنکه‌ی پۆلیسی لاخه‌به‌ر، بردمیان بۆ ژووری ئه‌فسه‌ری بنکه، دیتم کابرای بیانی قیت قیت له‌سه‌ر کورسی دانیشتووه، که‌چاوی به‌من که‌وت، به‌ده‌ست ئاماژه‌ی دا، سه‌ری بۆ ئه‌فسه‌ری بنکه پاله‌قاند گووتی (یه‌سیه‌س).

تومه‌ز ئه‌فهنده‌ی هونه‌رمهنده‌ی شیوه‌کاره، دوا‌ی ئه‌وه‌ی هیچم پێ نه‌هیشت، یه‌ک سه‌ر چاوی دابوو به‌بنکه‌ی پۆلیس، داوا‌ی قه‌له‌م و قاقه‌زی کردبوو، دواتر پوخته‌و جوان وینه‌ی من و ده‌ست و ده‌مانچه‌و کو به‌پتوه ده‌پۆم، به‌سه‌رلای چه‌پدا ده‌له‌نگم، کتومت دروستی کردبوو، دابوو به‌ده‌ستی ئه‌فسه‌ری بنکه، له‌دلی خۆمدا گووتم: نه‌خێر، گرفتاربووم.

له‌ده‌ست پێکی پرسیارو لیکنۆلینه‌وه وه‌لامدانه‌وه‌دا له‌به‌رامبه‌رنه‌فسه‌ری بنکه‌دا، زمانم بستیک درێژیوو، خۆم گیف ده‌کرده‌وه ده‌مگۆت:

(که‌ی په‌وا‌ی هه‌قه به‌قه‌سه‌ی کابرایه‌کی بیانی که‌س نازانی! گاوه‌ئاگر په‌رسته‌له‌وانه‌یه گاپه‌رست بێ هاتوون قۆلبه‌ستم ده‌که‌ن، به‌پاراسووان پاپیچم ده‌که‌ن بۆبنکه‌ی پۆلیس، گوايه کابرایه‌کی بینانیم پووت کردوه، به‌ویژدان‌تان سویندتان ده‌ده‌م، ئایا بابایه‌کی شهل وگێپرو وێری هه‌ژاری وه‌کو‌من، ئه‌و پیاوه‌یه پێگری بکات؟! ترحیو، وه‌للا بابه‌خۆش، به‌پراستی پێگرتان گرت.

ئه‌فسه‌ری بنکه‌ی پۆلیسی لاخه‌به‌ر، وینه‌ی ده‌ستکردی من، ئه‌وه‌ی کابرای بیانی دروستی کردبوو، پاده‌ستی من کردو گووتی: ئه‌م وینه‌یه، وینه‌ی کتیه.؟! که‌چاوم به‌وینه‌که که‌وت وینه‌ی خۆم بوو، له‌دلی خۆمدا گوتم: (هه‌ی سه‌کی سه‌گباب ده‌لیی: نان و پیا‌زو دۆی له‌گه‌له‌ من خواردوه، ئافه‌رین زه‌لام بۆ هۆشمه‌ندیت، ئه‌تو کو بزانی ئه‌وها به‌پێک و

پنکی له سەر کاغەز بەم دەمودەستە شکلی من دروست بکە، له بەرامبەر
 ئەم گەواهیدەرە بێ زمانە، زمانم لەگۆ کەوت، دەمم بەشبۆو بوو تەلە
 تەقیوتیتکریما نەخێر، پارەو پوول ناکات، بەتەلە وەبووم، دەلێن:

(قەسە کەوتە زارەکی کەوتە شارەکی) پاستە، دەلحاز دەنگوباس بڵاو
 لیبۆو، ئەوکەسە دزی و پێگری و جەردەیی دەکرد، کەوتۆتە داوی
 پۆلیس، لەبنکە پۆلیسی لاخەبەر دەست بەسەرە، بۆ بەیانی پۆژی
 ئابندە و دواتر، پۆزانە خەلک دەهاتن بۆ بنکە پۆلیس دەهاتن، خەلک
 چۆن بۆ وەخت رابوواردن دەچنە باخچەی ئازەلان، لەودیی قەفەزەکانە وە
 سەیری ئازەلان دەکەن، بەهەمان شێوە سەیریان دەکردم)

جەنابی ئەفسەری پۆلیس لەکاتی پرسیارو لیکۆلینە وەدا، پتر جەختی
 لەسەر جانتاکە و دەمانچە کە دەکردەو، برۆی نەدەکرد کە من بەم دەمانچە
 پلاستیکە ئەم بیاننیم پووت کردووە، دەیکوت: (درۆ دەکە، پلاستیکی
 چی؟) وادەزانی ئیمە «لەگوچی گادا خەوتووین» خەیاڵ نەکە! بفری
 بجیه بن پەرەکە هەوران، یان بجیه ژێر زەوی، ئەم دەمانچە چواردەخۆرە
 و ئەو جانتایە و هەرچی تێدابوو دەمەوێ، جەنابی برۆی بەقەسە من
 نەدەهات کە دەمگوت: (جانتاکە هەندێک پسکووت و بنیشت و دەستەسپی
 کاغەزی چلەم سڕینە وە کاغەزی قوماڕو هیچی تری تێدانهبوو، زۆر نەبارو
 بوو، پێیوابوو کە کابرای بیانی پارەو پوولی زۆری هەلگرتووە، بەمەزەندە
 خۆی وای دابوو قەلەم، کە من دەستە گۆلی خۆم لێداو، بەلام پێگیری
 دەکەم، پێ لێنانیم، تمەزە جەنابی مرخی خۆی لەپارە خۆشکردبوو،
 منیش دەمگوت (سەگ و سەگبابی لەبرسان مردوو، لەبرسان پەرەگەندە
 بوو، پارە چی؟! تەرەحەلۆی؟! ئەسلەن بەخۆی دزە، دەفەرموو،
 لێی بکۆلنەو، فێجا ئاشکرا دەبی کێ دزە؟! من دلنایم ئەم گاور بابە
 بەدوای دزینی کەلوپەلی گران بەهای کەلتوویدا دەگەڕێ، بەناوی ئەوەی
 گوايه ئەفەندی گەڕیدە، باشە، ئەگەر پاستە جەنابی گەڕیدەو گەڕۆکە،
 بۆچی جانتاکە ماقری سۆتی تێدانهبوو؟! ئەم قەحەبابە سەری منیشی
 لەقوڕنا).

به لām جه نابی نه فسر، بهم حه ته لۆک و مه ته لۆکانه ی من، هه رگیز
گریانی نه ده هات، زۆر توپه بوو، ده هات و ده چوو لیوی خۆی ده کرۆژت،
ده یگوت:

(له فهاقت ده دهه له بن داران ده تپزینمه وه، ده بێ کاریکی وات
پێبکهه به (نا ته دۆم) نه کرابێ، وه لێ هه رچه ندی کردی و کۆشای، خۆی
هیناویبرد، نه خێر، بێ هوده بوو، له خۆی وه پس بوو، زمانی گۆپی
گوتی:

(باشه، ده مانچه که ی لێ ده رده که ی، به لām پاست و په وان پتیمبلێ بزانه
چه ند پاره و شتی گرانبه های تێدابوو؟! نه که ر درۆم له که ل نه که ی؟! منیش
یارمه تیت ده دهه، وایی بارت سووک بیت، واده کهم کابرا له سکا لاکه ی
پاشکه ز بیته وه، شتیکی وات بۆ ده نووسم بۆ به رده می دادوه ر له دادگا،
وایی ئازاد بکری، پاشان خۆم و خۆت قسه ی لێ ده که ی،
- ئیستا ده لێ ی چی؟!)

: پێکه نینم به قسه کانی نه فسه ری بنکه ی پۆلیسی لاخه به ر ده هات
له دلی خۆمدا ده مگوت: ده قاوده ق نه وه یه که ده لێن: (به دوا ی نالی
که ری تۆپیدا ده که پێ) خۆزکه! جانتای گۆرین لیوان لیو ده بوو له پاره و
شتی گران به ها، چه قولابیان له قرتقرتۆکم گیرکردبایه؟! یه ک فلس،
یه ک ماقیم له سه ر پۆچی باوکی نه فسه ر داده نا، وه لێ ئاخ، ده سستی
شکاوم، په نج به خه سار بووم، سه گبابی پووته له به خۆی قۆپه ی زگی دیت
له برسان، پاره چی و تپرخینه ی چی؟

- قوریان تیت ناگه، له باره ی چیه وه قسان ده که ی؟! نه که ر
مه به سست له جانتای گۆرینه؟! نه وه له لای خۆت پاست و چه پ خه تیکی
به له ده ولکی به سه ردا بینه .

ئه م وه لām له هتسکی کاری کرد، لیم ده هری بوو، نیوچه وانی گۆژیو
لۆچی تیکه وت، لیمی توند کرد گوتی، شه له ی به ده فپی قوون خوار،
شه رت بێ له سه ر ئه م که لله په قیه ت ده بێ بیخۆی، پیت ده تپینمه وه،
ده تده مه دادگا، وات بۆ تێ ده کۆشم وه بی له به ندیخانه دا بپزیتیه وه،

جەستەت كرمى بگە ويتى، ھەنگىن دەتەبىنمە ۋە چتۇ مەۋىيە كى چە لەنگى؟
پاشان كۇ ھەلئىدە گىرە ۋە .

ئىتر كار گەببە دادگاۋ بەردەمى قازى، خۇدا ھاۋار، كاتى قازى
بەپەرۋەندەى سكا لاكەدا چۆۋە، بەبىچ و بنەۋانى كىشەكەدا كەۋت، ئەۋىش
تەماھگىر بۈۋ، گەرەكى بۈۋ بەئاسانى بىتە سەر حازرەكى، بىتە شەرىك
و برا بەش، ئەۋەيە كەدەلئىن: (ئەۋەى لەتوخمى مشك بىن ھەنبانە دپە)
جەنابى لەسەرەتادا زۆر بەشئەبى پەرسىيەى لىمكرد، دەىگوت: كوپم،
دەبى پاست و پەۋان بى گرى و كۆل و پىچ و پەنا، پىمبلى بزانم جانناكە
چەند پارەۋپول و شتى گرانبە ھاى تىدابوۋ؟ چت لىكرد؟ ئەگەر نەت
فەۋتاندوۋن؟ پىمان بلى بزانىن لەكۆى تەقەتت كىردوۋن؟

: دەۋەرە جۆتە گونى بگرە دەستىۋىژت نەشكى، من دەلئىم: نىرە،
ئەۋان دەلئىن: بىدۆشە،

سەىر لەۋەدابوۋ، ھەرچەند جار پەلكتىشان دەكردم بۆ لىكۆلئىنەۋە،
دەمانچەى گۆرپىن لەسەر مەزى بەردەم قازى بۈۋ، لەسەر پەرۋەندەكەم
داندرابوۋ، كەچاۋم پىدەكەۋت كىردەۋەكانى خۆم دەھاتتە پىش چاۋم،
ۋابوۋ جارنىكان!

دەمەدەمى مەلا بانگدان بۆ نوۋىزى بەيانى خۆم پىچابوۋ، بەئاستەم
كونى چاۋم دىاربوۋ، لەپىچاى سەرە كۆلانىك، سەرە پى گەرماۋ بۈۋ،
تارىكاى بۈۋ خۆم دانووساند، بەلكو كافەر كۆزەك زەبرىكى ۋەشاندىت
پزقى ئەمۆى بە نىۋچەۋانىۋە بىت، لەم خەيالانەدابوۋم، ھاكادىتم
يەكەك بەكراس و بىجامەى خەت خەت بۈۋخچەيەكى نابوۋە بن ھەنگلى،
جگەرەيەكى بەلالئۆيەۋە ۋەگرتىۋو ياغر ياغر دەھات، گويم لىبۈۋ
لەبەرەخۆى منگە منگى بۈۋ گۆرانى دەگوت، دىاربوۋ ئەم شو لەغەزاۋ
كافەر كوشتن شىرى تىزىۋوۋە، بۆيە دل خۆش بۈۋ، لەپىكەۋە ۋەكو
پموزن پىشم لىكرتەۋە لوۋلەى دەمانچەم نايە سەرەختى نىۋچەۋانى،
لەجىۋە چەقى، سامگرتى بۈۋ، پىمگوت: پوۋتە سەگباب، ۋاديارە
لەدزى دىتەۋە، مەگەر خۇدا بزانى ئاخۇ مالى كىت كاۋل كىردوۋە؟

نه مه‌پشت وه لām بداته وه، له بووخچه كه پووبووم، بووخچه كه م له ده‌ستی
راستاند، قورس بوو، سه‌عاتيكي له مه‌چه‌كي دابوو، نه‌ويشم لئ ستاند،
لیم پرسى:

— چ كار هى كوره ۱۹!

— كووتالفرۆشم.

— باشه، به م به‌ياننیه ژووه، له كوټوه هاتى و بۆ كوټى ده‌چى ۱۹!

— له ماله وه بۆ گه‌رماو.

— وادياره خانم ئاوپيكي لیت داوه ته وه ها ۱۹! بيده‌نگ بوو، دواترخوم
لئ توندكرد، پيتمگوت: قۆلېر، په‌ړو پاتارى عه‌نباره سۆت دینن، به‌سه‌ر
هه‌ژارندا ساخى ده‌كه ته وه و ده‌چن له‌پريزي پيشه وه له‌پشت مه‌لا قامه‌ت
ده‌گرن، ياللا بړۆ ده‌ى، ئاوړ نه‌ده‌يه وه، نه‌گينا كارت ته‌واوه، بائه وه‌شت
پئ بلیم! نه‌گه‌ر شه‌ويكي تر چوويته‌ى غه‌زاو كافر كوشتن، هه‌رله‌ماله وه
له‌گه‌ل خانم پيكه وه گه‌رماويگه‌ن خوشتنه، نه‌ك وه‌كو ئافره‌تى
په‌دووكه‌تسو، بووخچه بخه‌يته بن هه‌نگلت، به‌خۆت له‌خۆت له‌هه‌للا
بده‌پيرو پيره‌ژنانى گه‌په‌ك پئ بزائن چييه ۱۹! نه‌مشه‌و كابر! چوويته غه‌زا
كافريكي كوشتوه.

كابر!، به‌ته وه‌نده مه‌منوون بوو، ئيدى قوچاندى پۆي.

دواچار كه‌په‌لگيشيان كردم بۆ به‌رده‌م قازى، زپه‌بۆزى بيانى له‌وئ
ناماده‌بوو، له‌سه‌ر كورسى دانىشتبوو، ديقه‌تم داين! پانتۆله‌كى كورت،
هه‌تا هه‌وزاز نه‌ژتوى داپۆشى بوو، كراسيكي خۆله‌ميشى، چاوى مه‌يله‌و
زه‌ردباو، له‌چاوى (بۆ) ده‌چوو، يه‌ك تۆپه‌له‌ بنپشتى له‌زارى دابوو،
خۆش‌خۆش كاويژى ده‌كرد، نازانم سه‌گه‌باب كو كاږيژى شل نه‌ده‌بوو؟!
قژى سه‌روريش و پدينى تيكه‌ل و پيكه‌ل ببوو، مه‌پرسه ۱۹! بپواتان
بئ (خه‌مه‌شيت) ى په‌حمه‌تى لای خۆمان يادى به‌خيژ له‌چاو ئه‌م كابر!
بياننیه، پاشابوو.

ئيدى باگيرژان نه‌كه‌م، ديسان پرسىارو وه‌لام ليكۆلپنه‌وه ده‌ستى

پيكرده‌وه، به‌پريزيان پرسى

— ئەم مۆمۇرقۇڭ دەناسىيەۋە ۱۹۰

— نەخىر، نايىناسم،

— چۇن نايىناسىيەۋە ۱۹۰

— قابىلە نان و پىازم دەگەلى خواردوۋە، نايىناسم،

(باشە، تۆ بەرلەۋەي پىل ئەم پىاۋە بگىرى، بىگومان زانىت كە ئەم پىاۋە ھاۋنىشتىمانى نىيە، كابرايە كە بىيانى گە پۆك، چۇن دەستت چوۋى، پىلى لىنگىرى پوۋتى بگەي؟! ئاخىر ئەۋە، سبەينى كە دەگە پىتەۋە بۆۋلاتى خۇي، لەپۇزنامە و گۇقارە كاندا لەسەرمان دەنوۋسىت، دەلى: خەلكى فلانە ۋلات ھەر ھەموۋيان دىزۇ جەردە و پىگىرن، ئەۋە سۈوكايە تىيە بۆ ئىمەي نىشتىمانە روۋ و ۋلاتپارىز، بۆيە ئەگەر ھاۋلاتىيەكى خۇمانت پوۋت كىرەيە؟! گەلىك ئەشەرە فەتربوۋ، لەۋەي شەرە زارى گە پىدە يەكى بىيانىت كىردىن، چۈنكە ھەرچەند تىدە فەكرم، كارەكە ئالۇزۇ پالۇزە، نازام بەچ شىۋە و شىۋازىك قەرە بوۋى ئەم ميوانە بگەينەۋە؟!

لەدلى خۇمدا گوتىم: باشە جەناب، كى ھەيە لە ئىمە دىزەين؟! ھەر كەسە و لەپەنايەك، لەپىشتى پەردە يەك دىزى دەكاتسۇيىدە خۇم ھەركى؟ سەرەپەتكەكى بەدەستىيەۋەيە، بىگومان دىزە، خۇدى خەزەندە بە خۇي دىزە، ئەگەر گەۋرە پىاۋانى پەتك بەدەستى ۋلات دىزەين؟! دەست و پىۋەند ھەرگىز جورئەت ناكەن دەست بۆزە پوۋشەك بىيەن، (گەۋرە دەرۋىنى گچكە پىن لىدە خىشەينى) بەسەدان پىرە گورگ و بىچوۋە گورگ بەرەندرايە گىيانى ئەم پەش و پوۋتە، ۋەكو ھەم ھەم ھەرتىدە پەستىن، ۋەك ئەۋەي تىرە خۇرە بانگى كىردىن قەت و قەت تىرەنابىن، ھەردە لىن: بابىلەم و پىتەندە بوۋم، جەنابى گوتى:

— دەزانى ئەمۇز دواجارە دادگايىت دەكەم؟! جانەگەر راست و پەۋان پىن لى بىنىي، جانناكە چەند پارەي ھىشكە و شتومەكى گرانبە ھاى تىدە بوۋ و چت لىكرد؟! ئەگەرنا، ناچار دەبىم سىزايەكى قورسەت بەسەردا بەسەپتىم، ھالى بوۋى؟!

لەدلى خۇمدا گوتىم: قىپرى سىپا، بادقۇ دۇشاۋى تىكەل بگەم، چۈنكە

دهزانم جه نابيان له كونه په شهم ده په ستن، وهى به گونى بارگينم، به خيزى
 ناوزارم گه روى خؤم ته پر كړده وه، له وه لامدا گوتم: به ريز تۆ سه بيرى كى
 هم پياوه بيانپه بكه! به خؤبى و به لاق و له تهر قوون و پانتقولى كورتى
 كتومت (مه تى) سه كوژه، هم شه حقه، نه گهر پاره دار بووايه هم
 جلانهى ده پؤشى؟! ده قاو دهق له جلى تازييه كانى (سرو دؤم) ده چن،
 هه ستم پيكرده جه نابيان له ژير ليوان ده گرزييه وه) دريژه م پيدا گوتم
 سه گبابه ده لتي بنه دارى او ليرپراوه، پهق و تهق، له برسان هيشك
 بوو تهره، دوولاي كه يته وه گرده بر ده شكى، نه سلن پاره ي پي پيشاندهى
 سووردهى بؤ ده بات، نه گهر زانبيام قورهى زگى دچ له برسان؟! خؤم
 پتوه ماندوو نه ده كرد، مه سه له بيگانه په رستى يه، نه گهرنا، هم زپته
 بؤزه، هينده هيشك و برينگه، سهرى بېره خوښى ليتايه تچه نابيان چيتر
 خؤى بؤ رانه گيرا، له قاقاي پيكه نينى دا گوتى:

— مال ميرات، تۆ، به خؤت و ده مانچه وه نيوه پؤخت كړدوه، هه رچى
 پاره و پول و شتى و تى بووه، ده ستيكت به بنى باخلى داهيتاوه،
 ئيتاستاش ده ته وئى سهرى بېرى، نه وه ويژدانى خؤت بى، ده بى ويژدانى
 نه وه چؤن بى؟!

— به پؤز، مه به ستم نه وه نيه سهرى بېرى، مه به ستم نه وه يه به لكو
 پتي بلتى: نه گهر جارنكى تر پتى بهم ولاتهى ئيمه دا كه وته وه، به لاني
 كه م هه ريچ نه بى باى ماندوو بوونى كابرليه كى پؤنگر، پاره و پول له گهل
 خؤى هه لېگرئ، جه نابيان، به بيسستى هم پيشنپاره وه زؤر توپه بوو،
 به سه رمدا گوراندئ!

ده زانى هم قسه قؤبو پېر پوچانهى تۆ، ماناي گالته كردنه به دادگار
 حكومت و ياسا، دم پروت، قه وچه تېكنئ، نه گهرنا، وا كابرلى بيانى
 ديتى جه نابيان ليم توپه بووه، خهريكه ليم تووند ده كات، هه ستاوه
 سه رپئ، به ورته ورت پروى له قازى كرد، هيچى لن حالى نه ده بووم، ته نيا
 نه وه نه بى، ده يگوت (توپرؤيلمتوپرؤيلم) هتورى كړده وه پشتى هنكى
 قه له مى به ده ستپه وه گرت، له به شى خواره وهى په روه نده كه م، يهك، دوو

پسته‌ی نووسی و واژۆی کرد، نازانم چی نووسی، زۆر به‌شینه‌یی قسه‌ی
بۆ قازی ده‌کرد، قازی سه‌ری بۆ راده‌له‌قاند، دواتر چاوم لی‌بوو، هه‌نده‌ک
پاره‌ی پێداو به‌ده‌ست ئاماژه‌ی بۆ من کرد،

: بێگومان کابرای بیانی به‌زه‌یی پێمدا هاتبۆوه، مسۆگەر ئهم پاره‌یه
بۆ من بوو، که‌چی زه‌قه‌ی چاوم هات، هه‌په‌لوشی کرد، دواتر کابرای
بیانی ده‌ستی قازی کووشی، ئه‌نجا به‌زه‌ده‌خه‌نه‌وه هات، ده‌ستی بۆ من
دریژ کرد، ده‌ستم دایه ده‌ستی ته‌وقه‌مان کرد، جائتاکه‌ی له‌سه‌ر می‌زی
نووسیارى دادگابوو، هه‌لیگرت کردیه شانی، به‌سه‌ر دوعابوونی خواست
پۆیی،

به‌پێزیان گوتی: به‌خت یاربوو، ئهم گه‌په‌ده‌یه بیانییه له‌مافی خۆی
خۆش بوو، خه‌رجی دادگاشی ژمارد، که‌ده‌بوایه تۆ بیزمێری، به‌لام
ئه‌گه‌رچی (ئه‌و) لێت خۆش بوو، وه‌لێ مافی گشتی هه‌رگیز لێت خۆش
نابێت، چونکه سووکایه‌تیت به‌حکومه‌ت و هاو‌نیش‌تیمانیانی خۆمان
کردوه، بۆیه به‌پیتی یاسای نیش‌تیمانی ژماره (بۆ ماوه‌ی دوومانگ،
بریارى هه‌پس کردن ده‌تگرتیه‌وه، ئه‌ویش بۆته‌مبێ کردنت،

: ئیدی په‌لکێشیان کردم بۆ به‌ندیخانه‌ی ناوه‌ندی، دوو مانگم تیا‌دا
گوزه‌رانده، به‌لام خۆینی خۆم خواره‌وه

که له به نديخانه دهرچووم، له خه می ئه وه دانه بووم پاره ی چوارمانگ
کړی خانوو قه رزداري هه یبه ت خانم، زیاتر له خه می ئه وه دابووم تازه
ناسرام، ئه م ناسینه م بووه هوکاري له ده ستدانی پیشه که م، چونکه
زه حمه ته هه تا پیشه یه کی تر ده ست نیشان ده که م و له سه ری پادیم،
دووره گایه، بویه سه ری دنیاو بنی دنیا م لئ ویک هاتبووه له حه ژمه تان،
پیشه گورین به ئاره زووی خۆت پی خو شه، به لام که لیت قه ده غه بکه ن
زۆر ئه سته مه، بویه تیمابووم، ئه که ر هوری هوری ده چمه وه بۆ
مه یدانی کړیکاران؟! هه ره مه مان مه یدان و وه ستاو خزم خزمانی و کلک
بادانه، پاره وپوول شک نابه م له بازار مامله ت و سه ودای پی بکه م،
(شه ربه شیر، مامله ت به دراو) دراو هیچ، ده سستی لئ بشۆ، ئه و شیریه ی
که من له پیکریدا به کارم دینا، ده مانچه ی گورین بوو، ئه ویش پۆلیس
ده سستی به سه رداگرت، ئیتر پاش دهرچوونم له به نديخانه، پۆلیس و

پاسه‌وانی شه‌وان و بگره مندال و خه‌لکی شار پیتیان زانیوه، که من ده‌مانچه‌ی پلاستیکم به‌کاره‌یتاوه، نه‌م سام و هه‌بییه‌تی هه‌مبوو نه‌ما، خونا‌شکرئ به‌ده‌ستی پووت ده‌ست پی بکه‌مه‌وه، چاره‌ر نه‌وه‌بوو به‌دوای کاریکی دیکه‌دا بکه‌پیم، که به‌دوو‌رییت له‌خه‌ته‌رناکی و زمانی خه‌لک.

وابوو له‌بازاری گه‌نم فروشان، نک مامه‌شینه‌ی خه‌له‌فروش به (که‌یار) گیرسامه‌وه، به‌لام چون گیرسانه‌وه‌یه‌ک! به‌خۆپاییله‌خانه‌ی گالته و گه‌پ ده‌رچیتته‌ده‌ره‌وه، سو‌حبه‌ت ناکه‌م، به‌خۆپایی لای مامه‌شینه‌ی ته‌پراخ به‌که‌یار دامه‌زرام، له‌دوکانی مامه‌شینه‌ی خه‌له‌فروش، ئیشوکاری من نه‌وه‌بوو! هه‌نگین پێگاوبان له‌نیوان گوندو شارد‌ا وه‌کو ئیستی نه‌بوو، ئۆتۆمبیل ده‌گه‌ن بوو، خه‌لکی گوندنشین به‌پشتی گوید‌ریژو و‌لاخی به‌رزه به‌رهمی کشتو‌کالیان ده‌هینایه‌ شار، نه‌و دانه‌وێله‌ی جوتیاره‌کان ده‌یانه‌یتا بۆ دوکانی مامه‌شینه‌ی ته‌پراخ، نه‌وه‌ی ده‌فروشا، خه‌لک ده‌یانکری، نه‌وه‌له‌گۆپێ هه‌لده‌گیرا، مامه‌شینه‌ پاره‌ی ده‌لالی و عاردانه‌و که‌یارانه‌ی لی ده‌گێ‌پاوه، له‌به‌شه‌پاره‌ی که‌یاریه‌که‌ی من، که‌هه‌قه‌ده‌ستی ماندوو‌بوون و شان و پیلی من بوو، هه‌ندیکی لی ده‌قاچانده‌وه، ده‌یخسته‌ته‌نگه‌ی باخه‌لی، دواتر کاتی که‌نیوپان له‌که‌لی ده‌که‌وت بازار کزده‌بوو، نه‌و ده‌غل و دانه‌ی که‌نه‌ده‌فروشا له‌و گۆپه‌ی ده‌ماوه، خاوه‌نه‌که‌ی گێ‌چ ده‌که‌وته‌که‌ولی، چونکه‌ ده‌بووایه بۆ ئیواره‌ بکه‌ریته‌وه بۆ مال له‌لادی، مامه‌شینه‌ خۆی لی ده‌هاوێته سه‌رپشت، دوا‌جار به‌نرخیکی هه‌رزان، که‌متر له‌نرخ‌ی بازار بۆ خۆی هه‌لیده‌گرت‌وه، مامه‌شینه، دوو (په‌) ی هه‌بوو، په‌ی کرپن، په‌ی فروتن، من که‌یاربووم، گه‌نم و جۆو نیسک و تۆکم ده‌ور ده‌کرده‌وه، واته‌ پێوانه‌م ده‌کرد، دوا‌ی ده‌ورکرده‌وه‌ی گه‌نمی کابرای فلاح، بۆخودی مامه‌شینه، له‌وه‌ش پاره‌ی ده‌لالی و عاردانه‌و که‌یارانه‌ی له‌کابرا ده‌گێ‌پاوه، له‌پاره‌ که‌یاریه‌که‌ش هه‌ندیکی لی حه‌په‌لووش

دەکرد، گوتم: دوو پەبی هەبوو، پەبی کپین گەورە بوو، پەبی فروتن
بچوک بوو (سەیرکەن، دزییەکی بە ئاشکراو بە دا کو باب)

: جارتیکیان سەبارەت بە پەبی گەورە و کچکە، لە مامەشینەم پرسی

– بۆچی پەبی گەورە و بچوک بە کار دیتنی؟! گوتی!

– کوپم هۆشت بێ، بۆچی هێندە بێ مێشکی؟!

من، کە بە پەبی گەورە لێیان دەکرم، مافی خۆمە، چونکە لەوانە یە
سەبەینێ قیمەتی دا بێهەزی، تۆبڵێ، ئایا خودا هەڵدەگری، من لە پای
چی زەرەر بکەم؟! دوو هەم شت، من کە لێیان دەکپم وە حیسابی
ئەو ناکە، دانەوێڵە لە کاتی پێوان و دەورکردنەو بۆ جاری دوو هەم
و سێتێم، بێگومان لە کورتی دەدات، بای دوو ئەوە نەدەش لە گۆپێ
خەسار دەبێت و میرووستان دەبیات، ئەو هەموو زەرەرە، ئەم زەرەرە
لە قەبرغەیی من دەکەوێ، خۆم خەزمەتکاری باوکی فەلاح نیم، سێتێم
شت فەلاح پارەیی خۆی کاش وەردەگیرێت و لێدەدا دەپوا، چ منەتی
پێیە؟! ئەو پارەیی من دەمرێ، یان زەرەر دەکەم، زەرەریش تالە،
کەس حەز بە زەرەر ناکات، چوارەم شت من کرێی دوکان دەدەم،
پارەیی باج دەدەم بە حکومەت، پارە شیرینە، پەگێکی لە جەرگی مەوقدا
داکو تاو، با ئەوە شت پێی بلێم، ئەوەی لە بازار کاربکات؟! نابێ هێندە
بە هور دەو لێکدانەو بێت، ئەسلەن پەبی گەورە و کچکە، لە دێر زەمانەو
بۆ ئێمە مان ماوە تەو، تێگەشتی؟!

خۆ بە گۆیی خۆتان گۆییستی مامەشینە بوون؟! ئەئە لەوە پێش
نەمگوت: من و تۆ، خەزەندار و پاشاو گەدا، هەر هەمووان دزین،
ئەو تانی من، پۆزانی بە ئاشکرا دزی بۆ مامەشینە دەکەم، جیاوازی
نیوان ئەو دزیی من کە بۆ خۆم دەکرد، لە گەڵ ئەم دزییەیی بۆ مامە
شینەیی دەکەم، ئەوەیە! مامەشینە دزێکی ئاقل مەندە، بە ئاقلانە دزی
دەکات، وەلێ هەرچی من بووم، دزێکی سەر شێت و گەژەو گێلانە
بووم، کە سێک نییە پەنجەیی دیاردیی بۆ ئەو درێژ بکات، کەچی پەنجە

له دوو چاوی من پاده کهن، نه وهی زمانی ده زاریدا بئ تفوو نه فرهت و تووک بئ خانه واده و ناچه راتم حه والّه ده کات.

به لاتانه وه سهیر نه بیت نه گهر بلّیم: خه لکی ساده و ساکار (گای به گونان ده ناسن) چونکی مامه شینهی خه له فروش، هه بووه و زه نگین و ده ست پویه که س لئی ناگرئ، له پیزی پیاو ماقوول و پیاو چاکان هه ژماری ده کهن، له مه جلیسی گه وره پیاوان و له کاتی بونه و پرسه و سه ره خوشیدا، به فهرموو فهرموو بئ هه وران پیتشوازی لیده کهن، که چی له ئاست بابایه کی برسی دامار وه کو من ئاسا، به مه رجیک؟! مسوگهر هه ره هه موو ده زانن که من، له پیتناو برژیوی ژياندا هاناوه بهر دزی ده بهم، نه و جا له جیاتی باروبوو، تف و نه عله تم لیده کهن، به چاوی بوغزو قین سهیرم ده کهن، واده زانن که من دیواری (کابه) م پووخاندووه، پیتنج هه زار گوندم سهراوژیر کردووه، پیتیانویه که من نه گریسم، بوومه ته باعیسی پرزیان، نه گهر له ده ستیان بئ؟! چ له نیستی زووتر نییه به ته نه که لیدان، به دهستی مندالّه هورتکان شار به دهرم ده کهن.

مامه شینهی ته پراح، جگه له پیهی گه وره و کچکه، هه موو جاری له کاتی پیاوان و ده ورکردنه وهی دانه و پله دا، به چپه پتی ده گوتم:

(له گهر مهی پیاوان و ده ورکردنه وه (داریه) دا، ناوه ناوه بده ده میئاودیوی که، تیتی چۆلینه،) باشه، نانئ بهم شیویه بپته سهر سفره ی خوان یانی چی؟! واتا من دزی له فه لاج بکه م، نه ک بئ خوّم، بئ مامه شینه، ئیوه چ ناویکی لیده نیسن؟! تیفکریم، له دلّی خوّمدا گوتم: من، به خوّم بارم گه لیک سووکه، به باریکی گه لیک پیرۆز ده چمه حوزور په روه ردگار، هه ره وه مابوو باری مامه شینه ش له خوّم هه لدهم، گوريس به یه کلابی پیاانگا، دوولای که یته وه چۆن؟؟)

دوچار پوژیکیان له لادئ، له سه رجوخینان چۆکم دابووه عهردی، به رم له په وسه ی گه نم گرتبوو (یکوئیکدوو،) دووسئ و سئ، پیتداده چوومداریه به کداریه دوو،) هیچم ئاودیو نه ده کرد، مامه شینه به دیار سه رمه وه

پاوه ستابوو، به چپه ده یگوت:

(حه سۆیانیه سۆیانى) ئاودیوی که، تیی چۆلینه، من هه رگیز خۆم
شیلونه ده کرد، له سه ر ده ورکردنه وه ی خۆمه ه ژده تۆزده داریه پینچ،
به رده وام بووم، مامه شینه له قاران چاری چووبوو ه تۆقه ره ی سه ریده هات
و ده چوو ژانی هاتبووی، نه ده حه جما، ئیتر پاش عه سرێکی دره نگ
ده ستمان به ربوو، گه نم له لۆری بارکرا، به رپکه وتینکه گه یشتی نه وه
مه نزل، مامه شینه بانگی کردم گوئی:

هابگره، ئه وه هه قده سستی ماندووبوونی ئه مپۆت، به لام ئه وه پیت
ده لیم: نه که ی جاریکی تر رووبکه یته وه ئه م دوکانه، قاچت ده برمه وه،
به ده سستی خۆت خۆت نان برای کرد، برۆ لاچۆ له به رچاوم، نه گبه تی
کوپی نیگبه ت، ده ی له خۆت هه لده .

: خۆبیستان چونکه دزیم بۆی نه کرد، چۆن؟! به پاره سووان وه ده ری
نام نان برای کردم،

که پیم له دووکانی مامه شینهی ته پراچ بړا، دیسان که رم لئ که وته
 قوپئ، سبهینه کئ زوو تاریک و پوونی به یانی، شلوخواو، بئ واز له مال
 ده رکه و تم، قاوه ل تیم نه کرد بوو، له لایه کی دیکه وه پتلوه کانم فلته فلتيان
 بوو له پیم، ديقه تم دایه سر په نجه کانی پیم، وه کو فره په په سیلکه،
 چوڼ له ناو هیلانه سهریان دهر دینن، نه وده موی داکانه و بابانه دانیان بڼ
 دینن، بیچوه کان ده که ونه سهره قوتکئ و زیکه زیک و سیکه سیکنه وها
 سهریان دهر دینابوو، هه رته وه مابوو هاواریکه ن، نه مزانی نه به هانای زگمه وه
 بچم، یان به هانای په نجه کانمه وه، که و تېوومه نیوان چالان و مالان،
 فکرم ئالوزو پالوز بېوو، هه ر به پړوه بیرم لیده کرده وه، کاتئ هشیار
 بوومه وه سهرم بلند کرد، له پیش قاپی مه یخانه بووم، دیتم، به کیک
 له سهر کؤسپه ی دهر گای یانه له سهر چاو لئ که و توه، به ک لات عاردي
 به خوی گرتوه، خه وی لئ که و توه، تومه زه سر هیواری هینده ی

عاره قی ساده و قاچاخی عه نکاوهی خواردبووه، ته واو سه رخۆش ببوو، له په لویۆی خستبوو، ئاگای له خۆی برابوو، شه ودره نگ بووه، پێ به ده ری نه کردبوو به مـالـ بکه ویتـه وه، زه حـمه تی نه داـبووه به رخۆی، هـر له وێ سـه ری به کۆسـپـه ی ده رگای مه یـخـانه کردبوو، کـپ خـوی لـیکه ونبوو.

لـیـی چـوومه پـیش، نه خـتـیک پـامهـژاند، نه خـیر، ئاگای له خۆی نه بوو، سه رنجـم لـیگـرت اجـووتـیک پـیـلـاوی تـازـه و نوـی له پـیدا بوو، به ئه سـپـایی پـیـلـاوه کـانـیم له پـیـی دا که ناند، له پـیـی خۆم هـه لـکـیشـا، پـر به پـیم بوو، پـیـلـاوه کـانی خۆم له پـیـنـگـانی دا نا، پـۆشـتم، چـووم له چـایـخـانه دا نـیـشـتم، داوای ناـن و قـهـیـماغی گـامـیش و چـایـه م کرد، تهـزه کـابـرای سهـرخۆش، دوا به داوای من که مـیک به ری دا بوو، هـه سـتا بـۆه پـیـلـاوه کـانی له مهـرـه من، به سهـر پـیـی وه ده کات، له کاتـیکـا من خـه ریکـی ناـن و قـهـیـماغ خـواردن بووم، دیتـم کـابـرای سهـرخۆش به لاره لارو رهوت برـدن ده هات، هات شانی له شـانـم گیر کرد دا نـیـشـت، جـگـه ره یه کی دا گیر ساند، نه خـتـیک چـاوی خۆی هـه لـگـۆفـت، که چـاوی هـه لـپـیـنا چـاوی به پـیـلـاوه کـانی خۆی که وت و ته ماشای پـیـلـاوی پـیـی کرد، پـیـلـاوه کـانی خۆی نا سـیـیه وه، گو تی.

– ئه م پـیـلـاوه ت له کـی بوو؟!

ئـه م پـیـلـاوه هـی مـه .

که تیـفـکـریم، نه خـیر، تووشی گـۆ به ندـم ده کات پـیـتم گوت:

– پـیش نیـو سه عـات به رله ئیـسـتا به پـیش ده رگای مه یـخـانه دا رهت بووم، دیتـم سهـرخۆشـیک شهـروا لـیکـی رهـشی له بهـر دا بوو، له سهـر چـاو که ونبوو، ئاگای له خۆی نه بوو، منیش شهـروا له کهیم له هینی دامالی، تیلکه کم پیوه کرد، جـو له ی نه کرد، ئه م جـو ته پـیـلـاوه شـی کرد بووه بالیفۆکه سهـری پـیـکرد بوو، پـیـلـاوه کـانـیم له بن سهـری ده رتـنا، پـیم تی هـه لـکـیشـا، پـیـلـاوه کـانی خۆم بۆی به جـی هـیشـت، که وامگوت: کـابـرای سهـرخۆش ده می بووه ته لـی ته قیو، مه تی نه کرد، ئیتر نه من ده نگ و نه ئه وه ده نگ، به رده کی خسته بانی.

ژيان و گوزهران له ناو گه په لاوژهي شاراندا زور به زه حمه ته، نه وکس
مهرده بشي بژيوي پوژانه ي خاوخيزاني په یدابکات، نه ک شه وان به برسي تي
سه ربنیته وه، له بهر قوره قوري زگي خه ونه چي ته چاوي ((باب مردی
خه وي ليده که وي، زگ برسي خه وي ليڼاکه وي))

وابو ئيواره کيان تاريک که وتيووه عاردي، زور به سستي به ره ومال
ده بوومه وه، له زارکي کولانن گه په کي خومان سوال که ريک هه بوو، چوپي
تايه ي توپه مبيلي له پاشه ل و ناوگه لي خوي ه لده کيشا، له سر قوون
ده خشي ده روزه ي ده کرد، من به خوم زور به زه ييم پيدا ده هاته وه، ناو ه ناو
که وتبايه به رچاوم نائومدم نه ده کرد، که چي نه م ئيواره به که له زارکي کولان
که وته پيش چاوم، چاوم لييوو سه يري نه ملاو نه ولاي کرد، مني نه ديت،
مني ش ليی به گومان که وتم، خومدايه په نا ديوار، وابي نه مبيني، ئيتر
که دلنيا بوو که س چاوي لي نييه، هه ستاوه سه رپي به ته په ده ستي چوپه که ي
له قينگي دامالي و تي ته قاند خوي له حه وشه ي خويان کوتاوه .

: له دلی خۆمدا گوتم: دهردت له گيانم هه تا نه مشه و پۆرم لێ ده بێته وه
چارت ده که م.

سبه يه نهی پۆزی ئابنده ده مه ده می چيشته نگاو، له م کۆلان بۆ نه و
کۆلان، له م شه قام بۆ نه و شه قام، دوا جار له پيش دهرگای مرگه وتی
که وه له ناو بازار پ ديمه وه، چووم شانم له شانی گیرکرد دانیشتم لیم
پرسی

— چۆنی براله؟!

— واده مبینی له چ حالدامه .

— به لێ، دوتنی ئیواره ش تۆم بیني له چ حال دابووی، پهنگ و
روخساری تیکچوو، زهره هه لگه را، دهنگی نه کرد،
— ها، بزاتم بێ دهنگ بووی؟! گوتی:

— خودا لیت هه لئاگرێ، گێچه لم پێ مه که، خاوه نی کۆزیک زاروی
سه رکه و بنکه م،

— من گێچه لت پێ ناکه م، به لام تۆ نازانی من پۆلیسی نه بینم، ده بی
نه م راستیه به بنکه ی پۆلیس رابگه يه نم، تاوه کو بێن ده ستگیرت بکه ن،
چونکه توهیچ به لات لێ نییه، به ساخته چه تی وات له خۆت کردووه، نه وه
پیشیلکردنی یاسایه، ده بی سزادریی.

ئیدی زۆر پاراوه وازی لێ بینم، پیمگوت:

سه ری خۆت له به رد مه ده، بێ هووده یه، چارنییه هه رده بی راده ستی
پۆلیست بکه م، دوا ی تاوی بیدهنگی پیمگوت:

— به مه رجیک وازت لێ دیتم!

— فه رموو بلێ، مه رچی وه کو چی؟!

— به م مه رجه ی پۆزی چه ندت ده ستنده که وی، نیوه ی بۆ من، نیوه ی
بۆ خۆت، ده لێی چی؟! گوتی:

— ویژدانت بێ، چۆن ویژدانت ئاسووده ده بی؟! من له ده مه ده می
خۆره لاتنه وه تاوه کو درهنگانی شه، له سه ر قوون بخشم، که چی نیوه ی
بۆتو بیت! نه وه زولمه!

— ئەرە مامەلەيە، ھېچ پەيۋەندى بەزۇلم و ويژدانەۋە نىيە،
 — ئەگەرنا، فەرموو پېتىشم كەۋە بۆ بىنكەي پۇلىس! گوتى:
 — باشە، بەلەم تۆ پېتو مەندوو و شەقى نابى، دېتتە سەر حازرەكى،
 لەچاربەش بەشىكى خۆت ۋەرگەر، نەمن دەنگ و نەتو دەنگ!
 ئيتىر بوۋىنە شەرىك و براپەش.

سە چارمانگ بوو لەسايەي سەرى دەروژەكەرى قوون بە چوپ،
 ۋەكو ئاغاۋ فەلاح! كەدەغل و دان دەھىتە بەرەم، ئاغا بەكاۋەخۆ،
 لەسەر پەۋسەي گەنم ئامادە دەبوو، لەبىست عەربە، چار عەربەي
 لىن ھەلدەگرت، مەنىش درەنگى ھىۋاران سەرەكۆلەنم لەسۈلكەر دەگرت،
 چواربەكى خۆم لىۋەردەگرت، پاشان ھىدى ھىدى كۆلدەبوۋمەۋە بۆلەي
 پەخمەخانى ھاۋسەرم، شەۋان لەتەك پەخمەخان كۆلۈم لىن خواردەكرد،
 تادەنگانى شەۋ، دواتر بىن خەم و خەيال لەباۋەشى پەخمەخان دا، ۋەكو
 بەرخى تىرشىر پەخمە دەھات، دىنيا ئاۋبەرد باي، ئاگرى گرتبايە، كۆۋكۆي
 دامركابوۋايە، يان زەۋى سەراۋىن بوۋايە، خۆم لەگورە نەدەبەرد
 (پېشەي سۈلكەرى، پېشەيەكى پەلەختىر بەرەكت و ئاسانىشە،
 ھەرنەۋەندەي زەخمەتە، تاكو مەۋ دەستى لىن گىردەبىت، پاروۋى
 دەكەۋىتە پوۋنى، بەتەخت و تاجى شاھانە نايگۆرپىتەۋە،)

ئەۋ دەروژەكەرى كەمن و ئەۋبىۋىن بەنۇست و ھاۋبەش، بەگوتەي
 خۆي يەك لەچارى دەستكەۋتى پۇژانەي سۈلكەرىكەي بۆمەن ۋەلا
 دەنىت، بىگومان درۆي دەكرد، ئاپاك بوو، خانىن بوو درۆي لىم دەكرد،
 لەم لارە ھەندىكى لىن دەقاچاندەۋە، لەپۇژى بازارى قىامەت دا، لەحزور
 پەروەردگار بەرۋكى دەگرم، مافى خۆمە ھەرگىز لىتى خۆش نابم، چونكى
 ئەم قورمساخە، دەيگوت:

(كارى ئىمەش بەستراۋەتەۋە بەبازار، ئەگەر ئەھلى بازار، بازارى
 كاللاۋ شىتومەكەيان گەرم وگور بەرەۋاج و ھەرمىن بوو، بازارى ئىمەش
 گەرم دەبىت، ئەگەرنا، بەپېچەۋانە بازار كۆدەبىن، دەستكەۋتى ئىمەش،
 چىنى سۈلكەرانى ۋلات لەكورتى دەدات،)

نه وځا هېښتانه کڼ، له گه ل نه م فرت و فېل و که له که بازی و کڅسه
کڅسانی و سیبه ندیه تی نه م قورمساخه لیتی ده کردم، من، به م چواریه که
ته پلې شاهانه م لیده دا، به لام له ناکاو نازانم نه و نامه رده، عارد قووتی دا،
عاسمان هه لیکیشا، جنوکه سوورگومیان کرد، چی به سهرهات ۱؟ نازانم،
نه و بن په وشسته له په لوپووی خستم، دیسان شیرازه ی ژیانم له باریه ک
هه لوه شاهه، که وتمه وه سهرساجی علی.

بەرداشى پۆڭگار لە دەوران دەورانى خۆيدا ناكەوئ، منىش بە ژيانى دۆمانە
پاھاتبووم، نانى ئىوارەم مسۆگەر بايە، قەت لە خەمى ژەمەنانى بە يانى
دانە بووم، ھىچ پاشەكەوت و دەستمايەم نە بوو بۆ پۆڭانى تەنگانە، وابى
چنگە چۆپەكى لە گەلدايەكەم، بۆ ئەوێ ھەوچە دەستى پياوى نامەرد
نەبم، چونكە لە ژياندا لە ھەموو ناخۆشەكان ناخۆشتەر ئەوێ! مەو دەست
لە بەر پياوى ناكەس بە چەو بەرچاوتەنگ پان بكا تەو، شەرمە، ئەسلەن
مەردە نىيە بۆ مەو، بۆيە من ھانا و بەر دزى و پىگى دەبەم، نەبادا
پۆڭى لە پۆڭان گەندەيەكى ناپاك جەسارەت بكا، خۆى لە سەرم ھەلکەشت
و زمان پەپى بکات بۆ: دوو عانەم قەردارىچە ددى چيە؟! زمانى دەبەم،
مەو لە پەوێ ئەو كەسانەى كە دىلى پارەو پەوێ، بەزەبى پارە لىدەخوێ،
ھەردەم تەنكى لە سەپى بىت، ھەرگىز دەر فەتيان پى نەدات زمانيان
بگەپى، ئەم پەوێ كىيانە ھەندىكيان خاوەنى دوو (ھىزەن)، ھەيە سى ھىزەى
لە بن دەستى دايە، ھى واشيان ھەيە خەدانى چوار ھىزەيە، ئەو چا دەچن
دۆنى خۆيان لە ھىزەيە كەسانىكى دىكەدا بە تال دەكەن، خەلكى دىكەش

هەن دەچن دۆنی خۆیان لەهیزە ئێواندا بەتال دەکەن، تۆ بڕۆ لێی
بپرسە، پێی بلێ: تۆ کە لەدەرەقەتی یەک هیزە نایە، چۆن پێدەوستی
چوار هیزە تۆی بکەیت؟! مۆزە مۆزە مپومۆ، یان بەدوای هیزە
کەسانی دیکەدا بگەرێی دۆنی خۆتی تێبکە، بەمەرچیک؟! هیزەکانی
لەمەرەخۆت لەبێ دۆنی وەک چەرەمە چەقالتە هیشک و پەق و تەق
بوونەتەرە، تەرپایەتیان تێدانهماوە، ئێسڵەن تەریفە بوونە لەتێنان، ئێگەر
پەباس نەکریتەرە؟! لەکارەدەکەون، چیتەر زاورێ ناکەن.

دوای ئەوەی ئەو هەتیو سەرالکەرە قوون بەچووپە وەک (لەمەچێر)
شوون بزد بوو، نان بپای کردم، تێمابووم، هەرچەندی سەرم دەهێناو
دەبرد، نەخێر کاریک نەبوو دەستی پێوەبگرم، بۆیە دیسان کەوتەو
ژێرباری قەرزو مانگانە کرێی خانووی هەببەت خانباکەمیک باسی
هەببەت خان بکەم! ئەو خانمە بێوژنەکی سوورو سپی، قژزەرد،
چاوشین، بالابەر، نەزۆرباریک نەگزشتن، ئێگەرچی بەناوسالدا
کەوتبوو، بەلام ئەو کەفەلی بوو، چونکە زاورێی نەکردبوو، نەقەپابوو،
بتهووبوو، بەگۆتەیی خۆی گواپە پەحمەتی هاوسەری لەدلی نەهاتوو
ژنی بەسەریبێت، ئۆجاغ کۆربوو، جگەلەم خانووی ئێمە ئەو تیایدا
ناکنجی بووین، حەوشەو خانووبەرەکی دیکەشی لەگەرەکی (جوولەکان)
بەمیرات بۆی بەجێ هێڵابوو دابوویە کرێ، فرەدەولەمەند بوو، تەنیا بال
بوو ئەگینا لەهیچی کەم نەبوو.

ئەوەی پاستی بێ دەمیک بوو مرخی خۆم لەهەببەت خان خۆش
کردبوو، بەلام جەسارەتم نەدەکرد خۆم لەقەرەیی بدەم، ئێگەرچی
دەمیکیش بوو، لەدیدو پوانینی هەببەت خان بەگومان کەوتبووم، کەچی
هەر دەترسام، چونکە جاری وابوو پیاو!

زەردەخەنەو چاوی ئافرەت بەهەلە دەی خوینیتەرە، بۆیە خۆم لێ
دەپاراست، نەکا لێم توورەبێت، لەپک پابچێ، تووشی گۆبەندم بکات،
شەو شیتاڵم تێهەلدا تە کۆلان.

وابوو پەحمەخانی هاوسەرم لەسەر مانگ و پۆژی خۆی بوو، بۆیە وای

پې باشبور، بچيته وه مالى دايكى، له وي زگه كې دانيت، به بيانوړى نه وه
 ليره كه سيك نيه خزمه تى بكات، هه تا نه و پژهى به خوده كه ويته وه،
 منيش نه بوومه پنگر، پيمگوت: به ثاره زوړى خوت بكه، نه وه نيشي ژنانه،
 خوت چونت پېباشه، وابكه وايو پرياسكه ي پېچاره، برده وه بۇ مالى
 دايكى، چهنه پوژيک دواى چوونه وه ي په حمه خان بۇ مالى دايكى، پوژيكيان
 ده مه ده مى نيوه پو، هتواش هتواش به ره و مال بوومه وه، چومه حوشه و
 ده رگاي هـوده ي خومان كرده وه، دنيا گهرم بوو خوم ته نيا كرد، تابلي
 بيازو مه لول، له سهر تريقه ي پشت لن پاكشام، چاوم برېبووه بن
 ميچى ژوره كه مان، سهرى خانووه كه به شيوره ي (چاتى) به شيلمان وگه چ
 وكه رپوچ و قسر سهرى گيرابو، بيرم له وه كرده وه ناخو كى هونه رى
 داهينانى چاتى بوو.؟! من، له م خه يالانه دا بووم، هاكاديم هه يبه ت خان،
 ليم وه ژوره كه وت، گوتى.؟!

– ويده چن نه ساغ بى، واله سهرپشت پاكشاوى.؟!
 : هه رله جيوه نيوه پاسه بوومه وه، نازانم چون به سهر زمانم داهات
 گوتم،

– نه ژنوم شله، له وانه يه ناوكم كه وت بيت، گوتى:
 (كابزانم دريژبه و چوكت بنووشتي نه وه.) له سهر پشت پاكشامه وه،
 نه ژنوم نووشتانده وه، پيلووم داداوه، هه ستم له خوم برى، هه يبه ت خان
 له سهر چنچك هه لقونجا، به نه سپايى ده ستمى له ناوكم وهرده دا، دلّم كه وته
 خليله و ليدان، نه خير، به هتواشى ده ستم بۇ ژيره وه ي برد، به نه سپايى
 ده ستم گه يانده ماخومرده كه ي، به ناسته م خوى جوولاند، به لام به سهره
 خوى نه هينا، گوتى (نه وه تاني ناوكت به لاي راستدا كه وتووه)، به فيلى
 خو جولاندن، ديسان ده ستم گه يانده وه دواپراوه كه ي، پر به نيوله پم بوو،
 گوتى:

– وادياره ده بريوى، نيازى خراپه ت هه يه، ها.؟!
 خوم له گيلى دا، گوتم:

– نه رى گوت به نام لادا كه وتووه.؟!

له گه‌ل ده‌ست لیدان و هه‌لاره‌ی گهرمی مامزۆکه‌ی! حه‌یته‌که‌چه‌ل
وه‌کو (مار) سه‌ری قیت کرده‌وه، په‌شمالۆکه‌ی هه‌لدا، شه‌پازلله‌یه‌کی
تیسره‌واند، گوته‌ی (له‌مه‌پرسه، به‌کام لادا که‌وتوو؟)
: کارله‌کارترازا، پالیکم به‌سنگیه‌وه‌نا، به‌سه‌ر پشتدا وه‌رمگپرا، لئی
هه‌ستامه‌وه سه‌رچۆک، هه‌ربه‌خۆم هینه‌که‌یم له‌لنگی دامالئی، خزیمه
ناولنگانی، هینه‌ده تامه‌زپۆبوو، چاوی هاویتیبووه سه‌ریه‌کدی، له‌گه‌ل
نیخه‌نیخ که‌وتیبووه حاله‌تی نه‌ستی، له‌به‌ره‌خۆی ده‌یگوت (په‌حه‌حه‌حه‌ح)
ئه‌وخانه‌ ئه‌گه‌رچی به‌ته‌مه‌ندا که‌وتیوو، به‌لام گشت ئه‌ندامی له‌شی وه‌کو
په‌نیری ته‌پوتازه‌ی کۆچه‌رییه‌کانی زۆزان وابوو، هینه‌ده به‌تام و له‌زه‌ت
وچێژداربوو، مه‌پرسه‌؟!

لیتان ناشارمه‌وه له‌و پۆژه‌به‌دواره پارووم که‌وته پۆنی، خیزیوه‌به‌که‌ت
به‌سه‌رم داباریجاری له‌لای وێره مانگانه‌ی کرێی خانووم له‌سه‌ر په‌ش
بۆوه، ناوه‌ناو ده‌ستی هاریکاری و یارمه‌تی بۆم درێژه‌کرد، باروبووی
ده‌کردم بۆخه‌رجی مال، هه‌رکاتیک دیتبای! پۆشاک وپێلام نیوداش
وکۆن بووه، هه‌ندیک پاره‌ی له‌گیرفانم ده‌نا، ده‌یگوت (خۆت پێ پۆشته
بکه‌وه) ناوه‌ ناوه‌ که‌کوتال فرۆشی گه‌پۆک که‌ده‌هات بۆ گه‌ره‌ک و کۆلانی
ئیمه، کوتالێ بۆخۆی و په‌حمه‌خانی هاوسه‌ریشم ده‌کریئاله‌بیرم نه‌بوو،
په‌روه‌ردگار به‌زگه‌کی دووبه‌چه‌کی جوانی پێمان به‌خشی بوو، کوپێک
وکچێک، ناومان لێناوون (سۆره‌و بۆره)، هه‌یه‌ت خان زۆر به‌به‌زه‌یی
ومیه‌ره‌بان بوو، هه‌رگیز درێخی نه‌ده‌کرد، ده‌ست کراوه‌ بوو، به‌هه‌موو
شیوه‌یه‌ک باروبووی ده‌کرین، بێ بوغزو زۆر نه‌رم و نیاو بوو،

له‌مه‌وه، په‌حمه‌خانی هاوسه‌رم له‌هه‌ردوو‌کمان به‌گومان که‌وتیوو، دلێ
کرمی تێکه‌وتیوو، بۆیه هه‌یه‌ت خانی دابوو به‌رجۆتگان، له‌منیش لالوت
بوو، له‌پاستیدا ناوه‌قی نه‌بوو، چونکه‌ قسه‌ی خۆمان بێ، پیاوی مخه‌ننه‌ت
زۆر، بێگومان من، هه‌رله‌سه‌ره‌تادا له‌و پۆژه‌ ده‌ترسام، پرسم لێ ببیته‌وه
به‌په‌ته، چونکی له‌ختوخۆرا نه‌یانگوتوو! (مانگا به‌دزی که‌ل ده‌خوات،
به‌ناشکرا ده‌زێ) په‌حمه‌خان دلنیاوو که‌ ده‌ستم له‌گه‌ل هه‌یه‌ت خان

تیکه ل کردوه، به لام پاست و پهوان نهیده درکاند به پرومدا هه لئین،
 گهره کی بوو به چاوی خۆی بمانبینن، وابن زمانمان نه گه پئ، من، تیکه یی
 بووم، وهلی دهست خه له تم دها، سه ره مانگان پارهی کرپی خانووم
 ده دایه دهست په حمه خان، ده مگوت (بیده دهست هه بیته خان) پاره که ی
 ده دابه هه بیته خان، دواتر به دزی پاره که ی بۆم پت ده کرده وه،
 به مه لئیی تیچۆلابوو، زمانی ده به ستره که چی هه ره بگومان بوو، وه کو
 پشیل و مشکمان لئ هاتبوو، هه رچی من بووم چاره چاوبووم په حمه خان
 مژوول بیت، وه بی خۆم تیکه م بچم دلی هه بیته خان پازی بکه م،
 هه رچی په حمه خانیش بوو وه کو پشیل خۆی دانوو ساندبوو، هه رکاتی
 سه ره دهرینم پشتی ملم بگرئ، من قهت خۆم شیلو نه ده کرد، به سه ره خۆم
 نه ده هینا، هه ندئ جار که په حمه خان ده چوو سه رشۆرک، خه ریکی
 خۆشوشتن ده بوو، من، کاری خۆم و هه بیته خانم به چی ده گه یاند، فرت
 و فیلی وام ده کرد، سه ری لئ ده شتوا، له گه ل نه وه شدا ده یزانی کاکه و
 براله یه که له ئارادایه، به لام هیچ به لگه ی دروستی به ده سته وه نه بوو،
 چونکه نه گه را! (دزو خاوهن مال یه کبوون، گا، له کولانکه ئاودیو ده کهن)
 نه وجا خوای ده کرد (نۆبه دار) خیاوکی له چاوی خۆی ده کرد، فرت و فیل
 زۆره، کللی ده رگای هه وشه م له هه بیته خان وه رگرتبوو، ناوه ناوه دوی
 نوژی شتوان، به بیانوی چایخانه و سه ردانی براده ران ده چومه ده ره وه،
 تاده مه ده می مال نوستان، درهنگ تریش نه وجا ده چومه وه، به نه سپایی
 ده رگای هه وشه م ده کرده وه، خۆم فجوری ژووری هه بیته خان ده کرد،
 چراکه مان وهک چرای دزان زۆرکز ده کرد، به بی دهنگی ئاویزانی یه کدی
 ده بووین، پشتی هنگی به هتواشی ده چومه وه ده رئ، ده رگا که م کللی
 ده داوه، فیجا ته قهقه له ده رگام دها، جاری وابوو په حمه خان به ئاگا بوو،
 ده هات ده رگا که ی ده کرده وه، هه ندئ جاریش خه وی لیده که وت هه بیته
 خان ده چو بانگی ده کرد، پئی ده گوت:
 (هه سته کیژم ده رگا له م پیاوه بکه وه) په حمه خان سه ره ده ری له م
 به زم و په زمه ده رنه ده کرد، نه یه دزانی چباس و خواسه ؟!

ئەم تىكەو لىكەيە زەمەنىكى زۆرى خاياندى، دواتر بىرم لىكردەو،
نەخىر، ئەم تىپو درۆيە بىگومان تاسەر سەرناگىر، لەلايەكى دىكەو
بەھىچ شىۋەيەك دەستىم لەھەيىت خان بەرنەدەبوو، نەمدەتوانى
دەستبەدارى بىم، پۇژىكىيان بەھەيىت خانم گوت:

– دەلىنى چى؟! بالەسەر دەستوورى خوداۋ پىتقەمبەر، ناۋى خوداۋ
لەي بىنين، ھى بن بەپى بىتە سەر بەپى، بامارەت بىكەم.

– مەن پىم خۆشە، بەلام ئەي پەحمەخان چۆن.؟!

– قەيدى چىيە؟! خۆ ژن ژنى نەخواردو، ئەوھى پاستى بى، مەن
ناتوانم دەستبەردارى تۆبىم، چونكە لەدەروونەو پەپەدەل خۆشەم دەۋىي.
گوتى:

– ئەگەر بىشى پەحمەخان پازى بىكە؟! مەنىش خۆشحال دەبىم،
پىداچوو گوتى: مەن لەزمانى ئافرەت دەگەم بىگومان لەم بارەيەو
پىگىرى دەكات، ناخۆشترىن شت بەلاى ئافرەت مەسەلەى ھەۋىدارىيە،
بەلام ھەرىي پىدە بلى: زىپو زىو، خىلى گرانبەھا ھەرچىت دەۋى بۆت
دەكپىم، چونكە ئافرەت شەيداۋ مردوۋى زىپە، تەماحى زىپى پىدە زمانى
دەبەستى، دلىيام نەرم دەبىت.

لەم بارەيەو زۆر بەبەرداگەۋىم، نەخىر، بەردى ھەلدەدا بۆ ئاسمان
سەرى خۆى دەدەبەرى، دەيگوت: (بلى: بىمەر،، دەمەم، بەلام بۆئەۋەيان،
نەخىر،)

: ئىدى لەسەر گەفتى ھەيىت خان، بۆم تىكەۋشى، ھەندە، ھەندە
ئالتوونت بۆ دەكپىم، ھەرچى تۆ دەخۋازى ئامادەم بۆت دابىن بىكەم،
سەرم لەبن سەرى نا، چەنەم لەسەر ھەلنەگرت، ھەتا سەلماندى، پارە
پارەى ھەيىت خان بوو، مەن خەنجەر لەكابووم.

(ئەوھى مايەى سەرسورپمان و نىگەرانيە، ئەم جۆرە ئەقلەتە،
ئەقلەتە ئافرەت بەرامبەر بەزىپ، ئامادەيە لەبەرامبەر ھەندىك خىشلى و
زىپ دەستبەردارى ماف و بەرژەۋەندىيەكانى خۆى بىتەلام مەن والە ئافرەت
گەيشتووم كە ئافرەت لەبەرامبەر كارەسات لىقەۋماندا زۆر بەھىزىو

خۆراگره، بۆسه لماندن! باسی ئازايه تي شيره ژنيك ده كه م كه له ميژووي
هيچ ميلله تيكدا هاوتاي نيبه له پیده شتی كۆيه، پيشمه رگه يه كي له شكري
هيژي پيشمه رگه ي كوردستان، له شه پتي ده سته و يه خه دا، له سەنگه ري
به رگري كردن له گه ل و خاكي نيشتي مان، به چاوساغي جاش و به گولله ي
سه ربا زاني ئيراقی شه هيد ده كرئ، تهرمي پيرۆزي له گۆرپه پاني شه ردا
به جي ده ميئن، كه شه و دادئ هيژي پيشمه رگه پاشه كشه ده كه ن، به لام
جاش و جه يش ئه م ناوه چۆل ناكه ن، سئ پۆزان ده ميئن نه وه، هاوسه ري
پيشمه رگه ي شه هيد، كه ده زاني سه رداره كه ي شه هيد كراوه، هه ربه م شه وه
سه رپشتي لئ ده به ستي، خۆي ده گه يه نيته تهرمي پيرۆزي شه هيد، بۆ
ئه وه ي نه كا ته رمه كه ي بكه ويته بن ده ستي جاش و جه يش، له سه رلبا ديك
دریژی ده كات، جوان لولوی ده دات، به گوريس ده ي پيچيته وه، هه ربه م
شه وه، به هه رحالئ هه به وه ده بيا له كونه شاخ دايده نئ، گو تيان: دووشه و
و دووپۆز به تا قسئ ته نيا به دياريبه وه داده نيشي ت، هه تا جه يش و جاش
گه رابوونه وه، دواتر هيئابوويانه وه بۆ ئاوايي به خاكيان سپاردبوو.)

: بۆيه سه ير م پئ دئ، كه ده بينم ئافره تي وا هه ن، له ئاستي زپردا،
هيئنده بي و ره و به جاره كي داده رمين، نان و ئاويان لئ بيره، ته قه ي
سه ريان دئ، كه چي پارچه زي ره كيان پئ ببه خشه، به م پارچه زي ره له دل
و ده روونه و خويان به خاتووني دنيا ده زانن،

به پاره و پولی هه بیته خان، له بازارپی ئاسنگه راندا دوکانیکم به کری گرت،: قه پاسه لغا و پیشمه سه رکه له سنده مزه نگوله دریشه سووژنداسقه ران گقه یناغشه نه ی دارو ئاسنه سه سانلا پوته پیشه قانده ولککند پتیرپاویه ی ئاو کیشان کۆلسکه زنجیرچه و دیمکه مه تاره خا که ناسپیمه په داسو که ته وش ی و هورده و آله م تیدا ده فروشتبه لام چونکی ئاره قه م پیوه نه کردبوو، به پای پیلان چینم لیده کرد، بویه قازانچ سه ری مایه ی ده خوارد، کاتی که به ئاگا هاتم وا خه ریکه ده ستم له بنی هه بنانه دا ده مینس، که و تمه ژیر باری خه مان، چیم له خۆم کرد، به چی وه لامی هه بیته خان بده مه وه؟!

هه رگۆپانکاریه که که له دنیا دا پرووده دات، بیگومان هه ندیک تیدا خه نی ده بن، هه ندیکیش گه نی ده بن، سال، هاوچه شنی شه و پۆژه، دیت و ده پوا، ئاگری جهنگی نیوان ئیراق و ئیران هه لگیرسا، له و ماوه یه دا ئاشنایه تیم له گه ل مرویه که پهیدا کردبوو ده سستیکی (گۆج) بوو، به سه لیمه گۆج ناسرابوو، گۆجه له سه ر حه وت کندی یاری ده کرد، پتیوی بوو، فیلی

له شه‌یتان ده‌کرد، ده‌ستخه‌پو‌ی د‌ه‌دا، هه‌تله‌ی چه‌قینی ده‌کرد، پو‌ژیکیان دو‌قو‌ل‌ی له‌دو‌وک‌ان دان‌یش‌تی‌وو‌ین، به‌ده‌م مل‌چه مل‌چی جای د‌یش‌له‌مه‌وه و هه‌لم‌ژینی دو‌وک‌ه‌ل‌ی جگه‌ره‌گو‌تی:

— چه‌زده‌که‌ی خ‌یر ده‌ستت بگ‌ری؟! —

— ئه‌ی بو‌چی نا؟ که‌س ده‌ستی که‌ره‌می گ‌ی‌راوه‌ته‌وه، تا‌کو من

بی‌گ‌ی‌ر‌مه‌وه،

:جگه‌ره‌یه‌کی د‌یکه‌ی دا‌گ‌یر‌سان‌دو دوو س‌ئ م‌ژی ل‌یدا، دو‌وک‌ه‌ل له‌ده‌م و‌کو‌نه تفنگ‌ی دا سه‌ری کرد، زو‌ر‌که‌س هه‌ن بو زمان کرد‌نه‌وه به‌ر له ئاخافتن جگه‌ره داد‌ه‌گ‌یر‌سی‌ن‌ئ زمانی ده‌کر‌یت‌ه‌وه، دواتر سه‌لیمه گ‌وج گو‌تی:

قو‌ن‌ته‌رات‌سی چ‌یش‌تخانه‌ی نه‌خو‌ش‌خانه‌و به‌ندیخانه‌ی شارم له‌کار به‌ده‌ستانی حکومه‌ت گ‌رت‌وه، به‌لام به‌ته‌نیا به‌من ناسو‌وپ‌ئ زه‌حمه‌ته، بو‌یه چه‌زده‌که‌م نه‌گ‌ر ئاره‌زوو بکه‌ی بو ماوه‌ی س‌ال‌یک به‌هاوبه‌شی پ‌یکه‌وه پ‌یوه‌ی ده‌خو‌ل‌یت‌ه‌وه، دل‌نیام خ‌یر ده‌ستمان ده‌گ‌ری‌ت، جانا‌زانم تو ده‌ل‌ئی چی؟! ب‌ن چه‌ندو چوون گو‌تم: زو‌ر‌چا‌که په‌نا به‌خ‌را

ئیدی ده‌ست‌به‌کار‌بو‌و‌ین، پو‌ژانه لیستی ژماره‌ی نه‌خو‌شه‌کانی نه‌خو‌ش‌خانه و لیستی ژماره‌ی به‌ندییه‌کانی به‌ندیخانه‌مان له‌ژم‌یر‌یاره‌کانی په‌یوه‌ندار وه‌رده‌گ‌رت، به‌گو‌یر‌ه‌ی هه‌ردوو لیست: نان‌ه‌یل‌که‌گو‌ش‌تم‌پ‌وه‌نیس‌ک‌ماس‌ت و‌که‌ر‌سته‌ی چ‌یش‌ت ل‌یت‌ان‌مان له‌بازار ده‌ک‌ری، یه‌ک‌یک له‌و که‌ر‌ستانه که‌ده‌بو‌وايه پو‌ژانه بی‌ک‌ر‌ین د‌و‌شا‌وی ته‌ما‌ته‌بوو، زو‌ر‌به‌گران له‌سه‌ر‌مان ده‌وه‌ستا، پو‌ژیکیان گ‌وجه گو‌تی (نه‌گ‌ر کار نه‌وا ب‌پ‌وا، قازانج سه‌ری مایه‌ی ده‌خوات، به‌لام تو هه‌ر ه‌ین‌ده‌م ئارام له‌سه‌ر بگ‌ره، هه‌تا تامی زاری کارمه‌نده‌کان ده‌که‌م، هه‌ر‌ئه‌وه‌نده‌م به‌لاوه زه‌حمه‌ته هه‌تا ده‌ستم ده‌یان‌گات‌ئ، ف‌ی‌جا به‌چا‌وی خ‌ۆت ده‌بینی چو‌ن؟! ده‌سته‌م‌ویان ده‌که‌م)

گ‌وجه‌ی سه‌روه‌ستاو هاوبه‌شم، زمان‌یک‌ی هه‌بوو دو‌وپ‌ش‌کی ده‌قه‌ری دیار‌به‌ک‌ری که‌وی ده‌کرد، گ‌وجه ه‌یدی ه‌یدی ده‌ستی به‌پشتی کارمه‌ندان به‌ر‌پ‌رس له‌هه‌ردوو چ‌یش‌تخانه‌ی نه‌خو‌ش‌خانه و به‌ندیخانه‌دا ده‌ه‌یت‌ا، نازانم دو‌وع‌ای به‌سه‌ریان‌دا ده‌خو‌ین‌د، یان جادو‌وی ل‌یک‌ر‌د‌بو‌ون، زمانی

هه مووانی به ستابوو، بۆ ده سسته پۆدانی لێژنه ی چاودێری و پشکنین
 له سه ر خوارده مه نه ی هه ردوو چیشته خانه که، دوو کارتۆن پراپه ر له قوتوه
 دۆشاوی ته ماته ی توسانی سه رمۆری تورکی و له گه ل ژماره یه ک قۆدی
 به تالی له سه ر تاخچه ی چیشته خانه کان پیزکردبوو، که چی له جیاتی
 دۆشاوی ته ماته (سلفه سۆر) مان هورد ده کرد، پاشان ده یانکو لاند،
 ئه و جا ترپاته که یان لێده گرت، سۆراوه که یان ده کرده ناوچیشته ی شله،
 له گه ل باینجان بوویه، په تاته و پیا، له گه ل هه ندیک پیل و په راسووی
 پیره (بزن) یان ده کرده چاوی تێکیان هه لده شێلا، تۆبلی! چیشته چ
 چیشته؟! وه کو چیشته مچیور، تام ئاوی ساردی لێده هات، بۆماوه ی
 یه ک سالی په به ق ئه م شیوه به تام و له زهت و چیژداره مان ده خواردی
 به ندی و نه خۆشه کانی هاو نیشتمانی خۆمان ده دا، به لامانه وه هیه گرنه
 نه بوو، گرنه فره قازانچ بوو، له م باره یه وه سه لیمه گۆجی هاویه شه م
 له تریقه ی پێکه نه نیی ده دا ده یگوت: (ئو نه خۆشانه چاکیش ببه نه وه
 هه ر ده مرن) که واته به رله وه ی به مرن، بائیته مانان خێریان لێ ببینن،
 ده یگوت: گیراوه کانیش حه قه مستن، چونکه مسۆگه ر بزانه ئه وانه له سه ر
 دزینی مریشک به ندکراون، تیا یاندا هه یه له سه ر دزینی مزه خه یه کی ئاوی
 مزگه وت گیراوه، ئو په یسکه دزانه له ناویانگ و شوهره تی گه وره دزانی
 ولات که م ده که نه وه، بۆیه ئه م سلفاوه شیانی لێ حه رامه .

به ئێ ئه رباب، که سه رکردایه تی سیاسی ولات دوو چاری له خۆبایی
 بوون و لاساری و سه ره پۆیی ده بن، ولات دوو چاری کاره ساتی دلته زین و
 میللته به ره و ئاقاری هه لدێر ده بن، شیرازه ی ژیا نی کۆمه لایه تی له باره یه ک
 هه لده وه شێته وه، یاسا پێشێل ده کری، گه نده لکاری په ره ده سه یئێ،
 مشه خۆر و هه لپه رست و دزو جه رده ی وه کو (من و سه لیمه گۆج) چینه ی
 لێده که یین.

که سال ته و او بوو گرێبه سته ی کاره که مان به کۆتا هات، زۆر له دلمدا
 گران بوو، ته ما حکیریبوو، داوام له گۆجه ی هاویه شه م کرد، بادوو باره
 گرێبه سته کان نوێ بکه ینه وه، گوته:

(نهخیر، تو نازانی، هیشتا نوما، نهوه قوماره، قوماربازی بلیمهت و هوشمه ند، نه و قوماربازیه که له ده سستیکی یاریدا ده سته گولنی خوئی لیده دات، ده ست ده کیشیتته وه له یاری کردن، نه گهرنا؟! له دیما هیدا ده ست له گونان ده مینیتته وه دریژه ی پیدا کوتی: خه مت نه بی نه وها تیک نه دراوه چاکبیتته وه، هه تا نه و گهره لاوژیه ش له نارادابیئت، تانه و کونه مابن نه م بایه ی هه رلیدیئت، جاری برۆ پشوو هک بده، باگیانت ئاسوده بیئت، چاوه پوان به بزانی له پوزانی ناینده دا چی پووده دات؟! هه نگین به گویره ی بارودوخ تیه له ده چینه وه.)

به نده، به رله وه ی له گه ل گوجه ببین به هاوبه ش، وه کو دزیکی ناقولوا لیزان شانازیم به پیشه و کرده وه کانی خۆم ده کرد، کاتی که دوباه دوا ی بانگی نویژی به یانی ده چومه سه رمالان، کۆنه جاجم بووايه، که چه لباد بووايه، که ونه په پو لقه شه په بووايه له سه ر پشتی ژن و مندالان تپروو ده هاتم ده مرفاند، یان که به ده مانچه ی پلاستیک پتشم له کابرایه کی بی چهک و به تای کراسی و ده ریپ ده گرتته وه کورتهک و شه روال و که وشه کانیم لی ده ستاند، یان به هۆی چوپۆ عاره ق، مریشک و که له شیرم سه رخۆش ده کردن، گیرفانی خۆم پتیا ن گهرم ده کرده وه، له په نا نه م کرده وه تروها تانه وه به شانازییه وه ناوم له خۆم نابوو (دز) پیمو ابوو که سه رتاسه ری ولاتدا دزیکی وه کو خۆم ئاسای به جورته ت و چه له نگ و عه گیدو میرخاسی تیدانیه شان بدات له شانم، نه وه یه ده لێن! ((له بی خه به ران که شککه سه له وات)) نه وه ده قاعده ق به سه ره خۆمدا ده شکبیتته وه، خۆم، به خۆم ده گوت: ترچیو، منیش به خۆم ده لیم دز، وه لاهی شه رمه بۆمن به خۆم بلیم دز، نه سلن چاوو پووی ده وی به خۆم بلیم دز، به سه لیمه گوجیش بلین دز، ناخر من توژی بن پی ناشکینم له فرت و فیل و که له که بازی و دزی و چاو به ستانه وه، من هیشتانه کن تاز به ریوه م، که چی گوجه له وسه ر گه راوه ته وه، نه و! به زه بری هیزی دراو گه وره پیاوانی ده ولت له ده کات، چه شنی مابن بۆ پام ده بن، پاره به رد نه رم ده کات، که پاره یان بۆ پاگرئ، به نه سپایی دینه به رده سته

گوئی خویان برده ده نه وه، جاحه زیكات لغاویان ده کات، یان مه رامی
لټی به بې لغاو سواری پشتیان ده بیت، نیتر بې دلۀ پراوکی به هه وه سی
خوی لټیان ده خو پټی.

بیستومه ده لټن: باوه گوره ی شهیتانه کان سی پټی له خوی
هه لده دا هه لده پری سه مای ده کرد، شهیتانه بچکوله کان لټیان پرسى:
- باوه گوره پټمان بلئ بزاینن ئه م شایى و هه لپه پکئ و خوشیت
له پای چیه ؟! گوئی:

- پوله کانم، ئاده میزاد (سکه) ی پاره ی دامه زړاندوه، پاره و پوول
دروست ده کهن، لټره به دوا نټمه ئیسراحت ده کهن، چونکه هه رچی
په وشتی به رزی مرقایه تیه به هو ی پاره وه له ده ستی ده دن، باب و کوپ
ده ست ده نټنه خنخنوکی په کدی،

به لئ راسته، شهیتان راستی فهرمووه، ئه ی ئوه نییه که مړیه کی
پاره دار کزچی دوا یی ده کات، به سه دان ماشټن به دوا ی داره بازه که یدا
پټچکه ده به ستن بؤ گورستان و به خاکسپاردنی، له پوژانی پرسه و سه ره
خوشیشدا، خه لک وه کو شاره میروستان پټچکه ده به ستن، پټ و به ر
پټبوار ناکه وئ، به لام که هه ژار و نه داریکی بئ نه و وه غر ده کات، که س
به خه یال یدا نایه ت که ئاده مییه که فهرمانی په زدانسی به جئ که یاندوه،
ئه سلن ئاوړی لټنده نه وه، هاوچه شنی پشیلۀ توپیوی سه رشه قام
سه یری ده کهن، که له ژیر تايه ی توپه مبیئل تولخواوته وه، ئوه هه مووی
باندوړی دراوه، وای له خه لک کردوه، له حاله تی مردنیشدا پټشوازی
له که سانی ده وله مه ند و ده سه لاتدار و پشت ئه ستور ده کهن، چاوپوشی
له پوخله وات و کارو کرده وه و دزټو گورگانیه کانیان ده کهن، به لئ دنیا
گورپاوه، نه خټر بیورن! خه لکه که گورپاوه، به لام چ گورپانیک گورپاوه ؟!

له تاریکیه وه بؤ تاریکستان، له سه رده مانیکدا خه لک ده بوونه موریدو
ده رویشی سه یدو شیخان، ده سته و نه زهر له حوزور یاندا ده نووشتانه وه، که چی
ئیتاکئ بوونه ته پاکارو کوپله ی پیاوی زه نگین و ده ست پویشتوو، بوونه ته
دیل، دیلی پاره، بؤ به ده سته ټټانی پاره هه ر پوژه و له سه ر کوریسیک

یاری ده‌که‌ن، هر پۆزی په‌نگیک ده‌په‌رستن، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌په‌رستگابن به‌ده‌وری په‌نگدا ده‌خولینه‌وه، په‌رستگا تیلمه په‌پۆیه‌کی په‌نگداره سوژده‌ی بۆ ده‌بن، ژنان بۆ (هیتا)ی جوداخوازی له‌ده‌لینگه ده‌رپێ و له‌چه‌کی مل و ده‌ستپۆکه‌ی سه‌ریان به‌کار دێنن، وه‌لێ ئه‌گه‌ر هاتو پۆژی له‌ پۆژان په‌نگی ئه‌م پارچه په‌پۆیه له‌گه‌ڵ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیان تیک نه‌کاته‌وه یه‌کانگیرنه‌بوو، ده‌یخه ژیر پێ و پیزال به‌پیزالی ده‌که‌ن، بگه‌ر وه‌ک په‌رۆ بێنویژی به‌کاری ده‌هێنن، زۆر بێ شه‌رمانه دوا‌به‌دوای جووتبوونی ته‌راتینگه، هه‌ردووکیان خۆیان پێ خاوی‌ن و هیشک ده‌که‌نه‌وه، پاشان بۆ ناو ته‌نه‌که‌ی زبێ، بپورن! تێمه‌په‌راند، بابگه‌رپینه‌وه بۆ سه‌ر ئیشوکار.

پۆژیکیان سه‌لیمه گۆج، تیلای هینابووه سه‌ر ئه‌برۆی، جفاره‌یه‌کی (دیمۆرین)ی به‌لالویه‌وه وه‌گرتبوو، رانک و چۆغه‌ریکی په‌نگ مامزی پۆشیبوو، کلاشیکێ په‌پۆینی ده‌ستکردی ناوچه‌ی هه‌روامانی به‌سۆلانی به‌سه‌ر پێی وه‌کردبوو، مه‌پرسه ؟! شای به‌خولام پانه‌ده‌گرت، یاغر یاغر به‌پۆیه‌بوو ده‌هات (به‌لاتانه‌وه سه‌یرنه‌پێ، له‌و ئانه‌دا دیقه‌تم دابوووه گۆجه‌ی هاوکارم، پێموابوو که جگه له‌ که‌للای سه‌ری، ئه‌گینا ته‌واوی جه‌سته‌ی له‌پێش چاومدا جه‌سته‌ی که‌متیاربوو، کاپیلکی که‌للای سه‌ری کتومت کاپیلکی که‌للای سه‌ری پۆی یه‌کی گه‌پیده‌ی قالی‌بوونی فرت و فیل بوو.)

من قه‌ت به‌ناوی خۆی بانگم نه‌ده‌کرد، به‌ (شاپان) بانگم ده‌کرد، هیشته‌نه‌کێ له‌ به‌ری شه‌قام بوو هه‌ستامه‌وه سه‌رپێ بانگم کرد! ده‌فه‌رموو که‌ره‌مه‌که شاپازیه‌گ، ئه‌مجاره‌یان به‌گیشم بۆی زیاد کرد، گو‌تی: واهاتم، هات له‌سه‌ر کورسی دانیشته، لنگی تیک به‌په‌راند، گو‌تی:

– بنێره چایه‌کی خه‌ستم بۆبێنن، خه‌زم له‌چایه‌پێمگوت:

– وادیاره قاوه‌لتییه‌که زۆر چه‌ور بووه ؟!

پێکه‌نی گو‌تی:

– چه‌روبه‌س، خودا له‌سه‌رومائی (به‌گزه‌ده) به‌زیادی بکات.

– ئه‌و به‌گزه‌ده‌یه کتیه‌ قوربان ؟! گو‌تی:

— نارامت بئ باچایه که بخۆمه وه، پشوویده، دواتر دهچینه سه ریاس و خواس.

سه یه لوه دابوو، هئند به تام و له زهت فرب له چایه که ده داو دووکه لی جگه ره ی به سه ر داهه لده مژی، له کونه لووتیه وه دووکه له که ی به باده دا، زۆر سه رنج پاکیش بوو، مرۆ سوقی ده بۆوه، حه زی ده چوو جگه ره کیشان، دواتر هاته وه گزو گوتی:

(به گزاده، زاتیکى ماقول و خانه دان و ناودارى شاره، تابلیی: ده وله مندو ده ست پۆیه، له م وه رزی هاوینه دا قۆنته راتی گهنم و جۆی گرتوه بۆ سایلۆی شار، ئه گه رچی کاره که وه رزییه، ماوه که ی زۆر کورته، به لām پرخیرۆ به ره که ته، ده بئ قۆل و باسکمان لی هه لمالین، شه و و پۆژ بخه یته سه ریه کدی، جا بۆ ئه وه ی ئه م هه له له دهسته خۆمان نه دهین، من و جه نابی به گزاده پێک که وتووین، باسی تۆشم بۆی کردووه، له م پۆژانه به یه که وه ده چین بۆ خزمه تی جه نابی به گزاده وایى بتناسی، جائه وه ی له سه ر ئیمه یه ده بئ بپۆین بۆ ئه م گونده و دێهاتانه ی کوردستان، له و گوندانه ی هئیشتا به پپۆه ماون، گهنم و جۆ بکپین و بیگوازینه وه بۆ (سیف) ی به گزاده له شار، ئه وه کارى ئیمه یه، ئیتر لیتر به دواوه جه نابی به گزاده خۆی تاوتویى ده کات و به سایلۆی ده سپیژی،

— جا نازانم تۆ ده لیی چی.!

— ده لیم چیه مه چاکتر ده بئ چی بیت.!

به گزاده، پیاویکی بالابه رز، ته نگه ستور، سوور و سپی، موو زهر، چاوشین، مل کۆپه ران، ئه وه به رغه بابه ی بوو، بژانکی چاوی هه لوه رابوو، چاوی وه ک قوونه مریشک وابوو، هه رده م پته پیتیان بوو، جارى وابوو که واو سه لته ی ده پۆشی، عه بایه کی ته نکى عاره بی به سه ردا ده پۆشی، هه ندئ جاریش دزداشه ی شۆری ئاو دامینی له به رده کرد، ته نکه پدینه کی به ردا بووه، وه لّاهى نه ک فه رمانبه ری ده ولّت، شه یتان به شه یتانی خۆی شه رمی لیده کرد، له حه زووریدا ده سه ته وه نه زهر بۆی ده هاته سه ر چۆک.

نیدی ده سته رکار بووین، گهنم و جۆمان له جوتیار و فلاح و ته پاحان ده کړیبه وه، پاشان به لوری حواله ی سیفی به گزاده مان ده کړد، به پیکه وت چنده جار ده مدیتا به گه لآب گلپان له سهر په وسه ی گهنم پوو ده کړد، دواتر به شوفل سهر او بنیان ده کړد، تیکیان هله ده شپلا، پاشان هه ربه شوفل له گه لآبان باریان ده کړد، لیخوره بۆ سایلۆ، سهرم له کاره سووړ مابوو، کوو؟! نه م گهنم له تاقیگه ده رده چیت و بئ گری و گول وهرده گیرئ، پوژتیکیان له گوجه م پرسئ:

- نه رئ تو پیمبلئ بزانم به گه لآب نه م گلّه تیکه ل به په وسه ی گهنم ده کهن، جگه له وهی کیشی له سهر قه پان زور زیاد ده کات، نه وه هیچ، به لآم نه وهی مایه ی سهر سووړمانه تیموم، نه م گهنم چۆن له تاقیگه به نمره یه ک وهرده گیرئ؟!!

گوجه به پیکه نینه وه کوتئ:

- وهیش چنده ساده و ساویلکه ی، هیشتا ماوته (نوما) ی.

گوئیگره! که نه م گلّه تیکه ل به م گهنم ده کړئ، گوايه نه م گهنم کوورکی هیه، به هو ی نه م گلّه وسه راوبن کردن و تیک هه لشیلان خاوین ده بیته وه کوورکی نامینئ، پیداجو کووتی به لآم ته په ماش و ترخینه و کوورکی چی؟! نه وه فیلی بن فیلانه، به لآم چۆن له تاقیگه به نایاب ده رده چئ؟!!

نه وه یان ئاسانه، جه نابی به گزاده، له ته نافبازی و زمان لووسیدا له وسه ری هاتوته وه، ده می یه که یه که ی فرمانبه رانی چه ورکردوه، لچی کردوون، جابۆ شهرعیه تان به دروستی ته خمینی تاقیگه هه ندیک گهنم له گهنمی یه کیکي دیکه، له جیاتی گهنمی به گزاده ده به ن بۆ تاقیگه، پله ی نمره یه کی پیده به خشن، حالی بووی یان نا؟!!

- به لئ قوریان چاک لئی حالی بووم، به رتیل په رده یه کی نه ستوور نه ستووره، عیب و عاری بۆره پیاوان داده پۆشی.

(داخی گرانم، پاره و پله و پایه و کورسی و په نگ و بالا دهستی بوووته پیوه ری بن چینه یی بۆ پۆلتنکردنی په ش و سپی، بۆیه لیخن بووه.)

ئیتەر لەسایەیی کەواو سەلتەو عەباو مێزەرۆ کەشیدەیی بەگزادە، بەم
 ماوە کورتە خۆمان دارمال کردمن بەزەبیم بەپەش وپووت هەژارو نەداری
 وڵاتەکەماندا دیتەوێ خەویکی قورس پیتلوی چاوانی گرتوون، لەترسی
 حەرام و حەلال بەزگیگ تێرو بەدوان برسین، شەوان بەهەناوی بەتال
 دەچنە ژێر پێخەف، نەکەوشیان کەوشە، نەجلوبەرگیان جلوبەرگە، ئاگریان
 تێبەر دەبیت بۆن سۆیان لێنایت، بەلام بەهیزی ئیمان و بڕوایونیان
 بەیەکتایی پەرورەدگار، بەهەست و پۆحیەتی نیشتمانپەرورەیی و
 بەچارەنووس و بەشی خۆیان شوکرانە بژین، داواکارن لەیەزدانی مەزن
 لەش ساغی و شەپەف و نامووس و کەرەمەتیان بپاریژێ، پێنج فەرەزە
 دەستەو نزا دەپاریژنەو، ئەتاجی دەستی پیاوی نامەرد نەبن.
 ئیتەر بەلێرەوێ خەلکی پەش و پووت و پەوشت بەرزێ وڵات، بۆ
 پۆزە ئێشیک خەریکی نزاو پارێنەوێ بن، بەلکو بەپارەیی حەق دەست و
 ئارەقەیی نیوچەوان و ماندووبوونی ئەم پۆزە کارکردنەیان ئەگەر بەشی
 یەک ژەمە خواردنیش بیت، هەناوی خاوخیزانیان پێ گەرم دەکەنەو،
 بەزگی تێر سەرخەو دەشکێنن.

- قەت بەدېرۇ نہ گوتراوہ! (ہەر شەپرەک بۆجوامیرەک) بەلئی پاستە،
پیاوی عەگید دەیکات، کەچی بۆرە پیاو خۆیان پئی ھەلەدەکیشن، بەپای
پیلان چینەئی لێدەکەن، ھاوچەشنى من و گۆجە و بەگزادە، دێینە
سەر حازرەکی خۆمان پئی بادەدەین، لەشەوانی سووردا تەفروتوونای
دەکەین.

بەلئی لەپۆژانی پاپەرین وکۆچەرودا خەلکانیک سینگیان دابووہ
بەرگوللە، قەیسەرییان لەپیاوانی بەعس کردبووہ کونەمشک، کەچی ئیمە
ھەرسیکمان یەکدی گر ببووین قۆل و باسکمان لئ ھەلمالیبوو، خەریکی
دزینی پاتارو ئۆتۆمبیل بووین ئاودیومان دەکرد، چەتەولەکانی بازگەکان
وہک ئەوہی بلئی: جەنابی بەگزادە دوەای دەم بەستانی بەسەریاندا
خویندبیت، لەئاسەت ئیمەدا دەمیان قەمسابوو، شەوان پراوہستانمان
نەبوو، ئۆتۆمبیل لەدوای ئۆتۆمبیلان ئاودیو دەکرد، کەچی ھەر ئەو
چەتەولانەیی بازگەکان لەسەر سنوور، سەبارەت بەخەلکی ھەژارو بئ

پشت، چمه لێده‌گه‌پان یه‌ک (تایه) چیه؟ ئاودیو بکه‌ن، وه‌ک زه‌رگه‌ته به‌پوویاندا هه‌لده‌شاخینه‌وه، بگه‌ به‌ناوی نیشتیمانه‌په‌روه‌ری قسه‌ی قوووپه‌ین درپایان پێده‌گوتن، وه‌ک سه‌گ، نه‌خێر، سه‌گ به‌وه‌فایه‌، وه‌کو پشیل به‌روویاندا ده‌پشانه‌وه، بازگه‌ی چی و ترخینه‌ی چی؟! گه‌په‌لاوژه‌یه‌ک بوو، هه‌رمه‌پرسه‌؟! له‌مه‌رزێ حاجیه‌وه بگه‌ هه‌تا ده‌گه‌یشتی هه‌ولێر، به‌دریژای رێگا هه‌رشاره‌دیه‌یه‌ک ده‌سته‌یه‌ک له‌زپه‌ پێشمه‌رگه‌ یه‌کانگیر بیوون (له‌گه‌ڵ پێزو ته‌قدیرم بۆ پێشمه‌رگه‌ی راسته‌قینه‌ی کوردو کوردستان) بازگه‌یه‌کیان قیت کردبۆوه خه‌لکیان ده‌پووتانده‌وه، هیواران خه‌رمانی پاره‌یان له‌نتیوان خۆیاندا دابه‌ش ده‌کرد، ئه‌وه‌ی که‌زۆر به‌لامه‌وه سه‌یروسۆبه‌ت بوو له‌و پۆژه‌ په‌ش و ته‌نگانه‌یه‌دا، ئه‌م زپانه ده‌مپراستی به‌ره‌ی کوردستانی بوون، له‌وه‌ش سه‌یرتر ئه‌وه بوو! بازگه‌ی چۆمان، ددانی به‌پسپه‌وه‌ی حاجی ئۆمه‌ران نه‌ده‌نا، بازگه‌ی سۆران، ددانی به‌پسپه‌وه‌ی فه‌رمی بازگه‌ی پێشه‌ خۆی نه‌ده‌نا، بازگه‌ی شه‌قلاره‌ و کۆپێ هه‌ربه‌هه‌مان شیوه‌ نه‌یده‌خواردنه‌وه‌ی یه‌ک کارتۆن هێڵکه‌، یان کارتۆنه‌ک دۆشپه‌ی ته‌ماته، یان جبسی منداڵان پێبوویه‌، ده‌بوویه‌ پاره‌ی گومرگانه‌ بژمێری، ئه‌گه‌ر پێگه‌یری و چه‌ند و چوونی کردبایه‌؟! به‌خائین و تابووری پێنجه‌م ده‌درایه‌ قه‌له‌م، ئیتر له‌م بازگه‌ بۆ بازگه‌، بازگه‌ له‌بازگه‌ی هه‌لده‌دا، ئێمه‌ش وه‌ک به‌رزه‌کی بانان بازگه‌که‌مان شه‌ق ده‌کرد، که‌سیک نه‌بوو بۆ: له‌ل.

جه‌نابی به‌گزاده، له‌ناو ئه‌م جۆره‌ کارو سه‌ودایانه‌دا سه‌ری تێدا کوڵابوو، قه‌ت تێنه‌ده‌که‌وت، که‌مۆ بوو، بگه‌ له‌دیوی ئه‌ودیویش بنکه‌ی داکو‌تا بوو، هه‌رچی شو‌فه‌ڵ و ئۆتۆمبیل و شیش و ئه‌و ئامێرانه‌ی من و گۆجه‌، جگه‌ له‌ ده‌سته‌که‌وتی خۆمان، هی دزیاریشمان له‌دزه‌کانی دیکه‌ ده‌کپیه‌وه به‌هه‌رزان، دواتر ئاو دیومان ده‌کردن، پاده‌ستی به‌گزاده ده‌کران، دوا‌ی سا‌خکردنه‌وه‌یان به‌دراوی فه‌رمی، پاشان ئه‌و پاره‌ و پوله‌ی به‌دراوی (قه‌رپ) ده‌کۆپیه‌وه، به‌گزاده، هه‌تا شو‌پێ پێی خۆی مسۆگه‌رنه‌کردبایه‌؟!

قەت شەقاوی نەدەھاویت، بۆ ساخکردنەوێ پارەى قەلپ، شوین
 پیتی خۆی پەستا بوو، پێشتر لەگەڵ داكە دزی بانق كاكە و برالەى
 خۆیان كردبوو، كوو لەدەفتەر حساباتی بەگزاڤە تۆمارى بكەن، دواى
 ماوێەك بەدەفتەر چەكى تاییەت بەبەگزاڤە، كەپێشتر بۆمن و گۆجە
 واژۆى كردبوو، هەرسێ، چوار پۆژ جارێك هەندێك پارەى ئەسلیمان
 وەردەگرتەو ئەو مۆیە وەكو جادووكەر وابوو، زۆر هەستیار و بەئاگا بوو،
 زوو پێ حەسیابوو دراوى قەرپ لەبازاردا پەنگاوى داوێتەو، پۆژێكیان
 لەنامەیهكا بۆ ئێمەى نووسى بوو! (كەجام پر بوو لێى دەپژێ)بۆیه هەتا
 زوو بەدەست گەرمى كۆتایی بەحیساب بێنن، لەگەڵ بانك ببپرێو،
 بەپشتیوانى خودا لەم پۆژانەدا دێمەو، پێگایەكى دیکە، كونیكى دیکە
 دەدۆزمەو بۆ ساخکردنەوێ دراوى قەلپ.

كابرایەكى كۆن دۆزەر بوو، كەهاتەو چوو بەغدا، حەوشێكى
 سەرەخۆى بەكرێ گرتبوو، بەمەبەستى راڤى كردنى كاروبارو چاوبەستنى
 پیاوانى سیخوڤى پۆژمى بەعس، بەشێوێ (سیفە)، سێ دەلیسەى
 لاى خۆى دانابوو، شەوانیش وەكو تەگەى عالۆزى تێیان بەردەبوو
 دەیتەقاندەو، من و گۆجەش كەلەرێگەى قاچاخچىاتى سەرسنور پارەى
 قەلپمان بۆ دەهات، دەمانبرد بۆ بەغا، كەشەو دادەهات لەسەر شەپەفى
 ئێمە مێزبان دەپازاندەو، دواتر دادەمەزراڤن، شەش قۆلى پێكمان
 هەلەدا، لەهەمووى خۆشتر ئەوێبوو! كاتى بەگزاڤە تەواو مەست دەبوو،
 بەتای كراس و دەربێى سڤى دادەنیشت، داواى لەخانمەكان دەكرد،
 خۆیان تەنها بكەن مەى تێبكەن، ئەوجا زۆر بەنەرمى گۆرانى (خانم،
 خانم، خانمى، گۆلى نێو باخانمى) بەبچر بچرى دەچرى، دەبوایە من
 و گۆجە بەچەپلە و سۆزانىیەكانیش بەسەماو قوون بادان جۆشى دەڤن،
 هەندێ جارێش بەفشقیات و بەقسەى شەلتى و پەلتى بەپێخواسى بەناو
 دەكەوت، هەتا درەنگانى شەو لێمان دەخوڤى، پششى هنگى دوو، دوو بۆ
 ژوورى پازاڤن دەخشین، هەتا چێشتەنگاویكى درەنگ وەكو ماری ئاشقەو
 ماشقە تێك دەتالاین.

ئەوجا كەلەخە ھەلەدەستەين، دواى گەرامو و قاوہلەتى، پۆشاكى سەردەم و شارستانیانەمان دەپۆشى، ھەريەكە و قۆلمان لەقۆلى خانمىك ھەلەدەكېشاو بېۆ، بازارپى زۆپىنگەران خۆت بگرە ھاھاتىن، بازارپو سەوداوكپىن و فروقتن ھەينى لەشارى بەغدا، بەھۆى نەبوونى ياساو بەريەرەللایى و گەندەلى، تىكوتىن و تىبېرىن و بگىم بگىم كەس بەكەس نەبوو

(ئەوھى ماھى سەرسوپمانە لەكپىن و فروشتەندا، پىاوان لەبەرامبەر ژناندا تابلەيى: بى ھىزۆ بى ورن زوو دەستەمۆ دەبن، ۋەك بەفرو پەشەبان، بەزەردەخەنەنىك، بەخۆلىخشاندنىك، بەچاوداگرتنىك دەبنە ھەويرى بن دەستان بەماچىك لچيان دەكەن).

ئەو سى خانمەى ھاوکارمان، لەم جۆرە كارو كەردەو شەيتانىانەدا سەريان تىدا كۆلأبوو، ماتەل نەدەبوون چاكە پرومان دەكەردە دوكانى ھەر زۆپىنگرىك، بەپىي پلان و پىنمايى بەگزاڊە، خۆمان لەگىلى دەدا، بوارمان بە زۆپىنگەپو خانم دەدا، بۆ چاوپېكى و دەستگوشىن و خۆلىك خشاندن، بگرە ناوہ ناوہ بەسرتە و چپە دەدوان، گوايە ئىمە قەللەجىن، واتا (لەپاوكەرى نوئى وابى، پاوكەرى كۆن خەوتووە).

(ئافەرىن زەلام چىزوو؟! دەبنە خاكو خۆلى ژۆر پىي ئافەرتانى ناجىسن و دامىن تەپ، بىگومان بەھەمان شىوہو گەفت و لغت بۆ ژنەكانى خۆيان نەپىدەكەنن نەدەستە مۆدەبن، بەلكو بەپىچەوانە زۆر بەپەقى و ھىشكى دەياندوئىن، مەگەر لەحالتى ھىشكەتى و تەوژمى پالە پەستوى ھۆپمۆنى تەپاتىنگەو دامركاندنەوھى جەنابى (شىخ دارەلووس) ئەگىنا ئاورپان لىنادەنەوہ، ئەوانىش لەم پقەو بۆتۆلە سەندەنەوہ، دەستەكەن بەفەيشەك دزىن و لەسەرى پادىن).

ئابەم چاوداگرتن و خۆلىخشاندن و خەندە بازىيەوہ، زۆپىنگەرەكان سەرخىچ دەچوون، لەنرخ بۆيان دادەشكاندن، ئەگەر بوارمان بۆ پەخسابايە؟! بىگومان دەستەگۆلى خۆمان لىدەدا، يەك، دوو پارچە ئالتوونمان لى دەدزى.

لەم سەودا و دزین و کەڵەکە بازییەدا، خانمەکان لە دووسەرەوه سود بەخش بوون، لەسەرێکی دیکەوه، بەگۆتە ی خۆیان!

(لە دەست چەتە ولەکانی کۆپەکانی دکتاتۆر حەساینەوه، ئەو درپندانە شەوان تاوێکە پۆژ دەبێتەوه، بەبێ خواست و ئارەزوومان لێ بیت، بەزۆری زۆردارەکی لای خۆیان گلمان دەدەنەوه و دەمانتە قێننەوه، سبەینانیشت شاپێکی تەپمان تێ هەڵدەدن، بێ قاوە لێ تۆمان دەکەن.)

دوای ئەوەی سێ، چوار جارێ زەبری خۆمان وەشان، بەفەرماشی بەگژادە پای دۆزمان لەشاری بەغداکرد، خانمەکان ئەو پۆژە زۆر بیواز و دڵ تەنگ بوون، فرمێسک لەچاویاندا قەتیس مابوو، دەیانگۆت:

(لەخەمی ئەوەدا بێن دیسان دەکەینەوه بێ دەست و چۆکی دوودەکی و زۆل و سەرسەرییەکانی چەتە ولەکانی کۆپەکانی دکتاتۆر.) بەهەر حال کەسواری تورەمێل بووین، بۆ دواچار مالاواییمان لێیان کرد، هەرسێکیان چەند هەنگاوێک بەدوای ئۆتۆمبێلە کەدا هاتن هەتا لەپێچاییە کە سوورایینەوه، لەئاوێنە ی لای پاستەوه چاوم لێبوو زۆر بە پەرۆشەوه لەجێوه چەقین، زۆر بە مەزنی تەماشای ئێمەیان دەکرد، هەستم پێکرد جەنابی بەگژادە دڵ و دەروون و چاوی لای ئەوان بوو، لەئاوێنە کەوه سێرە ی لێیان گرتبوو، بەرلەوه ی شوون و بزر بێن لەپێش چاویان، بەگژادە دەستی دەردێنا، بەدەست راھەژاندن بەیبای لێکردن، ئەوانیش بەھەمان شێوە بەیبایان لێکرد بەرێگاوه لەجەنابی بەگژادەم پرسی:

— ئەرێ قسە ی خۆمان بێ، پێم نالێ بزانم بۆچی ئەوانمانە وابەپەرۆشەوه گریان لەھەوکیاندا مابوو؟!

دیاریبوو ئەم پرسیارە پێ بەدلی بوو، بۆیە زەردەخەنە بەسەر لێوی داھات، گوتی:

— وادیارە بەم تەمەنەتەوه هێشتا هیچ لەژانی ئادەمیزاد حالی نەبووی، ژیان لەسەر بەرژەوندی دروست بوو بەپێی بەرژەوندی دەچیتە پێوه، ئەگەر بەرژەوندی لەنێواندا نەمێنێ؟! شیرازە ی ژیان لەباریکە هەڵدەوه شێتەوه، وەکو پەکەوتە پەکی دەکەوێدواتر لەقاقای

پټکه نینى دا، پټداچو گوتى: له ژياندا پياوى وا هه يه ناوچه وانى نورانييه،
خټرو بهر که تى لټده بارى، پياوى واش هه يه شانس و بهختى له (زهرگ)
بييه تى، به زهرگ لټدان پارووى ده که وټه روئى چينه ي لټده کات، هى
واش هن نيوچه وانيان دموره، له هر دوو کيان ده ست له گونانه، به زگټک
تټرو به دووان برسټيه، له بهر نه وه ي ترسنوکه، بټگومان هه به برسټيه تى
سهرده نيټه وه، چونکه پټيو ايه که نه م په وشه ئالوزه ي سهرتاسه رى ولا تى
گرتو ته وه، گوايه نه وه ئيراده ي په روه ردگارو قه زاو قه دهره، له نه زه له وه
له چه هره يدا نووسراوه، ده بټ پټى پاږى بټ، شانى بداته به رټ، هه تا ئاوى
پټى داده چوږى هه رده بټ پايکټشټ

:جگه ره يه کى چرووتى کوبابى داگيرساند، دوو سټ چه سپى توندى
لټدا، دواتر تټه لچوه گوتى:

سه باره ت به ژيانى مرؤف تاله ژياندا مابټ، دوو پټگه ي له پټشه ژيانى
مه پ، ژيانى گورگ، مرؤ له هر دوو کيان سهرپشکه، کاميان هه لټده بټږى
نه گهر ژيانى مه پ هه لټږى؟! ده بټ حيساب بؤ گورگ و کټردى قه سباب
بکات، نه گهر ژيانى گورگى هه لټږى؟! بټگومان نابټ باکى به هه له له وه
هاتوها وارى شوان و چه په چه پى سه گه ل بټ، هه ينى له نه و په پى سهر به سټى
و به تټرو ته سه لى له سهر حيسابى خه لک وهک پاشازاده ده ژى، وانا
له ولا تټکى بټ سهر به رو بټ ياسادا، نابټ مرؤف به قهر د بقرسى، نه گهر
هه لى بټږه خسا؟! نابټ به سهر يدا بازبdat، نه گهر بازبdat؟! به رده بټته وه
ده که وټه بن ده ست و پټى خه لک، هورگى به گورپ و هه رده که ن، دلنټيا به
نه گهر تو عه گيدو نيشتمانه په روه ريکى به ناوړه ده نگيش بى؟! مادام که وتى
که سټک نييه ئاوړت لټداته وه، بټ بن پيلت بگرټ قيتت بکاته وه، وابه
هه لټسيه وه سهرپټ، هه روه کو کوږه که ي په ژاشا، له عاسمان و له سهر
گوى زه مين که سټک نه بوو به ميوانى دالده ي بدات، خو به چاوى خو تان
ديتتان؟! پوژاننى کوږه وي ميلله تټک، چ له گه په لوزه يه ک بوو، نه وه ي
به زه يى و سوز و هه سټى مرؤفايه تى بوو؟! تو ي لټيرابوو، که چى له گهر مه
که رمه ي کوچره ودا، گورگه کان ده سته گولى خو يان لټدا، خو يه ک، يه ک

وهك گای قهره بهش وادیارن، بیگومان به چاوی خۆتان ده یانبینن، هینده له خۆبایی بوونه له پێستی خۆیان ده رچوونه، به ئاوو ههوارو ژینگه ی وژیانی ئێره دلایان داناکه وئ، که چی ده ست به دراریشی نابن چه ره، بۆچینه و قاچاندنه وه ده ستیان لێره و (پێ)یان له ئهروپایه، سه رباریش ده بێ هه ژارو خۆین پزاهه کان نازوفیزیان هه لگر نه پێشتا گویم دابووئ.

گۆجه بریکی داگرت، بازگه بوو، بازگه ی ده روزه ی شاری که رکوک کات عه سڕیکی دره نگه، له هه ردوولاهه هه تا چار هه ره ته ده کات، ئۆتۆمبیل بوو، خه لک هاوچه شنی دیل، کزومه لول له قه راغ شه قام پشتیان دابوو ئۆتۆمبیل هه کان، چاوه پوانسی به زه یی چه ته وه کلاو سووره کانی بازگه بوون، که ی دلایان نه رم ده بیئت، به گزاده، هه ندیک پاره ی خسته گیرفانی که وای له ئۆتۆمبیل دابه زی، هندامی خۆی پێک خسته وه، عه باکه ی کرده شانی پێی گوتم: وه ره، جه نابیایان له پێشه وه هیندی، هیندی به هه نگای هورد هورد ده پۆیی، به ندهش له دواوه به پێی ئه و پیم ده بپی، جه نابی به گزاده به پێوه به ده ست ساڵوی له حه شیمه تی ئاپۆرای موسافیرانی لاپی بازگه که ده کرد، خه لکی په ش و پووت و دامو زۆر به گه رمی وه لامیان ده داوه، به چاوی ئومیدو فریاد په س ده یانپوانی، ئیدی بووه غه لبه غه لب، له وکاته دا ئه فسه ری سه رده سه تی بازگه وه کو پێوی خۆی له کونیدا مه لاس دابوو، وه لئ تومه زه له وه پێش به گزاده چه ته وه کانی بازگه ی له چ کردبوون، که دیتیان خۆیه تی، ئه فسه ریان ئاگادار کرده وه، ها کادیم ئه فسه ر به سه ری کۆت و به پێی په تی بۆ به پیر وه هاتن و پێشوازی کردن له کونئ ده په پی هات، پپی دایه ده سه تی به گزاده و داچه ماوه له پێشی، به گزاده، قیتی کرده وه، سه ری ماچ کردو ده سه تی مو باره کی به پشتی داهینا، گویم لیبو له بن لیوان پسته پستی بوو، گوايه وێردی به سه ریدا ده خوینئ، جه نابی ئه فسه ر له بن ده ستیدا وه کو ئایشه گویدریژ گوپی به ردابووه وه، تیچارم دابوووه موسافیره کان به هاتنی به گزاده گه شابوونه وه، هه ردوکیان به جووته چوونه ژووری بازگه، دوا ی تاوئ هاتنه وه ده رئ، مه علوم بوو، ده سه تیکی به قینگی

دامینابوو مئی کردبوو، جه نابی ئه فسهر، به ده نگیکی بئندو به گفتاری
ئو دیوی جه به ل حه مرین، گوتی:

(له به خاتری شیخمان هه ردوولا به ربه سستی بازگه وه لانتین، بابوون.)
پینگای به خه لک دا، هه پیا نکرده، ئه و داماوانه به سه ر و ده ست و به زار
سو پاسی گوزاریان ئاراسته ی به گزاده ده کرد، له م په زاله ته پزگاریان بوو،
خه نی بوون.

دواتر ئیمه ش به پیکه وتینه وه، که له بازگه به دوور که وتینه وه، جه نابی
به گزاده له قاقای پیکه نینی دا، گوتی له وه پیش پیمگوتن: ژیان له سه ر
بنه مای به رژه وهندی دروست بووه، ئه گه ر به رژه وهندی له نئواندا نه مینئ؟!
بیشک ئاده میزاد په کی ده که وئ، شیرازه ی ژیان له بن بۆتکه وه هه لده ته کئ،
بۆیه پئویسته مرۆ له زمانی سه رده م، له زمانی ئه و (داک خۆ). یانه ی
که له که بازگه کان و هه ر شوینه کی دیکه دا، مره مره حه په حه پیا نه، ده بی
بزانی له ته گۆشتیک هه لدا ته به رده میان، هه نگئ ده بی نی کرو کلکیان
ده که لوزیان ده نینه وه و له پیشت ده قپوسکینه وه، ئیتر له وه به دواوه
هه رچه ند جاری به به رده میاندا په ت بی، جگه له کلک بادان، خۆیان له گوره
نابن، به لام ده بی ژۆر هه ستیارو وریای خۆت بی، ئه گه ر هاتوو جاریک
له جاران گۆشتیان بۆ هه لئه ده ی؟! مسۆگه ر بزانه له پاشرا به که لپه کانیان
خرچه له به له کته وه دینن، بیجگه له گلاو بوون، جه سته ت خه لتانی خوین
ده که ن، له پیاوه تیت ده خه ن، ئه و سه پله و ناکه س به چانه جیی به واو
متمانه نین، که بکه ونه ته نگانه دایکی خۆیان به یه که عانه ده ده نه مه زات
و هه راجی ده که ن، ئه و کورسییه ی مه زنه کانیان له سه ری هه لقونجاون،
له بنیان ده ردینن، به چه پله پیزان و ته نه که لیدان، شاربه ده رو ترپو یان
ده که ن، به لنگه سۆلی سه رو گوێلاکیان ده کوته وه، له وه ش سه یرتر، وه کو
بارگینی دیوه ره، توره گه یان به سه ری وه ده که ن، ئه گه ر ده پرسن، ئه ی
ئه م هاتوهاواره و سه گ وه پینه یان له چی؟! بیگومان ته نیا بابژه یه له زگی
خۆیان وه به ر بای ده ده ن، هه موو بۆ چاوه ست کردنی جه ماوه ره، ئه گینا
سه باره ت به میله تی خۆیان سه پله و بی خین، وه کو پئوی وان، نامه ردانه

ده سندرېژنې دهكهنه سهر ئابرويى به چكه ى خويان لىي ناپهنگينه وه،
فتيجا زورېي شهرمانه له پيش مايكرو فونه كانه وه، شانازى به م دوو
پوهييه ى خويان دهكهن، منه تيشيان به ميژوو نيه، چى ده نووسى يان
نانووسى؟!

من، هه تا نيره گوييىستى به گزاده بووم، دياره به خه ودا كه وتبووم،
كاتى چاوم هه لينا، سه ليمه گوج بوو پايده هه ژاندم، ده يگوت (هسته بابيه
هسته، نيره نه نوتيل به لاشه، نه باوه شى گرم و نه رمى خانمانه
واليت خوش هاتووه، وهكو به رخی تير شير پرخت دئ). به گزاده لىي
وه رگرتوه گوتى (پيره ژن، وای مژتووه هيزى له بهر بريوه، چاوى بلند
نابى، نه ى قهرزى نه و دوو دانه ى واله ماله وه چاوه پوانن چون؟!) ليم
وه رگرتوه گوتم:

نه م تيرو توانجانه ى نيوه وهك نه وه وايه!

دوومندال هه بوون له گوندى، دايكيان به كيژينى په دوو كه وتبوون،
پوژيكيان له كاتى يارى كردنا به شه پها تيون، يه كيكيان به نه وه ى ديكه ى
گوتبوو! داك به دوو كه تى،

منداله كه به گريان ده چيته وه بولاي دايكى، دايكى لىي ده پرسى لژ
ده گريي؟! منداله كه ده لئ: كوپى فلانه ژن پيم ده لئ: داك به دوو كه تيدايكى
پيى كوت مه گري پوله، به قوريانى دايكى (نه و) بم، بؤ نه و پوژه ى
كه به سوار سوارانئ و ته قه ته قى تفهنگ و ده هوئل و زورپنا هه لپه پكئ
و شايى په شهبه لك و شاباش، چهند جوان بوو نه وكاته ى به سوارى
ماين به بووك هيتايان، مه گهر هه رخوى بزاني چهند به گرم و گوپى
پيشوازيان ليكرد، گوجه گوتى: كه واته نه گهر له كين، هه موومان يه كين،
نيتر به پيكه نين په رته مان ليكرد بؤ مال

شه‌ویکیان شه‌ودره‌نگ بوو، سه‌ری باولم هه‌لداوه سه‌فته‌ی پاره ده‌تگوت: میگه‌لی مه‌په له‌نیرینه‌ی وه‌رزی به‌هارد، له‌کاتی نیوه‌پۆیی له‌بیردراون، پاشان شوان له‌هه‌ویژنی مۆلی داون، که‌میک ده‌ستم به‌سه‌رو پوومه‌تیان داهیتنا، لیتیان ورد بوومه‌وه، دواتر سواری نه‌سپی خه‌یال بووم، نه‌سپ بآلی گرت به‌ره‌و پابردوو تیتی ته‌قاند!! نه‌حه‌پووت، کاسه‌په‌پووه خه‌ریکه لیتی ده‌رژئی، بیتگومان جه‌ره‌ش له‌پیتی سراوئی ده‌شکئی، وه‌ره ده‌ستی خۆت له‌هاویه‌شی گۆجه‌و به‌گزاده بکیشه‌وه، به‌ته‌مای چی؟! بای هه‌فت پشتت له‌سه‌ر یه‌کدی داناوه، خۆ به‌نیاز نی ئالای ده‌وله‌مندی هه‌لکه‌ی؟! ده‌ئاوپێک له‌پابردویی خۆتان بده‌وه، که‌له‌گوندیون باوکت ماکه‌ریکی پشت کولی هه‌بوو، پتر له‌نیوه‌ی کلکی به‌هه‌تک برابوو، خالوانت له‌جیاتی خوینی دایکت شه‌و هاتیون کلکی نه‌و بیتگوناچه‌یان بری بوو، وه‌بیرته! هه‌موو جارێ به‌هۆرده خۆری ژیر ده‌ست و پئی وسمی و لاخی بن دۆراب، برینی پشتی که‌ره‌که‌ت پئی تیمار ده‌کرد، نه‌و

پوڙه بڼه پيش چاوى خوت له تهنانتيكى مزاښى موزه قهت ده كرده،
 ناوانانتيكى هورامانى ده تكرده بابول هه نده به له زهت قه پالت لیده دا،
 پیتو ابوو هه رميشكه ده يخوى گوايه به ته ماى چي؟! له جياتى ژنيك دوانت
 له بن چوكييه، ده بڼه پيش چاوى خوت، كاتى درهنگانى شه و له ترسى
 سهگه بور به ترس و له رز، بوبه دكارى به پاريزه وه ده چوپيه ته ويله مالى
 خالو په جبهى سهركارى ثاوايى وگژ جاشماكه ره بوزله م خه يالاته دا بووم،
 تومه زه نوبه ته شهوى هه ييهت خان بوو هات، به لام چ هات؟! خوى تيف
 تيفه وتاس و لووس و سازدايوو، هه نديك شه و چهره دانا بوه سه ر
 ده ورييه كى چكوله، گوتى (ده وه لايى پياو، نو وه خته كى وه ختى
 پاره و حيسابه، شه و كاتى ده سته موه كه وزكه وزان و رامووسان و ثاويزان
 و نه سلن شه و زه وادى دل و ده روونه، پاره چلكى ده سته، كه له سنوورى
 پيوست زيادو به ده ربوو، ده ست لیده ستينى ده تكانه ديلى ژير ده ستى
 خوى، خواردن و خواردنه وه و خوت لى حرام ده كات، شيرازى ژيان
 له په گوه ده پچپتنى، ژيان لیده كاته قوزه لقورت و زه قنه بووت و زه هرى
 مار، وابت هه تا له ژياندا دماوى هه رتالو بنوشى.)

: نو هه رگيز قسه لى له قسه هه ييهت خان نه ده كرده، زځر جارى
 و ابو له په سن و پياهلان به هه ييهت خان ده يگوت: په زدانى مهن
 هه رچى جوانى و شوخ و شنگى پيکه نين و گفتارو زمان شيرينى
 هه به هه ييهت خانى به خشيوه، جهسته و لهش ولاى هه ييهت خان،
 ته نك ته نك چه شنى په په كولى په ميه و ناسكه، كه سه رم ده خه مه
 باوه شى، هه رچى نيش و نازارو ماندوويون و ده رده سه رى و ميه نه تى
 پوڙانه به رهنكارم ده بڼه وه، به تاييه تى كه گوى ممانى ده خاته ناو زارم،
 به شينه يى ده ست به سه رو قاقولم دادينى، وهك نه وهى بللى: به هه توان
 چه روم بكات هتورم ده كاته وه، له باوه شيدا وهكو زاروى تير شير پر خم
 ديت، له گروگال ده كه كوم، ناايكه نافرته تيكى به به زه يى و ميه ره بانه، مه گر
 له باوه شى دايكدا هرتو هيمن و نارام به ناسووده يى خه وتيم، نافرته تى
 ميه ره بان و په وشت به رز، دياريه كى هه ره مهن و جوان و پيرزى

پهروه ردگار ه بۆحه سانه وهی پیاو، کۆله گه یه کی بته و وکۆلنه دانه له کاتی تهنگانه و لیقه وماندا، پیاوی دووژنان به ده گمهن، نه گینا جه رگی کون کونه، له بهر دووکه دووک و ده مه قالی و پرته و بۆله و شه پو ناکۆکی نیتوان (ههوی) یان، قهت ئاسووده و که له که ی ناکه و یتته عه ردی، به لام هه رچی هه بیته خان بوو، به په وشتی به رزو هه ئس و که وتی مرۆفانه ی، به خو لقی نه رم و نیانی، ده نگه له بهر په حمه خانی هه ویی بپی بوو، په حمه، پۆچی له وجییه بوو هه بیته خان پیتی له سه ردا ده نا، هه رچی جوان و پیرو زو قه شه نگه له م دونیا یه دا، ناگاته لاسه نگه تاته رازووی ئافره تی په وشته به رزو میهره بان و خانه دان.

له گه ل هاتنه ژوره وهی هه بیته، ده سستی له هه ژمار کردنی پاره و پوول په ق بوو، له دلی خویدا گوتی (سوبحانه للآ، له م به ژن و بالایه، یاره بی خودایه له چاری پیس و ئیره یی به دوو بیته). دواتر له گه ل هه بیته خان و له ناو بۆن و به رامی خه ناوگه ی قه نه فرو گه ردانه ی مۆری و مه رجان، ده ستبازی و به زم و په زمی پامووسان ئاو یزانی یه کدی بوون تاده مه ده می سه ره تاتکی و گه زه نگه خو ره تاو، وه کو لاو لاو تیک ئالابوون (هه وره کان مه گرمینن، به م نیوه شه وه مه شریقیئنن، خه و له چاری خو شه ویستان مه زپینن).

گۆجە و بەگزادە، بەقسەى خۆيان لەگەڵ ئاخوندیكى ئەودىوى سنوور وارێك كەوتبوون، لەدىوى ئەودىو قەپىلكى حەبى گولاج پركەن لەنەشاستە و تلىاك، بەبەردىك دووچۆلەكى پراوبكەن، گولاجەشىن و سىپىيەكە نىشانەى نەشاستەبوو، بەدەرمان فرۆشانى سەرئۆستە و بازارى شىخەللاى بفروشنەو، هەرچى گولاجى قەپىلك زەردو سەوز بوو، نىشانەى تلىاك بوو، بۆ ئەمەش كړپارى تايبەتى خۆى هەيە، دىن دەيبەن لەشارەكانى دىكەدا ساخى دەكەنەوگۆجە و بەگزادە، لەهەولێى ئەو دابوون! ئەم تىكەولێكەيە لەدوكانى من تاتۆئ بكن، بەلام من پىشتر برپارى ئەو دابو كەخۆم لەكار كردن و هاوبەشى ئەواندا بكىشمەو، لەكنە خۆم هەريەكە و پوولێكى قەلپم لەنيوچەوانيان دابوو، سەرفم كردبوون، دواتر ئەوان لەقونجە دوكانەكى لاپەرگەى بازار، خاوەنى دوكانەكەيان دەستخەپۆ دابوو، بەبيانوى بازىگانی داودەرمانى نەخۆشى تىادا دەستبەكاربوون، بازاريان گەرم و بەهەرمين بوو،

به گوتهی خویان پاره به سه ریاندا ده بارئ، به لām پاش قه ده رعه یامیگ
 پۆژیکیان له ناكاو پۆلیس له ناو دوكان به سه ریان داده دن كابرایی
 خاوه ن دوكان و گۆجه یان قیره بگردبوو، له كونه ره شه یان په ستابوون،
 كابرایی خاوه ن دوكان ئه و قوربه سه ره، له هۆلی دادگا به ردی هه لده دا بۆ
 ئاسمان سه ری خۆی داده به رئ، به هه زار پتغه مبه ر و قورئان، به سه د
 شیخ و مشایه خ، بگره سویندی به شه پرف و نامووس و ته لاق ده خوارد
 ده یگوت: (بئ به ریم، ئاگام له م تیکه و لیکه یه نییه و هه ستم پئ
 نه کردووه، نه مزانیوه ئه م قه پیلکه گولاجانه تژی نیشاسته و ساخته ن.)
 كه چی بئ سوودبوو دواچار بۆ ماوه ی سالیگ زیندانییان به سه ردا
 سه پاند، ئه كه رچی سه لیمه گۆچ هه مووچارئ له به رده م دادوهر، داكۆکی
 لیده کرد ده یگوت: (جه نابی حاکم، من و به گزاده هاوبه شین، ده ستمان
 له م کاره دا هه یه، ئیمه ئه و به له نگازه مان ده سته پۆداوه، ئاگای له م
 سه ین و به ین و سه ودایه نییه.) هه رچه ند جاری گۆجه ئه م گفتاردانه ی
 دووباره ده کرده وه، جه نابی دادوهر، پتر لیی له پق پاده چوو، به پوویدا
 ده ته قیه وه ده یگوت: (پاست ناکه ی ئه مه بوختانه، تۆ، ده ته وئ ئه م
 زاته (به گزاده) تیه و گلیتی، که ره کته له پایه ندازی ئه م مروفه په وشته
 به رزو ئابین په روه رو خواناسه که م بکه یته وه، به لām ئه وه ش بزانه که!
 ده ریا به ده می سه گ پیس نابئ).

گۆجه له قاران شیت و هارده بوو، وه کو جوانه گا ده یی پۆراند،
 به چه په لۆک وهرده که پرا سه رو پۆته لاکی خۆی، هه ندیچار له بئ ده سه لاتی
 له سه لای گریانی ده دا، وه کو مندالی ساوا ده نوزاوه له لایه کی دیکه وه،
 خزمی نزیک و خزمانی خه زوورانی سه پانی شیخی، له ده ره وه هه پوگیف
 و هه ره شه و گورپه شه یان لیده کرد (چۆن؟! ده م پووتیکی به ره للā
 سووکایه تی به جه نابی به گزاده ده کات، ناماقولئ کردووه له گه ل باوکی،
 خوا ی ده کرد به سه بکه ویتته چنگمان، ده بئ وه کو (کار) سه ری له لاشه ی
 جیا بکه ینه وه، به گونی باوکیدا ده پئنین، سه گ تۆپی ده که ین.)

گۆجه له زاری پۆلیسه کانی به ندیخانه وه، گۆی بیستی ئه مه موو
 هه په شه و گه ف کردنه ی شوکباخۆران ده بوو، له قاقای پیکه نینی ده داو
 ده یگوت: (به گزاده به و له سه ریه رد به، له ساماری لۆت ده باری) دواچار
 به بریاری دادگا دوو سال به ندکردنیا به سه ریدا سه پاند، باش کاتبی
 دادگا پتی گوتبوو (هه رهک له په روه نده که تدا هاتوه، خیزانداری و
 مندالت هوردن، بۆیه جه نابی دادوه، به زه یی به خیزان و مندالت کانتدا
 هاتۆته وه، ئه گه ر ناده بوایه له بری ئه وه ی بووختانت بۆ جه نابی به گزاده،
 ئه و زاته پیرۆز و خواناسه هه لبه ستابوو، به پتی یاسای مافی مرۆف،
 هه ق وابوو له بری ئه م ناما قولیه ته وه، لانی که م به سالتیک زیندانی
 سزابدی، ئیستاش واکه تائه و پۆزه ی له ژياندا ماوی، مه منوونی
 جه نابی به گزاده بی، چونکه سکالای له سهرت تۆمار نه کرد.)

له لایه کی دیکه وه به گزاده ده یگوت: (هه رکه سییک فرت و فیل
 له خانه واده ی ئیمه ی نه جییزاده و ئایین په روه رو خودان ته ریه قه
 بکات، ئه گه ر ئیمه ش نه وه ی نه جییزادان پی نه حه سیین، بیگومان
 جددی باب و باپیران پی ده حه سیین، وه کو (له مه چیتر) له غه ییه وه
 ده ستیان لیده وه شین، گیترو وێردو ده م و له وسیان خوار ده که ن، بگه
 له پیاوه تیان ده خه ن، وایی بیته په ندو عیبره ت بۆ هه موو ئه و پافزایه ی
 که به گومانه وه، یان بریایان به پله و پایه و غه ییزانی به گزادان نییه، من
 دلنیا م که سه لیمه گۆج له پاشه مله وه کو پشیله پشاوه ته وه، یان له و
 پارو و پولی که به شه ونخوونی په یدام کردبوو، خستبوومه به رده ستی،
 دیاره خیانه تی لیم کردوه، له گه ل ئه وه شدا حه زم ده کرد یارمه تی بده م
 له م ته نگ و چه له مه یه پزگاری بکه م، به لام له توانای مندا نییه، ناوێرم
 ده ست له ئیش و کاری باب و باپیران وه ریده م، نه بادا وه کو (کۆره
 وه ییاب) پیموه بده ن، ژه هری توره یی خۆیان به مندا بریژن).

: که چی به خۆی له دلای خۆیدا ده یگوت: درۆزن پووی په ش بیت
 ئه گه ر وایه ؟!

به گۆته ی نه پۆلیسه ی که له بنکه ی پۆلیسی دزاوه، که ناگای له بنج و بنه وان و تیکه و لیکه و کاکه و براله ی نێوان پله دارو به گزاده بووه، که جه نابی به گزاده له بنه وه ژێراو ژێر دهستکێش ناسای پۆلیسی لێیان ناگادار کردووه ته وه، ههردووکیانی به گرتن دابوو، دهستیان به سه ر حه بی قه لپ و چه ندان کێلۆ تلیاکدا گرتبوو، تلیاکه که یان وه کو ئاردی نساود پکان بن گۆم کردبوو، چونکه له کاتی دادگایی کردن دا، دادوهر فپی به سه ر تلیاکه وه نه بوو، ته نها له سه ر حه بی ساخته دادگایی کابراو گۆجه ی کرد، سزای به سه ر یاندا سه پاندبوو، له کونه په شه ی په ستابوو، ته نیا جارێک بانگهێشتی به گزاده ی نه کردبوو، تا کو له دادگا له گه ل گۆجه پووبه پووی یه کدیان بکات،

– باشه یارۆ، له تو ده پرسم، ئه ی وێنه ی ئه م (ته رازوو)ه ی له هۆلی دادگا له بان سه ری دادوهر هه لئو اسراوه مانای چییه ؟!

– یاسا له سه ر که ژیه کی لاستیق تۆمارکراوه، به پیتی به رژه وه ندی ده ستپۆ، دوو فاقیانه به کاری دینن، وه کو تو پێزکانی ئۆمه ره خێل و ژنه که ی، له دوولاه به ردی سواربوو، ده یگۆته ژنه که ی! حورمێ خه یال نه که ی له دوولاه داشم سواره، جابه وه ی (.) یم، به وه ی ده ت (.) یم.

له وه پېش خه لکی ساده و ساکار، که له دهروونه وه به زه ییم پټیاند
 دپته وه، که چی نه وان به منیانه وه گرتبوو، هرچی باوېزی له دل و دهرون
 و هورگیاندا په نگاوه ی دابووه، له قوونه چایه خانه و بن دیواری مزگه وتان،
 به هه لبه ستنی بوختانی ناپه واه ده رجه ق به جه نابم، به قسه و قسه لټوک نه م
 باوېزه یان وه بهر باده داسلاو له نه قلتان، (به که ری ناویرن، غارده دهنه
 کورتانی) نه گینا من له چاو بهر پرسیکی حکومی، پله داریکی فه رمانپه واه،
 یان له چاو کوپه مه سئوله کی چکوله ی حیزبی، چیم هه یه؟! تا کو بکه ومه
 سه رزمان و زاران، سویند ده خوم به وه ی که سه ری حازر خورانم نابپته
 ژیرگل، هچی وام نییه شایانی حیساب و کتاب بی، هه یتم ونیتم!
 ئوتیلوکه کی گه شتاری پینچ نه ستیره یی مؤدیرن، له سه ر نه اندازه و
 شیوازی غه ربی بنیات نراوه، چیشیت لینه رو کارمه ندو کارگوزارو به رده ست
 و پیشوازی کاران به گشتی، هه ره مرویان کیژوله ی خپو پپو شوخه ژنی
 چاو باشقانن، به جلوه برگی مؤدیرن و سه رده میانه، له هونه ری (مه ساژدا

ده سستیکی پیروزیان ههیه، به تاییه تی کاتی گنج و لاوانی شار، که له بهر
 خهوتن و بئ نیشوکاریاندا سه رتاپای جهسته یان ره ق ده بیت، پوو له م
 هورتیله ده کهن، ئه و کچۆله ناسک به دهن و ئه و خانمه شوخ و شهنگانه
 به زه رده خه ن و نه رمه پیکه نینی مه رکه ربا زانه و ئه فسووناوی به له نجه و لاری
 هه وه س بزویئ پیشوازیان لیده کهن، دوی پووت کردنه وه یان له سه رچاو
 دریزیان ده کهن، زۆر به زانایی و لیها توویی هیواش هیواش ده یان شیئلن،
 دوی شیئلن یاری مژمانتیان له گه لدا ده کهن، به هۆی ئه م شیئلانکارییه وه
 ئوتیله که مان شوهره تی ده رکه ردوه زۆر به هه پمینه له ناوچه رگه ی بازارپ دوو
 باله خانۆکه و پێزه دووکانۆکه کم ههیه، بپواتان بئ هیچی ئه و توتم نییه
 پێوه ی بنازم، یان جئ چاوی خه لک بئ، هه بیتم نیتم! دوو سوکنه
 له گه رپه کی دۆلاروه، به هه ردوکیان له سه ر پووبه ری هه زار مه تر دوو جا
 دروست کران، یه کیان به ناوی په حمه خانه، ئه وه که ی دیکه یان تاپۆی
 به ناوی هه بیته خانه، تیدا ستر بوونه، ئا! چاک بوو وه بیرم هاته وه،
 له ده روزه ی شار بازارپۆکه کی هاوچه رخم پیک هیناوه، جلوه رگی مۆدیرن
 و پۆشاکێ محه جه به و ده ستووری ئیرانی و ئیماراتی و هه ندی هورده واله ی
 جوانکاری ژنانه و، کارگی پو کارمه نده کان به زۆری له توخمی نه رم و
 نیاننلێتان ناشارمه وه، کاکه درۆتان له گه ل ناکه م، بۆ به سه ربردنی کات
 و پۆزانی بئ تاقه تی و به دور که و تنه وه له ژاوه ژاوی حه شیمه تی ئاپۆرای
 خه لکی شار، هه ندیک دارو دره ختم له سه ر پووبه ری پێنج دۆنم زه وی،
 له ده ره وه ی سنووری شاره وانیدا پواندومه، هه رکاتی هه ست به بیزاری و
 دلته نگه بکه م، یان بۆ هه واو ژینکه گۆرین، ناوه ناوه به ئیمیل داوه تنامه
 بۆ هونه رمه ندانی ناسک و جوان و شوخ و شهنگ و ده نگ خووشانی
 دووره ولات ده نێرم، ئیتر شه وان به به شداری دۆست و به رپرسانی پله و
 پایه به رزو پسپۆر له بواری پیشه سازی چه رم و په زگه ری و ته کنه لۆجیای
 سه رده م و دیپلۆماسیه تی بازرگانی هاورده کاری خزمه تگوزاری له بواری
 گوتاری بیژی و ریکلام، بۆ گه شه پیدانی عیلمی کاره باو زانستی ته پراتینگه،
 ئیدی به ئاهه نگ و سه ما گۆرانی شه وگار به پێ ده کهین.

بۆ مەسەلەى پارەى هېشكە نازانم چەندم پارەو پوول لەمامەلەو سەودا
 دايە، چەندم لەبانقە، سەرم تىچۆلاو، ئەو پەيوەندى بە (سكرتىزەخان)
 ەو، ە، مەن هېچى لى نازانم، جانەو، بەلامەو مایە پىكەنن وگالتە
 جاپپە! مەن، بەم دوو قىزەو سەرم لى شىواو، ەش وەسەر ئەو
 ساماندارو مەسئولانەى كەچەندىان لىرە داكردو، مەگر خۆيان بزەن
 چەندىان ەوالەى ەندەران كرددو، مەگر ەرخودا بزەنى كو؟ سەريان
 لى شىواو و ئەقلىان لەكاركەوتوو، لەخودى خۆيان بەگومان كەوتو،
 بگرە ەتەندە دلتەنگن بەقەدەر كۆنى نووكى دەرزى پۆشەنایى تىادا بەدى
 ناكەن، چونكە لەناخو، ترسپك گەماپۆى داوون، لى كرددو، تە بارىكە
 ژان، سەردلى گرتوون، لەخەژمەتان فرچاويان نابىن.

لەو پىش پىم گوتن: ئەو خەلكەى كەبوختانىان بۆم ەلدەبەستا،
 ئەوانەى ناوو ناتۆرەيان دەدايە پالم، ئەو ژنانەى كەبە ئەقوونخوارو
 ئەقووت ناو، زەدىان كرددو، لەپشتەو، گەشكەيان پىم دەگرت، زمانيان
 لىم دەردىنا، سەريان خستبوون سەرى پەحمەخانى ەوسەرم!
 (كچى بابان كۆر، كو مىردت بەم پىس و چەپەلەكرد؟ چۆن
 لەنامىزى ئەم پىاو، دا پۆت لى دەبىتەو؟!)

ئەگر كارنەو، بەپتو، چو، بايە؟! بىگومان پەحمەخانىشەم لەدەست
 دەدا، بەلام ەرو، كو دەلین: (ئەوكەس مەردە، كەبەرى خۆى
 لەئادەربىنەت) ەنو، ە ئەو خەلكەى كۆر، كلكە سۆتەيم لەپىش
 دەكەن، بەەر كۆچو، كۆلانىكى شارد، پادەبوورم، دوكاندارو چەقال و
 بەقال دەستە دەستە بەرزەپن لەخووردا ەلدەستەو سەرىپ، دەست
 لەسەرسىنگ پادەو، ستن، لەبەر مامەخەمەى وام لىتاتوو، بەپىادەپۆ
 ناو، بەناو بازپا، باى پى خۆم بدەم، بگرە ئاسنگەرخم چىكورتان
 دوورنورە فرۆش و سەوزەچى بەفەرموو، فەرموو كەرەمكە ياشىخفەرموو
 لىدەكەن، منىش خۆم شىلوناكەم، بەئاستەم بۆيان دەخەنمەو، بەسەر
 سوپاسيان دەكەم.

مروگەلى ئەم ئاقارە پەزىل و سەفیل و دىلى بن دەستى پىاوى پارەدارو

پوله کین، هر ئه و مرۆگه له برون له پۆزگاری پابردودا به ئه حه شهل و دزی کوپی دزو نازانم چی و چی بانگیان ده کردم، که چی هه رئه وانن به هوی ئه م دوو قپۆشه ی که به شیوه یه کی ناشه رعی و نایاسایی په یدام کردوه، نیستاش جگه له وهی ته مه ننام بۆ ده که ن، دوعای خیرم بۆ ده که ن، به زم لێره دایه ! ئه و ئافه رته لووت به رزانسه ی گه په کی دزاهه، که له کاتی خۆی لچیان لێم هه لدینا، ئه مرۆ به ئاواتن له گه لیان پابوه ستم چاکو چۆنیان له گه لدا بکه م، به یاشیخ، یاشیخ ده مدوینن.

ئهوئ پۆزئ له خۆم ته ریعبوومه وه، ئافه رته تیکی به سالاچوو ده سستی کوپۆزکه یه کی پێ په تی گرتبوو، پێشی لێم گرتوه گوتی (به قوربانته بم یاشیخ ئه م هه تیوه زیده جه رگمه، زۆر بیعار و لاسارو ده وپیسه جوونان ده دا، چونکی ده زانی ده ستم ناچتن ئازاری بده م، هه راسانی کردوین، خێرته گاتئ قوریان، به تفره پک (تف) یک بکه زاری و به ده سستی موپاره کتان ده ستی که به سه ریدابینه، به لکو لۆمان ئاقری ده که ی!.

له به ر دئی پیره زن، ده ستی که به سه رو قژی داهینا، پاشان دوو (ده بابی) م له سستی پیره زن نا، پێم گوت:

داییره، به م پاره یه جووتیک پتالوی بۆ بکه، کێلویه ک گوشتی نه رمه ش بکه، جوان له پۆن و پیا زیدا سووری بکه وه ده رخواردی بده، به ئومیدی خودا، دلنیا به بۆی ده بیته شیفا، چیتر بیعاری ناکات و جوان نادات

ئاخ خپاره، کوو بوویته هه توانی زام و برینان، کلیله، کلیلیکی ئه فسووناوییه، قوفلی گشت ده رگا داخراوه کان ده کاته وه، هه رچی جادوو و ته له سم و نووشته ی ئه بو دوو جانه یه، هه ره مووی به تال ده کاته وه، ئه گه ر گیرفانت گه رم بوو؟! بچیتته دیوه خانی پیاو ماقولان و کۆچکی سه رداری عه شیره تان، بۆ هه راز په لکیشت ده کات، به گالته وه نالیم! هه رچی کار به ده سستی پایه دارو په له به رزه وه کو به رخه میژکه، میچکه میچکه م له به ر ده که ن، له سه ر ناحه ق پشگیریم لێ ده که ن نه ئاگام لێه نه چوومه ته مزایه ده، به ته له فۆن ئاگادارم ده که نه وه!

(ياشيخ، تەندەرى فلانە پېژە بووە قىسمەتى بەپېزىيان، بەلکو پارەى
تەندەرو تەئىمىناتەكە بىئىرى.)

بەشەرت و پەيمان ھەركەسىك لەخۆى پادەبىئى، بابى گرەوى لەگەل
دەكەم، ئەگەر لەھەلېژاردنى ئايندەدا بۆ ئەنجومەنى شارەوانى پايتەخت،
خۆم كاندىد بىكەم، ئەگەر زۆرىنەى ھەرە زۆرى دەنگەكانم بەدەست نە
ھىنا؟! بەھەر دەپەنچە بۆى مۆردەكەم، بەشەش بەرد سوئند دەخۆم، ئەم
سىمىلەش پاك دەتراشم، رازىم بەوہى تەنەكە بەكلەمەوہ بىكەن، بەتەنەكە
لېدان و چەپلەپېزان، مەدالە ھورتكەى دزاوہ بەتيلكە مەسوساننى شار
بەدەرم كەن، ھەرگىز لەم گرەوہ پاشگەز نابمەوہ، چونكە زۆرچاك دەزانم
كەحايوحوى دەرويش بۆ شۆربايە كەس پشتى بۆ مامە شىخ نەشكاوہ
ئەم ھەموو دادو. فيغان و فرمىسك ھەلپشتەنە و زنجىرلېدانە كەس گوونى
بۆ (حەن و حوئىن) لەخم نانئىت.

ئىستا حالى بوون، دلتان داكەوت، زانئيتان بەچ پىگايەك؟! ئەم ھەموو
سەرۋەت و سامانەم كۆكردووەتەوہو لەسەر يەكەم داناوہ، بەناوودەنگ
و شوھرەتى خۆم كەوتوم، ئىستا ھەست بەخۆم دەكەم كەمن ھەم،
واتا كارى بەرخودانىخۆبەختكردنشۆپشگىرپىقورىانى دانپياھەلدانپف
دانى لاوانسەردوولكەو نەزىرۆكە بۆ شەھىدانى ماندوو نەناسەيىبە و
شەرمەبەرژەوہندى گەل و نىشتيمان، ھەرھەمووى كۆبكەيتەوہ بىخەيتە
تاي تەرازو! خىپووكە، بەھەر ھەموويان سەنگايى تاكەيەك دۆلاريان نىبە
لاى من، كپيارنىم، ماندووكردى، سايەوہى حازرخۆر چىنەى لىدەكات و
نكۆلى لەماندوو نەناس دەكات.

گەلق تائىرە، ئەگەرچى ھىشتا زۆرم لەھەگبەدا ماوہ بۆتان ھەلېبژىرم،
بەلام شەو درەنگو دەبىنم وەنەوز چاوى گرتوون، بەم پىرسيارە و پاش
كەمىكى تر پەرتەى لىدەكەين.

– كى ھەيە لەدانىشتووانى دزاوہ بلى: من دزنىم؟! بابى بەسى بەرد
ئىسپاتى بكات كەدزنىيە، بىگومان كەس جەسارەت ناكات ئەم سوئندە
بخوات، چونكى ئىمەى خەلكى دزاوہ، چاو لە گەورەكان دەكەين، ئەوان

دەپژىڭىن، ئىمەش پىڭ لىدەخشىڭىن، واتا ئەمەن دىزى ئەتۇ دىز، پاشادىزى
گەدادىز، ھەموومان ھەر دىزىن و دىزپەرستىن.

مەن، ۋەكە سەردەستەى دىزانى دىزاۋە ئامۇزگارپتان دەكەم، ئەگەر ھاتىر
پۇڭخۇ لى پۇڭزان بىرۋەكەى دىزى كەۋتە كەللەتەن، قەت نەكەن بىچن خۇتەن
لەقەرەى دىزىنى شىتى ھىچ و پىۋوچ و چكۆلە و بىن بابەخ بەدەن، چۈنكە
بەپىتى ياساۋ پىسەى مەملەكەتى دىزاۋە كەلەتەن دەكەن، پىستەتەن
خەۋالەى دەباغ خانە دەكەن، پەزىل ۋەسەفەل و پىسواتان دەكەن، لەكۈنە
پەشەتەن دەپەستەن جەستەتەن كىرم ھەلەتەن، بىچن شىلگىپانە ۋەكە
دىزىكى كارامە ۋەجەربەزە ۋەقۇلا دەست لەكۈنىكى چەر پابەكەن ئاۋى
تەۋەربەكەن، ۋابى خۇتەن ۋەمال و مەندال و بىگەر خەۋت پىشتەن لەبەرى
بىستەۋە ھەرگىز نانى كەم نەخۇن، مەتسىن! بەم كارەتەن پەلە ۋەپايتەن
لەتەۋ ئاپۇپاى جەماۋەردا بەرزەبىتەۋە، پىزتان لىدەگىر، دىلنابىن، ھىندە
دوۋە نىزاتەن بۇ دەكەن، دەستە ۋەستەن لەپەزدەن بۇتەن دەپارپەنەۋە،
مەپرسەن؟! غەرىقى بەزەپىسى و پەخمەتى پەرۋەردگار دەبن، خۇداى
بەخشندەۋ مېھرەبان بەبەھەشتى بەرىنى خۇى شادتەن دەكات، قەسرىك و
خەفتاۋ دوۋ خۇرى مەۋگەر دەكەن، چۈنكى نانى كەكەسەتەنى و چەلاۋى
مامەخەمەبى و شۇرباى دوۋ پىۋىپەتەن فەنەكەدوۋە، نانى دەرگەۋانى و
لەچەرى و چاۋشۇپى و مېچكە مېچكەپىتەن تام نەكەدوۋە، لەزىانتەندا
نانى چاۋبەرۋىزى و نانى حىزى و سەلامەتەن نەخواردوۋە، زىان و
پەۋشى گورگەنەتەن ھەلەزاردوۋە، گورگىش قەت چاۋ لەبەرنەن.

كەچى پاشان لەناخەۋە ھەناسەپەكى ساردى ھەلەكەشەۋە، گوتى:
مەن، لەكەدەۋەكانمە ھەرگىز پەشىمان نىم، بەلام كەس بەدەردى
كەس نازانەن، مەن نەخۇشەم، دوۋچارى نەخۇشى پىرۋستەت و قەبىزى بوۋە،
ئەگەر فەقىل ۋەھۇقنە نەبى؟! شەق دەبەم، دەتەقەم ئەم ناۋە پادەگىپەم،
شەۋان خەۋم نىبە، كەچاۋم داۋىمە سەرىكەدى بەلگە چاۋم گەرم كەم،
دەبۇرۇپەم و نابۇرۇپەم، دىنەۋە گىز پەنچە لەچاۋم پادەكەن، سۋارى مەم
دەبن، بەپەلەقە دەكەۋە سەر ھورگەم، قەرتقەتۈكەم دەگىر، ھەناسە بىم

دەكەن، پېم دەلەين: (شېلە مژى حازر خۆر، پياوى بن دىوارو ناو ژنان، چمە توگەنەي؟! تېر خويىن نابى، يان تېر نەخۆرە بانگى كردوى؟! چاوپنۆك، چاوبەيەك پتە خۆل لەهەلپە دەكەوي، بەلام نەخۆشى شېلە مژمەگیرانى بەخويىن دەكات، دەبىن خويىنى خۆى بخواتەو، هەتا خويىن نەخواتەو، هەرگیز جەزى مەگیرانى دانامركيئەو،)

لەترسان لیتو لەرزەى گرتبوو، بەم چلەى ھاوینە لەرزى ھاتبوو، وەك ھینی مەیمون دەلەرزى، ھەربەم ترسەو لەجێو پاكشاو، لێفەكەى لە خۆى لوول دا، چۆكى بەسپینگەو نووساند، خۆى گرمۆلە كرد، نەخیر، لەترسى سبەینەى ئایندەدا نەدەكەوتە ناوجى، لەبەرەخۆى وپێتەى دەكرد! مسۆگەر دەزانم، ھەرھەندەم خۆشییە ھەتا ئەو پۆزەى كە جارچى جاردەدا! ياللا كوڤگەل خەجەپۆیە.

بێگومان بەلینگە سۆلى خۆم پاناگەم، وەكو دالاش دەنیشنە سەرم لەخرتۆریم وەردەدەن، بەزیندوویەتى چاوان بە دندووك چاوم ھەلدەكۆلن، پەزىل و سەفیل و زەلیل و مجرۆم دەكەن، چونكە سوننەتى ژيانە! دایكى دزان پۆژيک سینگ دەخۆن، پۆژيکيش سینگ دەكوتن.

بەرھەمەکانی نووسەر

۱-	قالە	جناوی	تۆڤلیت
۲-	برووسکە	شووم	تۆڤلیت
۳-	کیزگەلی	ئەشکەوتی	رۆمان
۴-	شەوگاری	گورگان	تۆڤلیت

ئەو بەرھەمانەى ئامادەن بۆ چاپ

- ۱- بەرئاگردانی کوردەواری
- ۲- واریقاتی کوردەواری
- ۳- سەمای چۆلەکان - چیروک بۆ منداڵان

باوه گه‌وره‌ی شه‌یتانه‌کان سی
پی‌یی له‌ خۆ‌ی هه‌له‌ده‌دا
هه‌له‌ده‌په‌ری سه‌مای ده‌کرد،
شه‌یتانه‌ بچوکه‌کان لییان پرسی:
- باوه‌ گه‌وره‌، پیمان‌ بلی بزانی
ئه‌م شای‌ی و هه‌له‌په‌رکی و
خۆشییه‌ت له‌ پای چیه‌؟!
- گوته‌ی: رۆله‌کانم، ئاده‌مزاد
(سکه‌)ی پارە‌ی دامه‌زراندوو،
پاره‌وپوول دروست ده‌که‌ن.
لێره‌دا ئێمه‌ ئیسراحت ده‌که‌ین،
چونکه‌ هه‌رچی ره‌وشته‌ی به‌رزی
مرو‌قایه‌تییه‌، به‌هۆ‌ی پاره‌وه
له‌ ده‌سته‌ی ده‌ده‌ن، باب و کور
ده‌ست ده‌نینه‌ خنخۆکه‌ی یه‌کدی.

6364